

3 1761 07967605 2

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

43

764

PORTA
LINGUARUM ORIENTALIUM

SIVE

ELEMENTA LINGUARUM

I. HEBRAICAE	V. SYRIACAE
II. CHALDAICAE	VI. ARMENIACAE
III. SAMARITANAE	VII. AETHIOPICAE
IV. ARABICAE	VIII. PERSICAE.

STUDIIS ACADEMICIS ACCOMMODATA.

EDIDERUNT

J. H. PETERMANN, E. NESTLE, S. LANDAUER E. A.

PARS V.

LINGUA SYRIACA.

CAROLSRUHAE ET LIPSIAE.

H. REUTHER.

LUTETIAE PARISIORUM
MAISONNEUVE & CIE.

25, QUAI VOLTAIRE.

LONDINII
D U L A U & C O.

37, SOHO SQUARE.

1881.

547
4685b

BREVIS

LINGVAE SYRIACAE

GRAMMATICA, LITTERATURA, CHRESTOMATHIA

CUM

GLOSSARIO.

IN USUM PRAELECTIONUM ET STUDIORUM
PRIVATORUM

SCRIPSIT

DR. EBERARDUS NESTLE.

~~4539~~
11/11/87

CAROLSRUHAE ET LIPSIAE.

H. REUTHER.

LUTETIAE PARISIORUM

MAISONNEUVE & CIE.

25, QUAI VOLTAIRE.

LONDINII

D U L A U & C o.

37, SOHO SQUARE.

1881.

Omnia jura reservata.

13478

3015191

6

PRAEFATIO.

J. H. Petermann, d. 26. Jun. 1875 morte abreptus, opus inceptum, *Portam linguarum orientalium* ad finem perducere prohibitus est. Rogante bibliopola *H. Reuther*, qui cum ceteris libris apud *G. Eichler* Berolinensem publicatis nunc hanc *Portam* vendidat, partem quintam, Syriacam, edendam suscepi. Invitus quidem; nam theologus sum, non philologus et quo tempore ad praeparandam grammaticam, literaturam, chrestomathiam Syriacam subsidia optima mihi ad manus fuissent, dum Londini Museum Britannicum frequentabar, de tali opere suscipiendo non somniavi. Excusatus igitur esse velim, si, quae exspectantur, in hoc libro non inveniuntur.

„*Grammaticam*“ plane omissem, si licuisset, et paradigmata tantum Chrestomathiae addidissem, quia Grammatica Syriaca tam breviter tractari non potest et *Theodori Noeldeke* opus grammaticale propediem prodibit; consilio „*Portae*“ coactus vestigia *Petermanni*

GRAMMATICA.

I.

DE SCRIBENDI ET LEGENDI ELEMENTIS.

DE SCRIPTURA ܐܘܪܘܝܬܐ.

Scripturae Syrorum duplex character hodie in usu est, alter *cursivus* magis, qui dicitur *Jacobiticus*, alter *Nestorianus*, qui unciales formas *Estrangelo* denominatas melius servavit. A dextra sinistrorsum agenda litteris constat 22, quae sive praecedenti, sive sequenti, sive utrinque annectantur, seu denique absolute nulli annexae ponantur, varias adsumunt figuras, quas unâ cum nomine et valore uniuscuiusque ordine recepto tabula sequens exhibet.

Consonantes, ܐܘܪܘܝܬܐ, ܐܘܪܘܝܬܐ.

NOMINA	FIGURÆ				VALOR	
	non annexarum	praeedenti	utrinque	sequenti	soni	numeri
ܐܘܪܘܝܬܐ	ܐ ܐ	ܐ ܐ	— —	— —	, Spiritus lenis	1
ܒܘܪܘܝܬܐ	ܒ ܒ	ܒ ܒ	ܒ ܒ	ܒ ܒ	b, β	2
ܓܘܪܘܝܬܐ	ܓ ܓ	ܓ ܓ	ܓ ܓ	ܓ ܓ	g, γ	3

NOMINA	FIGURÆ				VALOR soni
	non annexa- rum	præce- denti	annexarum utrinque	sequenti	
דָּלָת, דָּלָת Dálath	ד	ד	—	—	d, ð
הֵּ He	ה	ה	—	—	h
וָו Vav	ו	ו	—	—	(v), w
זַיִן Zain	ז	ז	—	—	z gallice
כֶּתֶב Cheth	כ	כ	כ	כ	ch
תֵּת Teth	ת	ת	ת	ת	t
יָוֶד Jud	י	י	י	י	j
כַּף Káf	כ	כ	כ	כ	k, χ
לָמֶד Lámad	ל	ל	ל	ל	l
מֵם Mím	מ	מ	מ	מ	m
נּוּן Nūn	נ	נ	נ	נ	n
סֶמְכַת Semkath	ס	ס	ס	ס	s
עֵ E	ע	ע	ע	ע	' Spiritus gutturalis
פֶּ Pē	פ	פ	פ	פ	p, f
סָסָדֶה Ssáde	ס	ס	—	—	š forte
קָוֶף Qūf	ק	ק	ק	ק	q
רִישׁ Risch	ר	ר	—	—	r
שִׁין Schin	ש	ש	ש	ש	sch) ð
טָו Tau	ט	ט	—	—	t, θ

§ 2. *Nomina* litterarum eadem fere sunt quae apud Hebraeos; pro *âlaf* אָלֶף interdum reperitur אֵלֶף *alef*, pro דָּלָת *dâlat* interdum דֶּלֶת; עֵט etiam עֵט scribitur; *ordo* litterarum, ut ex alphabeto Graecorum apparet, ab antiquissimis inde temporibus servatus est.

§ 3. Peculiâres Syrarum *litterarum figurae*, quarum antiquissima exempla in nummis Edessenis seculi ut videtur primi inveniuntur, eundem originem habuisse apparet ac scriptura Palmyrenarum inscriptionum. In libris manu scriptis, quorum antiquissimus anno 411 Edessae exaratus in Museo Britannico asservatur, tria potissimum scribendi genera reperiuntur: primum majusculum, *Estrangelo* dictum (ܐܬܪܝܢܘܢܐ, ܐܬܪܝܢܘܢܐ, ܐܬܪܝܢܘܢܐ, non στρογγυλος neque στραγγαλια) a *Paulo bar* ܩܘܠܘܬܐ ut dicitur inventum, ab *Emmanuel* et *Nache* fratribus c. 980 restitutum.¹⁾ Ex hac scriptura apud *Nestorianos* paulatim ea facta est, quam adhuc Syri juxta lacum *Urmiae* habitantes adhibent, dum *Jacobitae* majusculas formas paulatim cum minusculis miscentes novum scripturae genus, nonnullis *semiminusculum* dictum, excolebant. *Melkitae* et qui dialecto Palaestiniensi utebantur ad formas Graecorum unciales majusculam Syrorum scripturam deformaverunt.

¹⁾ *Lagarde*, Praetermissorum libri duo 95, 73; Barhebraeus, chron. eccl. I, 415.

Vocales اَ، اِ، اِي، اُو

duplici signorum systemate apud Syros insigniuntur, altero apud Jacobitas, Graecarum vocalium figuris, altero apud Nestorianos, punctis vario modo positis (اَ، اِ، اِي، اُو).

ä اَ اِ اِي اُو

â اَ اِ اِي اُو

e اَ اِ اِي اُو

i اَ اِ اِي اُو

u اَ اِ اِي اُو

Magna est apud Syros vocalium nominandarum et numerandarum diversitas. Vox memorialis Occidentalium est اَ، اِ، اِي، اُو vel اَ، اِ، اِي، اُو; Orientales ä ut اَ، اِ، اِي، اُو et ē ut اَ، اِ، اِي، اُو distinguunt et illud اَ، اِ، اِي، اُو، hoc اَ، اِ، اِي، اُو nominant, itidem inter ä اَ، اِ، اِي، اُو ut اَ، اِ، اِي، اُو، اَ، اِ، اِي، اُو et ä اَ، اِ، اِي، اُو denique inter u اَ، اِ، اِي، اُو ut اَ، اِ، اِي، اُو et o اَ، اِ، اِي، اُو ut اَ، اِ، اِي، اُو.

Dum omnibus temporibus Syri a dextra ad sinistram legebant, antiquiores scribas, quorum optimi

Edessae florebant, pagina sinistrorsum versa a fronte deorsum versus pectus scripsisse constat.

Cf. tabulas apud *Land*, Anecdota Syriaca t. I. IV, *Wright*, Catalogue of the Syriac mss. t. III.

§ 4. *Pronunciatio* litterarum singularum supra proposita secundum tempora et loca aut syllabarum compositionem haud paucas patitur variationes.

âlaf | ex. gr., inter duas vocales pronuntiatur (interdum scribitur) *yûd*: ;|^o *âyar* etc.

ح post vocalem *û* posita posteriori tempore non audiebatur, حح schûchâ.

In Palaestina Syri ح ut | efferunt عأيت 'âyet, ʔ aspiratam ut ح aspiratam, |ʔ = *afrâ*; Orientales ʔ modo ut ح, modo (ante ʔ) ut |, ح interdum ut ج Arabum *dsch* pronuntiant.

Concurrentibus duabus varii generis consonantibus vel prior secundae vel secunda priori suum tribuit colorem; | ex. gr. ante ʔ et ʔ pronuntiatur ut ح, in حأيت, حأيت, حأيت; ح vice versa ante ʔ et ح ut |, in حأيت (ignominia) حأيت etc., ante ʔ ut ʔ; ʔ ante mediam ut |, ح ante mediam ut ح, ante tenuem ut ʔ. De sex consonantibus ʔ ح ʔ ʔ ح ح vide infra.

| in fine vocum, ʔ et ح in media voce vocalibus significandis inserviunt.

§ 5. *Dividuntur* litterae 1) secundum organa quibus efferuntur (مَخَفَطَاتٌ اِذْوَذِاْ) in *gutturales* اِذْوَذِاْ, اِذْوَذِاْ : [ذ] و س ت [ا]; *palatales* اِذْوَذِاْ, اِذْوَذِاْ; *linguales* اِذْوَذِاْ, اِذْوَذِاْ; *dentales* اِذْوَذِاْ, اِذْوَذِاْ; *labiales* اِذْوَذِاْ, اِذْوَذِاْ, [ب] ت ا; 2) in *compatibiles* اِذْوَذِاْ, quae se invicem in eadem voci sequi possunt, et *incompatibiles* اِذْوَذِاْ, ut gutturales (exc. ا et اِذْوَذِاْ, اِذْوَذِاْ) et ا, ا, ا, ا, ا, ا; 3) in *radicales* اِذْوَذِاْ, quae radicem constituunt, et *serviles* اِذْوَذِاْ, quibus voces et formae grammaticales constituuntur.

§ 6. *Vocales* antiquissimis temporibus tantummodo litteris ا, ا, ا iisque rarius adhibitis significabantur; deinde, quum multae voces iisdem literis scriptae vario modo pronunciandae essent, Syri *puncto diacritico* adposito ambiguitatem tollere coeperunt, ita quidem, ut punctum supra vocem ponerent, ubi gravior sonus et obscurior exprimendus erat, infra vocem, ubi levior et clarior; ex. gr. اِذْوَذِاْ = اِذْوَذِاْ *annus*, اِذْوَذِاْ = اِذْوَذِاْ *somnus*, اِذْوَذِاْ *man*, اِذْوَذِاْ *men*; اِذْوَذِاْ *hau*, اِذْوَذِاْ *hū*; اِذْوَذِاْ *hāi*, اِذْوَذِاْ *hi*; اِذْوَذِاْ *hānun*, اِذْوَذِاْ *henun*; اِذْوَذِاْ *dinā*, اِذْوَذِاْ *dayyānā*; اِذْوَذِاْ *'aula*, اِذْوَذِاْ *'avvālā*; اِذْوَذِاْ *bīschā*, اِذْوَذِاْ *bāyeschā*. Qua in re notandum est, punctum non certae vocali respondere, tamen plerumque iidem vocis litterae characteristicae adponi. Hoc systema initio V p. Chr. saeculi excultum quamquam omnibus

votis satisfacere non poterat, in usu mansit, usque ad octavum saeculum, quo ineunte aut *Jacobus* episcopus Edessenus [†708], qui multos libros e Graeca lingua in Syriacam transtulit, aut *Theophilus* Edessenus, qui paulo post Homerum Syriace vertit, Graecas vocalium figuras AEHOY in Syriacam scripturam recepit, quae, quum Syri illis temporibus a fronte deorsum scriberent, nunc inversae ^{∇ ^ ° ° >} apparent. Neque tamen ab omnibus hoc simplicissimum vocalium significandarum systema adoptatum est, et ipse *Jacobus* Edessenus post aliud, quod *Paulo* presbytero Antiocheno rogante excogitaverat, puncto duplicato ambiguitatem formarum tollere studebat, et Nestoriani duplici itidem puncto vocales significare consueverunt.

De *pronunciatione* vocalium notandum est:

ا̇, ا̇ (عَدَسَا) omnibus Syris *a* clarum est.

ا̇, ا̇ (عَفَا) a Syris occidentalibus tanquam *o* obscurum, ab orientalibus tanquam *a* (longum) pronunciatur; ا̇ ex. gr. illis *p^eschitto*, his *p^eschittā* auditur; hanc pronuntiationem antiquiorem demonstrant exempla biblica *μαραναθα* I Cor. 16, 22, *ταλαθα* Mc. 5, 41 etc.

ا̇ (عُصَا) apud orientales aut ا̇ scribitur, aut ا̇; illud ا̇ ا̇ vel ا̇ ا̇, hoc ا̇ ا̇ aut ا̇ ا̇ nominant; similiter inter ا̇ ا̇ vel ا̇ ا̇

ⲁⲓ et ⲓ distinguunt (ⲉⲓⲁ, ⲉⲓⲃ, ⲉⲓⲅ) et ⲓ distinguunt (ⲉⲓⲁ, ⲉⲓⲃ, ⲉⲓⲅ).

ⲉⲓ denique occidentalibus ubicunque fere u fuisse videtur; orientales ⲉⲓ i. e. u distinguunt quod ⲉⲓⲁ, ⲉⲓⲃ, ⲉⲓⲅ nominant, et ⲉⲓ i. e. o quod ⲉⲓⲁ, ⲉⲓⲃ, ⲉⲓⲅ appellatur.

In quibus cavendum est, ne appellationem ⲉⲓⲁ (*longa*) et ⲉⲓⲃ (*brevis*) secundum notiones nostras de *quantitate* vocalium sumamus. Quod enim quantitatem vocalium attinet, ⲉⲓ brevis est, ⲉⲓ longa et ita sibi opponuntur ut hebr. Patach et Qamez; neque obstat, Nestorianos pro ⲉⲓ *ā* saepissime ⲉⲓ *ā* scribere, et Jacobitas ad significantum ⲉⲓ *ο μικρόν* (breve) elegerisse. Ceterae vocales sive cum fulcris suis scribantur ⲉⲓ, ⲉⲓ, ⲉⲓ, sive solae ponantur —, —, —, ancipites sunt et ex grammaticae tantum regulis cognoscas, utrum correptae, prolongatae, natura longae sint, cf. ⲉⲓⲁ, ⲉⲓⲃ, ⲉⲓⲅ.

Diphthongi inveniuntur apud Syros antiquiores ⲉⲓⲁ (*au* (Nestorianis plerumque ⲉⲓⲁ scripta): ⲉⲓⲁ *mauta*, posterioribus *môta*).

ⲉⲓⲁ *ai* ex. gr. ⲉⲓⲁ *malkai*, ⲉⲓⲁ *haimen*, sed ⲉⲓⲁ *āχ*.
ⲉⲓⲁ (*ai* (Jacobitis *oi*), ⲉⲓⲁ *hâi*).

ⲉⲓ *eu* inprimis in vocabulis Graecis *eu* pronunciandum esse videtur.

Consonantes nullis aut brevissimis vocalibus pronunciatas non ut Hebraei et Arabes signo (*scheva*, *dschesm*) instruunt; tamen cf. § 8, III.

§ 7. *Syllabae* (𐤀𐤃𐤁) syriacae, quae, si vocali finit, *simplex*, si in consonantem desinit, *composita* dicitur, leges sunt sequentes:

- 1) Omnis syllaba a consonanti incipit; duabus consonantibus plures in syllabarum initio non admittuntur; atque hae quidem non ita arcte conjunctae, sed brevissima vocali in pronuntiatione diremtae sunt, e. g. 𐤀𐤃𐤁 non *štârâ* sed *š'êtârâ*. Plerumque vocibus quae a duplici consonanti incipiunt, vocalis brevis praeponitur, 𐤀𐤃𐤁 *eštara*, 𐤀𐤃𐤁𐤃𐤁 *στρατιώτης*, saepissime id fit in vocibus peregrinis, saepe etiam in Syriacis 𐤀𐤃𐤁, 𐤀𐤃𐤁, 𐤀𐤃𐤁.
- 2) Vocalem in fine syllabae una tantum sequitur consonans; in fine vocum mutam consonantem alia praecedere potest, quae in enuntiatione facile cum illa coalescit: 𐤀𐤃𐤁, 𐤀𐤃𐤁.
- 3) In syllaba simplici vocalis *longa*, in composita *brevis* esse solet.

§ 8. *Signa orthographica.*

I. Signum geminationis (*Dagesch*, *Teschdid*) Syris deest; rem ipsam eos habuisse constat, quamquam occidentales posteriori tempore saepe eam neglexe-

runt. Apparet geminatio, ubicunquae una e sex literis 𐤀 𐤁 𐤂 ? 𐤃 𐤄 duplicanda est.

II. Signum *Ruccâchâ* et *Quššâyâ*, quod hebraico *Raphe et Dagesch leni* correspondet. *Ruccâchâ* (𐤀𐤁𐤂) *mollities*) appellatur aspirata pronunciatio litterarum 𐤀 𐤁 𐤂 ? 𐤃 𐤄, signum aspirationis est punctum tenue *infra* literam positum, ? 𐤃 𐤄, apud Nestorianos majus rubro colore pictum; *Quššâyâ* (𐤀𐤁𐤂) *durities*) appellatur earundem litterarum pronunciatio non aspirata, quae puncto tenui *supra* literamposito indicatur ; 𐤀𐤁𐤂, apud Nestorianos itidem majori, rubro colore picto. Leges, ubi literam cum aspiratione, ubi sine aspiratione pronuncianda est, cum satis complicatae sint, et ne Syri quidem plane hac in re convenient, tutissimum erit, linguae Hebraicae analogiam sequi. Aspirantur hae litterae post vocalem vel brevissimam, non aspirantur cum a nullius praecedentis vocalis spiritu afflantur, in primis cum geminandae sunt. *Quššâyâ* igitur ponitur

1) a vocum initio, quando vox praecedens in consonantem vocali expertem desinit 𐤀𐤁𐤂 𐤀𐤁𐤂;

2) in mediis vocibus earumque fine, cum consona praecedens vocali destituta est: 𐤀𐤁𐤂 *malkâ*, 𐤀𐤁𐤂 *q'alt*;

3) post *diphthongos* 𐤀𐤁𐤂 *lait* (contra 𐤀𐤁𐤂 𐤀𐤁𐤂 *lâ'îth*), 𐤀𐤁𐤂 *'ellâitâ* (excipias 𐤀𐤁𐤂 = *āχ*);

4) ubicunque littera geminanda est, ܫܒܒܪ *sabbar*,
 ܐܦܦܟ *appek* pro *an-pek*.

Ruccâchâ locum habet

1) post vocalem ab initio vocum ܐܦܦܟ ܫܒܒܪ ;

2) media in voce post omnes vocales et schewa mobile ܐܦܦܟ ܫܒܒܪ , qua in re notandum est, litteram vocali destitutam cum praeformativis ܐ ܘ ܝ , non ad syllabam clausam coalescere; itaque ex ܕܐܟܬܒܐ fit ܕܐܟܬܒܐ *da-χ^e-θīβâ* non ܕܐܟܬܒܐ *daχ-tīβâ* (Praefixum futuri vocali destitutum post ܐ et ܝ *quššâyâ* accipit).

Litterae ܐ et ܘ praeter aspiratam pronuntiati-
nem et non aspiratam tertiam habent, π enim graeca
durior est quam syriaca ܐ non aspirata, et in accu-
ratis manuscriptis puncto intra litteram ܐ vel (apud
Nestorianos) duplici puncto infra litteram posito
distinguitur, apud Palaestinenses invertitur ܐ ; qua-
lem sonum ܐ medio puncto instructa significabat,
nescimus.

Primus Jacobus Edessenus signum ܐ punctum
inferius adhibuisse et graecum ܐ distinxisse constat,
alii post eum pro puncto lineolam supernam et in-
fernam posuerunt; systema nunc receptum qui saec.
IX codicem 14667 Musei Britannici scripsit, invenisse
videtur.

III. *Marhetânâ* (𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕 *currere faciens*) est linea superna, quae litteram vocali destitutam ante aliam schevatam velocius quam regulariter fit legendam esse docet; ex. gr. 𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕 'es-q^ethâ non 'es^eqtha.

Mehaggyânâ contra (𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕 *syllabam efferre* jubens) est linea infera, litteram communiter vocali destitutam ante aliam vocali carentem cum vocali e rarius a pronunciandam esse docens; ex. gr. 𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕 *de-chel-tha*, non *dech-l^etha*, neque *dechlhtha*; 𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕 *chamer-hun*, non *chamr-hun* etc.

Frequens harum linearum in poesi est usus.

IV. *Lineola occultans* (𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕, signum absorptio-
nis 𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕) in libris impressis infra eam litteram poni-
tur quae aliqua de causa non pronunciatur, ex. gr. 𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕 *vavâ*, non *vah^evâ*, 𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕 𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕 'ar'^a-vâth, 𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕 *jabh*,
𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕 *bath*; Nestoriani et Jacobitae priore tempore id
puncto crassiori infra litteram posito indicarunt,
deinde lineola superna, quae lineolae Marhetana
similis est, denique lineola superna perpendiculari
(*virama*); lineola superna etiam in libris impressis
invenitur, in primis supra 𐤌 suffixi tert. pers. m. sing.
𐤌𐤊𐤏𐤓𐤕𐤌𐤕, = 'idau(*hi*).

V. In melioris notae codicibus manuscriptis aliae praeterea inveniuntur lineae diacriticae

1) una quae hebr. *Makkeph* correspondet et inter

duas voces ponitur, quae vel sono vel sensu arcte conjunctae sunt;

2) duae lineolae نُؤُؤ et صُؤُؤ appellatae, apud Nestorianos usitatae, quae literae penultimae vocis cum alia conjunctae sive supra (*Naguda*) sive infra (*Metappjânâ*) adduntur, ex. gr. صُؤُؤ et نُؤُؤ ; usus earum nondum perspicuus est;

3) *abbreviationis* signum, lineola superna haud raro occurrit, صُؤُؤ = صُؤُؤ , عُؤُؤ = عُؤُؤ , فُؤُؤ = فُؤُؤ , سُؤُؤ = سُؤُؤ codex etc.

VI. Multis aliis punctis Syrorum codices manuscripti et libri impressi pleni sunt. Pleraque sunt diacritica et originem trahunt ex temporibus quibus vocales nondum significabantur, et post inventam earum significationem retinebantur. Inter antiquissima eorum numerantur

1) puncta, *Ribbui* صُؤُؤ ; nominatae, pluralem indicantia eorum *nominum*, quorum litterae in singulari et plurali eadem sunt مَلِكَا *malkâ* rex, مَلِكَا *malke* reges; punctum litterae ; unum supplet, ex. gr. غَابْرَا *gab^hrâ*, غَابْرَا *gab^hrê*; etiam collectivis adduntur رَاكْشَا *'ânâ* oves, رَاكْشَا *rakhšâ* equi, رَاكْشَا *rachšâ* reptilia, in verbis ù regulariter adduntur tert. pers. f. plur. perf. غَلَاي = *g^olaj* ne confundatur cum imp. sing. غَلَاي *g^olaj*.

2) puncta *diacritica verbi*, quibus inprimis

a) perfectum peal a participio act. peal,

b) conjugationes ethpeel et ethpaal,

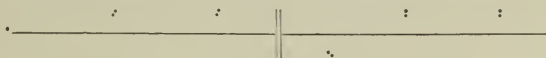
c) I. pers. sing. perf. a II. pers. masc. et III. pers. fem. distinguuntur, quae formae iisdem scribuntur litteris: itaque ܐܢܫܐ , ܢܫܐ , ܢܫܐ , ܢܫܐ (punctum vel primae vel secundae litterae additur) sunt participia: 'amar, kâthebh, nâsebh, gâle; ܐܢܫܐ , ܢܫܐ , ܢܫܐ sunt perfecta, 'emâr, kethabh, n'efaq, g'elâ; ubi tertia forma verbalis iisdem scribitur literis aut duo puncta ponuntur (ܢܫܐ nominata) ex. gr. ܢܫܐ i. e. g'elê part. pass. aut punctum alii litterae imponitur, e. g. ܢܫܐ non ܢܫܐ *nessabh* non *nâsebh* i. e. III. pers. imperf.; ܐܬܗܩܐܬܐܠ est *ethq'etel*, ܐܬܗܩܐܬܐܠ vel ܐܬܗܩܐܬܐܠ *ethqattal*, et sic ceterae formae (infin. part. imperf.); ܐܬܗܩܐܠ i. e. III. f. ܐܬܗܩܐܠ , II. m. ܐܬܗܩܐܠ , et I. c. ܐܬܗܩܐܠ plerumque ita scribuntur ut ܐܬܗܩܐܠ sit I. p., ܐܬܗܩܐܠ II. pers. m., et ܐܬܗܩܐܠ III. p. f.; ad omnes ambiguitates tollendas hoc systema non sufficit, quum ad tres formas perfecti peal eadem perfecti pael accedant; similiter ܐܬܗܩܐܠ est I. pers. impf. peal; ܐܬܗܩܐܠ III. pers. perf. aphel, ܐܬܗܩܐܠ part. pael, ܐܬܗܩܐܠ part. aph. etc.; cf. *Martin, Syriens orientaux et occidentaux. Essai sur les deux principaux dialectes Araméens. Paris 72 (Journ. As. Avril Mai)* et idem ibidem *Histoire de la*

ponctuation ou de la Massore chez les Syriens (Journ. As. Févr. Mars Avr. 75).

VII. *Puncta extraordinaria*: 1) litteris aut vocibus quas delere voluerunt, scribae antiqui puncta imposuerunt; 2) voces transponendas esse litteris $\dot{\iota}$ $\dot{\omega}$ suprascriptis aut tribus punctis infra positis indicarunt; ex. gr. $\dot{\omega}$ $\dot{\iota}$ lege $\dot{\omega}$ $\dot{\iota}$; 3) signa aliena verba introducentia Syris non defuerunt; ex. gr. $\dot{\omega}$; in theologicis manuscriptis variant, ubi verba haeretici afferuntur, ubi orthodoxi.

§ 9. De *tono* ejusque loco originales Syrorum grammatici altum tenent silentium, tamen certum est, penultimam syllabam plerumque tonum ferre, ex. gr. in statu emphatico nominum, in aliis formis, si ultima brevis est; ultima tonum fert in stat. abs. et constr. nominum masculinorum.

§ 10. *Distinctionis signa* permulta occurrunt in accuratis Syrorum manuscriptis, in libris impressis valde negligebantur. Systema generale hoc est

i. e. Protasin ($\dot{\omega}$ $\dot{\iota}$ promissio) claudit $\dot{\omega}$ $\dot{\iota}$ (inferior), dividit $\dot{\omega}$ $\dot{\iota}$ vel $\dot{\omega}$ $\dot{\iota}$ (*par*); apodosin ($\dot{\omega}$ $\dot{\iota}$ retributio) claudit $\dot{\omega}$ $\dot{\iota}$ punctum, dividit $\dot{\omega}$ $\dot{\iota}$ (*superior*). Finis paragraphi per quatuor $\dot{\omega}$, rarius per duo .. insignitur puncta. Praeter haec

interpunctionis signa قَدْ سَمِعْنَا Syrorum grammatici plus quam triginta vel quadraginta signa nominant, quibus recta lectio et modulatio vocis normatur; de quibus vide *G. Phillips a letter ... and a discourse by Gregory bar Hebræus on Syriac Accents* Lond. 69 et *Martin (Bar-Zu'bi) traité sur l'accentuation chez les Syriens orientaux.* Paris 77.

§ 11. Numeros per litteras, ut supra in earum tabula indicavimus, exprimendi mos antiquis jam temporibus apud Syros invaluit; ad numerum 500 exprimendum, conjungunt ٥٠, 600 est ٦٠٠, 700 ٧٠٠, 900 ٩٠٠, 1000 est ١٠٠٠ i. e. unitas cum linea obliqua a sinistra dextram versus adscripta, 2000 ٢٠٠٠ etc. Lineam suprapositam litterae numeros designantes a vocibus distinguuntur; annorum numeros moderni more Arabum scribere solent ١٨٨٠ = 1880. *Zifri* Syriaci inveniuntur in antiquissimis inscriptionibus et nonnullis libris manuscriptis, de quibus vide *Zeitschrift der deutsch. morgenl. Gesellschaft* 16, 577.

§ 12. I. Priusquam de *permutationibus* literarum tractamus, quae in *flexione* variis de causis occurrunt, necesse est statuamus, qualis ratio intercedat inter litteras radicales Syriacas et Arabicas Hebraicasque; sequens tabula sibilantes et dentales complectens sufficiet:

	6		5		4		3		2		1	
	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b
arab.	ظ	ط	ض	ص	ش	س	ز	ذ	د	ث	ت	ث
hebr.	צ (ט)	ץ	צ	ץ	ש	ס	ז	ז	ד	ד	ת	ת
syr.	ܥ	ܥ	ܥ	ܥ	ܫ	ܫ	ܫ	ܫ	ܫ	ܫ	ܫ	ܫ

Exempla omnibus ad manus sunt, hoc unum ad-
noto; si per commutationem literae ض in ܥ, duae ܥ
in una voce conveniunt, prior in | mutatur; ex. gr.

ܥܘܦ = ضعف.

II. 1) *Transponitur* litera ܥ in formis Ethpeel et
Ethpaal, quando stirps verbi ab una e literis | ܥ ܫ ܥ
incipit. ܥܘܦܥܥ, ܥܘܦܥܥܥ, ܥܘܦܥܥܥܥ; sed vide verba
ܥܥܥ; item interdum mendose litera | ex. gr. ܥܥܥܥܥ
sch'lethā, pro ܥܥܥܥܥ *sch'elthā*.

2) *Permutatur* eadem littera ܥ in iisdem formis
(vide exempla allata) post | in ܥ, ܥ in ܥ, vide supra.

3) *Assimilatur* radicalis littera ܥ sine vocali posita
sequenti consonanti, ܥܥܥ *appek* pro ܥܥܥ; ܥܥܥ
pro ܥܥܥ, ܥܥܥ *satta*, ܥܥܥ *tittā*.

4) *Occultatur* 1. *ālaf* initiale in vocibus ܥܥܥ,
ܥܥܥ etc., ܥܥܥ, ܥܥܥ ubi post verbum vel pro verbo
ponitur, 2. *he a*) pronominum ܥܥܥ, ܥܥܥ sine emphasi
positorum, et b) suffixi tert. pers. masc. sing. ܥܥܥܥܥ
'īdau(h)j, ܥܥܥܥܥ *q'ērâ(h)j*, c) verbi auxiliaris ܥܥܥ et

verbi irregularis مَسَّج , ubi vocali destituta est, 3. radicalis derivationis significandae causa bis posita مَمْلَا *mam-lā*, أَمَمَة *'ammē*, non *'amēmē*; 4. saepe س pronominis س post participia, 5. س verbi سَاج vocali insignita, نَسِئُن lege *nīsūn*; 6. س vocis سَاج et سَاج (imp. pro سَاج verbi سَاج).

5) *Dispereunt* litterae a) per *aphaeresin* 1. س imperativi verborum سَاج , سَاج , 2. س in imp. سَاج , سَاج , 3. س in imp. سَاج , item in nominibus س et س ex. gr. سَاج pro سَاج , سَاج pro سَاج ; b) per *contractionem* 1. saepissime س ex. gr. سَاج pro سَاج , سَاج pro سَاج , 2. litterae bis ponendae verborum mediae س ; سَاج pro سَاج , سَاج pro سَاج , nomina سَاج , سَاج etc. 3. س feminina vocis سَاج novus سَاج *chedatta*, et in verbis سَاج et سَاج , quorum Ethpeel duobus scribitur سَاج , سَاج , tertio س accedente, ergo سَاج pro سَاج ; c) per *apocopen* 1. س in statu constr. plur. سَاج fit سَاج , 2. س et س ubi in verbis non audiuntur سَاج , سَاج *qetal* saepissime non scribuntur, 3. terminatio femininalis سَاج in statu absoluto سَاج fit; سَاج .

6) *Adduntur* litterae a) per *prothesin* س 1. in vocibus a duabus consonantibus incipientibus, praecipue peregrinis: سَاج (*sex*, cum س , س etc. سَاج , سَاج), سَاج , 2. saepe a scribis antiquis vocibus primae

ⲁ ex. gr. Ⲁⲃⲕⲏ, Ⲁⲃⲕⲏⲓ b) per *epenthesis* 1. ⲓ ex. gr. Ⲁⲃⲕⲏⲓ; pro *dallitani*, 2. ; et ⲃ, ubi ceterae dialecti geminant, ⲃⲃⲏⲓ = ⲃⲃⲏⲓ, ⲃⲃⲏⲓ = ⲃⲃⲏⲓ; c) per *paragogen* 1. in I. pers. plur. perf. ⲃⲃⲏⲓ pro ⲃⲃⲏⲓ 2. III. pers. masc. et fem. plur. perf. et imper. ⲃⲃⲏⲓ et ⲃⲃⲏⲓ pro ⲃⲃⲏⲓ et ⲃⲃⲏⲓ.

III. 1) Literae *gutturales* in lingua Syriaca non eodem modo vocalismum affectant, quo in lingua Hebraea, tamen pro *e* vocalem *a* adsumere solent; ergo Ⲁⲃⲕⲏ — nam ; hac in re gutturales sequitur — pro *âmer*, Ⲁⲃⲕⲏ pro *adnech*, ⲃⲃⲏ pro *sêfer*; *u* imperfecti saepe servatur; occidentales interdum *a* ponunt ubi orientales *e* et vice versa ⲃⲃⲏ, ⲃⲃⲏ, ⲃⲃⲏ.

2) literae *quiescibiles* Syrorum paene easdem, quas apud Hebraeos sequuntur regulas: 1. ⲓ a) in fine nominum tam masculinorum et feminorum mere vocalem *â* significat. ⲃⲃⲏ *malkâ*, ⲃⲃⲏ *malkethâ*; b) post literam vocali destitutam suam vocalem in illam transfert ⲃⲃⲏ *va-lâ-hâ*, ⲃⲃⲏ *lâdâm* (Nestoriani *l'âdâm*, *v'âlâhâ*). c) ipsa vocali destituta quiescit non solum in *a* ⲃⲃⲏ *masyânâ* sanans, sed in *e* ⲃⲃⲏ *mekhulta* cibus ⲃⲃⲏ demonstrabit, et *i* ⲃⲃⲏ *mîmrâ*; d) transit in *o* vel *u* in stirpe *aphel* ⲃⲃⲏ, ⲃⲃⲏ; e) ⲓ inter duas vocales ut *u* efferri jam supra diximus ⲃⲃⲏ *qâyem*; accedente syllaba *u* scribitur ⲃⲃⲏ *qâyema*.

f) ab initio vocis semper plenam postulat vocalem
 אָ, אֵ, אִ. 2. ם in paucissimis vocibus *primo* invenitur
 loco, ן׃ decet, ן׃ congregavit, in plurimis *secundo*,
 in quibus aut quiescit aut firma est, firma in omnibus
 fere quorum tertia radicalis est א aut א, aut gutturalis;
 in *tertio* loco semper abiit in א vel א; media ם gemi-
 nanda fit א, item ם post א, si vocali caret אַ, cum
 vocali scribitur א, אַ, legitur y, post consonas et
 semivocales evanescit, sequenti vocali prolongata.

3) א ubi *prima* radicalis est, in stirpe apheh mu-
 tatur in ם, אָ, אֵ (servatur in אַ, אֵ [אַ]),
 in peal post praeformativa aut eliditur אֵ, aut in
 א mutatur אֵ; de imp. vide 12, 5, a, 2.; verba *mediae*
 א praeter א et א in peal nullum invenitur, per-
 plurima autem sunt *tertia* radicalis א, in quibus aut
 servatur post א, u, consonantem vocali destitutam,
 aut excidit praecedente vocali prolongata (אָ, אֵ,
 אֵ), aut transit in א אֵ, אֵ, אֵ.

Quo modo *vocales* variantur, ex derivatione tan-
 tum cognosci potest, quum Syri ex. gr. immutabilem
 vocalem ū א scribendo a mutabili ū א non
 distinxerunt; immutabiles sunt in syllaba apperta et
 clausa א א, ū, ô, א, א, א; vocales ante consonam
 geminandam positae ô, ě, ū, א, א, א; mu-
 tabilis est in primis vocalis u imperfecti peal א,
 et nominum א, pl. א; notanda est trans-

positio vocalismi, quae imprimis in nominibus segolatis صَلْبًا , عَلْبًا , قَلْبًا locum habet, quae in statu absoluto et constructo fiunt صَلْبٌ , عَلْبٌ , قَلْبٌ , et in femininis eorum, quae modo صَلْبَةٌ , عَلْبَةٌ , قَلْبَةٌ , modo صَلْبَاتٌ , عَلْبَاتٌ , قَلْبَاتٌ formantur, denique in plurali imperativi peal cum suffixis عَلْبَانِي , قَلْبَانِي .

II.

DE PARTIBUS ORATIONIS.

أَنَا مَخْرُوجٌ مِنْ مَخْرُوجٍ.

CAPUT I. DE PRONOMINIBUS.

أَنَا مَخْرُوجٌ مِنْ مَخْرُوجٍ، مَخْرُوجٌ مِنْ مَخْرُوجٍ.

§ 1. Pronomina personalia (أَنَا مَخْرُوجٌ مِنْ مَخْرُوجٍ) duplicis generis sunt 1) *absoluta* s. *separata* (أَنَا مَخْرُوجٌ مِنْ مَخْرُوجٍ), quae pro Nominativo adhibentur, et 2) *affixa* s. *suffixa* (مَخْرُوجٌ مِنْ مَخْرُوجٍ) quae Casibus obliquis exprimendis inserviunt

a) Pronomina personalia separata

	Sing.	Plur.
I. pers.	أَنَا	أَنْتُمْ، أَنْتُمْ
II. pers.	m. أَنْتَ	أَنْتُمْ
	f. أَنْتِ	أَنْتُمْ
III. pers.	m. هُوَ	أَنْتُمْ
	f. هِيَ	أَنْتُمْ

In vocibus أَنَا et أَنْتُمْ post participium primam literam saepe non audiri, jam supra monuimus;

interdum etiam scriptum invenies أَمَارْنَا *amarnā*, عُرَيْنَا *qārēnān*; eodem modo et pronomina secundae et tertiae personae cum praecedenti voce conjunguntur مَكَلْنَا , صَبَّحْنَا Luc. 2, 28 = أَنْذَرْنَا , صَبَّحْنَا ; صَبَّحْنَا , عَرَّفْنَا ; أَعْلَمْنَا = أَعْلَمْنَا ; ante encliticum عِنَّا vocalis *ā* in *a* mutatur, عِنَّا أَنَا = 'enau.

Pronomina pro copula logica usurpari notum est; invenies tam أَنَا أَنَا quam عِنَّا , عِنَّا عِنَّا fit عِنَّا .

b) Pronomina affixa s. suffixa: distinguunt Syri pronomina *verbo* affixa (صَفَّحْنَا سَمَّعْنَا affixa patientia), et *nomini* affixa (صَفَّحْنَا صَفَّحْنَا aff. relationis) et praepositionibus addita (صَفَّحْنَا صَفَّحْنَا pronomina separata composita).

	Suffixum verbi.			Suffixum nominis.	
	a.	b.	c.	sing.	plur.
Sing. 1. pers.	أَنَا , أَنَا	أَنَا	أَنَا	أَنَا	أَنَا
2. m.	أَنَا	أَنَا	أَنَا	أَنَا	أَنَا
2. f.	أَنَا	أَنَا	أَنَا	أَنَا	أَنَا
3. m.	أَنَا أَنَا	أَنَا أَنَا	أَنَا	أَنَا	أَنَا
3. f.	أَنَا أَنَا	أَنَا	أَنَا	أَنَا	أَنَا

	Suffixum verbi.			Suffixum nominis.	
	a.	b.	c.	sing.	plur.
Plur. 1. pers.	ﻟﻪ, ﻟﻬﻢ	ﻟﻪ	ﻟﻬﻢ	ﻟﻪ	ﻟﻬﻢ
2. m.	ﻟﻪ	ﻟﻬﻢ	ﻟﻬﻢ	ﻟﻪ	ﻟﻬﻢ
2. f.	ﻟﻬﺎ	ﻟﻬﻤﺎ	ﻟﻬﻤﺎ	ﻟﻬﺎ	ﻟﻬﻤﺎ
3. m.	desunt, pro his ﻟﻪ, ﻟﻬﻢ			ﻟﻪ	ﻟﻬﻢ
3. f.	in usu sunt.			ﻟﻬﺎ	ﻟﻬﻤﺎ

1) Pronomina suffixa *verbi* varias assumunt formas sive verbum desinit in consonam (col. a). sive in vocalem ﻟ, ﻟ (col. b), tertiae columnae formae affiguntur 2 sing. m. et 3. plur. f. perf. et formis in ﻟ desinentibus. Vide tabulam verbi cum suffixis.

2) Singularis *nominis* masculini accipit suffixa terminatione ﻟ apocopata, ﻟﻤﻠﻜﺎ *malkā*, c. suff. I. pers. ﻟﻤﻠﻚ *malk* (*i* non auditur) ﻟﻤﻠﻜﻪ; in plurali omnes formae (III. pers. excepta) vocalem *ai* habent; pluralis *feminini* formas singulares retinet, quae statui constructo adduntur — ﻟﻤﻠﻜﺎ; singularis sive ﻟﻤﻠﻜﺎ, sive ﻟﻤﻠﻜﺎ sonat.

Pronomen possessivum cum emphasi positum exprimitur per ﻟﻤﻠﻜﻪ (ex ﻟﻤﻠﻜﺎ et ﻟﻤﻠﻜﺎ) cum suffixis ﻟﻤﻠﻜﻪ, etc.

3) *Praepositionum* aliae suffixa singularia, aliae pluralia assumunt; singularia ﻟ, ﻟ, ﻟ, ﻟ, ﻟ, ﻟ,

Paradigmatis loco sumebatur verbum עָשָׂה „egit“, unde prima verborum littera radicalis dicitur ע , secunda ש , tertia ה .

I. *Pe'al* III. *Pa'el* V. *Af'el* VII. *Šaf'el*
 עָשָׂה עָשָׂה עָשָׂה עָשָׂה

II. *Ethpe'el* IV. *Ethpa'al* VI. *Ethtaf'al* VIII. *Eštaf'al* Ettaf'al
N. S.
 עָשָׂה עָשָׂה עָשָׂה עָשָׂה

In *Conj.* I. verba primariam eamque simplicem habent significationem sive *transitivam* (sunt עָשָׂה) sive *intransitivam* (sunt עָשָׂה); atque intransitiva verba plerumque vocalem mediae radicalis *e* assumunt עָשָׂה „timidus fuit“, עָשָׂה „gravida fuit“, עָשָׂה „gestavit“. Nonnulla verba pro varietate significationis variam assumunt vocalem עָשָׂה „vastatus fuit“, עָשָׂה „vastavit“, alia sine vocalis mutatione modo transitive modo intransitive ponuntur עָשָׂה „vertit“ et „se vertit“, עָשָׂה „separavit“ et „discessit“, עָשָׂה etc.

Conj. II. Forma passiva est stirpis primitivae, de intransitivis formata significat qualitatem stirpe primari significatam adipiscere.

Conj. III. עָשָׂה mediâ radicali duplicatâ sive duplicanda hebr. *Piel* respondens modo vim *frequentativam* atque *intensivam*, modo *causativam* verbis tribuit, עָשָׂה , עָשָׂה ; עָשָׂה ; עָשָׂה , ac saepe a nominibus formatur, ex. gr. עָשָׂה e עָשָׂה .

Conj. IV. Reflexivum et passivum est, eadem ratione inter has intercedente, qualem inter I. et II. notavimus.

Conj. V. אָפַעוּ praeposito אָ, hebr. *Hiphil* correspondens, vim habet *causativam*, atque intransitiva reddit *transitiva*, ex. gr. אָפַעוּ, אָפַעוּ, אָפַעוּ; tamen haud pauca verba hujus conjugationis e genio linguarum nostrarum nobis intransitivae esse videntur ut אָפַעוּ „albus fuit“, אָפַעוּ „cavit se“.

Conj. VI. Passivum est quintae.

Conj. VII. Eandem fere significationem habet, qualem V. et ab iis potissimum verbis formatur, quae ab אָ vel אָ incipiunt אָפַעוּ, אָפַעוּ; אָפַעוּ, אָפַעוּ; אָפַעוּ, tamen conf. אָפַעוּ, אָפַעוּ.

Conj. VIII. passivum septimae est.

Rariores conjugationes sunt *Pai'el*: אָפַעוּ, *Pau'el* אָפַעוּ ad *Pa'el* pertinentes, *Saf'el* אָפַעוּ, *Pa'lel* et ejus passivum *Ethpa'lal* אָפַעוּ piger fuit, *Pe'al'el* et *Ethpe'al'al*, quae ultimae imprimis a verbis mediae vav et mediae geminatae formantur, אָפַעוּ, אָפַעוּ, אָפַעוּ etc.

Quae cujusque verbi Conjugationes occurrant, et quamnam earum quaeque significationem induat, e Lexico cognoscitur.

Verba *plurilitteralia* Syri praesertim e nominibus derivaverunt. *Barhebraeus* nominat ex. gr. אָפַעוּ et אָפַעוּ e אָפַעוּ, אָפַעוּ et אָפַעוּ e אָפַעוּ, אָפַעוּ, אָפַעוּ;

infirmorum sunt quatuor classes, sive prima, secunda, tertia aut plus quam una radicalis sit infirma.

FLEXIO VERBI

Per-

Pluralis.

1. c.	2. f.	2. m.	3. f.	3. m.
فَلَّجُوا (فَلَّجُوا)	فَلَّجْنَ	فَلَّجُوْهُ	فَلَّجْنَ (فَلَّجْنَ)	فَلَّجُوْهُ (فَلَّجُوْهُ)
فَلَّجُوا (فَلَّجُوا)	فَلَّجْنَ	فَلَّجُوْهُ	فَلَّجْنَ (فَلَّجْنَ)	فَلَّجُوْهُ (فَلَّجُوْهُ)
أَفَلَّجُوا (أَفَلَّجُوا)	أَفَلَّجْنَ	أَفَلَّجُوْهُ	أَفَلَّجْنَ (أَفَلَّجْنَ)	أَفَلَّجُوْهُ (أَفَلَّجُوْهُ)

Imper-

أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا
أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا
أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا	أَفَلَّجُوا

*Participium.**Infinitivus.*

passivum.	activum.	
فَلَّجُوا, فَالَّجُوا	فَلَّجُوا, فَالَّجُوا	فَلَّجُوا
فَلَّجُوا, فَالَّجُوا	فَلَّجُوا, فَالَّجُوا	فَلَّجُوا
فَلَّجُوا, فَالَّجُوا	فَلَّجُوا, فَالَّجُوا	فَلَّجُوا

FIRMI.

ectum.

Singularis.

1. c.	2. f.	2. m.	3. f.	3. m.	
أَفْعَلٌ	فَعْلًا	فَعْلًا	أَفْعَلٌ	فَعْلًا	Pe'al
أَفْعَلٌ	فَعْلًا	فَعْلًا	أَفْعَلٌ	فَعْلًا	Pa'el
أَفْعَلٌ	أَفْعَلٌ	أَفْعَلٌ	أَفْعَلٌ	أَفْعَلٌ	Aph'el

ectum.

أَفْعَلٌ	فَعْلًا	فَعْلًا	فَعْلًا	فَعْلًا	Pe'al
أَفْعَلٌ	فَعْلًا	فَعْلًا	فَعْلًا	فَعْلًا	Pa'el
أَفْعَلٌ	فَعْلًا	فَعْلًا	فَعْلًا	فَعْلًا	Aph'el

Imperativus.

Pluralis.

Singularis.

Pluralis.		Singularis.		
f.	m.	f.	m.	
فَعْلُوا	فَعْلُوا	فَعْلًا	فَعْلًا	Pe'al
فَعْلُوا	فَعْلُوا	فَعْلًا	فَعْلًا	Pa'el
أَفْعَلُوا	أَفْعَلُوا	أَفْعَلًا	أَفْعَلًا	Aph'el

Adnotationes.

§ 4. 1) Paradigma صَلَّ pro صَلَّ aut صَلَّ sumptum est ut positio punctorum *rukkâchâ* et *quššâyâ* perspicua fiat.

2) Forma III. pers. plur. m. et. f. perf., in paradigmate uncis inclusa non antiquior sed recentior esse videtur; a scribis \circ et \smile harum formarum saepe omitti jam notatum est; e contra III. pers. m. singularis interdum cum \circ scribunt, quod vel ex errore vel ex $\circ\text{en}$ ortum esse potest. In antiquissimis temporibus in perf. et imper. \circ et \smile audibiles fuisse, e Mc. 5, 42 (*ταλιθα κουμι*, sed BC *κουμι*) et aliis indiciis recte concluditur.

3) Verba *intransitiva* in Perfecto Peal vocali *e* instructa hanc characteristicam vocalem eodem modo tractant, quo cetera *a*; habes igitur فَصَلَّ , فَصَلَّ (cujus ف in pronunciatione sequenti ف assimilatur) فَصَلَّ , فَصَلَّ etc. Perfecti media vocali *o* instructi Syrorum grammatici unum exemplum, fortasse peregrinum, tradunt فَصَلَّ Hi. 7, 5. 30, 30, etc. impf.; فَصَلَّ inf. فَصَلَّ , Ethpe. فَصَلَّ .

4) In *Imperfecto* et *Imperativo* verba intransitiva plerumque vocalem *a* habent, quae plane ac *u* verborum trans. tractatur, e. gr. فَصَلَّ ; tamen فَصَلَّ , فَصَلَّ ; nonnulla *a* et *u* pro sensus

varietate ut ܩܒܘܿ , ܩܒܘܿܩܒܘܿ *immersus erit*, ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ *obsi- gnabit*, vel sine discrimine ut ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ et ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ ; pauca denique *e*, ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ scilicet et ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ cum non- nullis verbis ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ , ut ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ , ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ , ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ . Vocalem ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ formae ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ et ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ non ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ i. e. *u* esse, sed ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ i. e. *o*, formae ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ , ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ contrarie ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ *u* non ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ *o*, perfecti denique ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ rursus ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ non ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ *u* (ut in pronomibus separatis et suffixis ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ , ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ) unanima Grammaticorum est traditio, quae accuratis codicibus manuscriptis et analogia dialectorum probatur.

5) *Formatio tert. pers. impf. per ܩܒܘܿ pro ܩܒܘܿ* linguae Syriacae, imprimis Edessenae propria est; neque lingua inscriptionum cuneatarum, neque partes veteris Testamenti aramaicâ dialecto scriptae, neque cognatae dialecti, Samaritana et Syro-Palaestinensis simile quid ostendunt (cf. nomen proprium ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ , tamen syr. ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ).

6) Praefixum imperfecti Syri orientales interdum litera — *i*, non — *e* instruxerunt, itaque non *nechtubh*, sed *nichtobh* pronuntiasse videntur.

7) De *Participio* notandum est punctum *quššāya* formae ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ , quod a legibus hebraici Dagesch plane recedit: exceptiones nominantur ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ , ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ , ܩܒܘܿܩܒܘܿܩܒܘܿ . Contractionem part. act. et pass. cum pronomibus personalibus jam memoravimus. Non confundendum

est part. pass., cujus prima radicalis si q est, qattil accipit, qattil cum adjectivis formae qattil , qattil .

Stirpes *Pa'el Aph'el* et *Schaph'el* nullam offerunt difficultatem; id unum notandum est, I. sing. imperf. Pael post praefixum q *quššâyâ* assumere qattil , non qattil . *Höel. § 238.*

§ 5. *Passivum* stirpis *Pe'al*, *Ethpe'el* qattil , sine vocalibus qattil scriptum, cum passivo stirpis *Pa'el*, *Ethpa'al* qattil , puncto diacritico qattil , confundi non potest, ubicunque media vel tertia radicalis una ex sex qattil est. Dubium exoritur in aliis verbis de III. fem. et I. sing. perf., II. f. sing. et III. et II. plur. Imperf. et de formis Imperativi. Nam *Ethpeel* in his personis non, ut forma qattil stirpis simplicis, vocalem *e* retinet, sed qattil format et qattil , quae vel *ethqatlath*, — *leth* (*Ethpe'el*) vel *ethqattelath*, — *leth* (*Ethpa'al*) legi possunt, et in Imperativis ambae stirpes qattil scribuntur. In libris impressis e puncto diacritico linea facta est, quae in *Ethpeel* *infra*, in *Ethpa'al* *supra* mediam radicalem ponebatur. Sed formae qattil , si *Ethpa'al* est, Syri orientales, quum tres consonantes sine vocali interposita *ethqattil* vix pronuntiari possint, vocalem *a* addunt, quod idem occidentales in verbo qattil facere coguntur; sed ita nulla amplius est distinctio inter Perfectum et Imperativum stirpis *Ethpa'al*.

Tabula sequens formarum characteristicarum sufficiet.

*Imperfectum.**Perfectum.*

3. m. pl.	3. m. sg.	3. f. sg.	3. m. sg.	
قَدْضُفْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	Ethpeel
قَدْضُفْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	Ethpaal
قَدْضُفْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	Ethtaph'al
قَدْضُفْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	Eschtaph'al

Ethlaph

Ethlaph

Ethlaph

Ethlaph

Ethlaph

Ethlaph

Ethlaph

<i>Participium.</i>	<i>Infinitivus.</i>	<i>Imperativus.</i>	
قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	Ethpeel
قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	Ethpaal
قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	Ethtap'hal
قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	قَدْضُفْ	Eschtaph'al

willen

In III. f. et II. Imperf. Ethtaph'al non tres, sed duae tantum ۲ scribuntur قَدْضُفْ pro قَدْضُفْ; ceterum tota stirps de verbis sanis rarissime formatur ex. gr. قَدْضُفْ et قَدْضُفْ.

§ 6. Verbum regulare cum suffixis.

Quas mutationes accedentibus suffixis verborum formae subeunt, tabula sequens exhibet:

TABULA VERBI SANI CUM SUFFIXIS.

Perfectum.

Peal.	1. pers.	2. m.	2. f.	3. m.	3. f.	1. plur.	2. m.	2. f.
3. m.	فَعَلْتُ	فَعَلْتُ	فَعَلْتِ	فَعَلْتُ	فَعَلْتِ	فَعَلْنَا	فَعَلْتُمَا	فَعَلْتُمَا
3. f.	فَعَلْتِ	فَعَلْتِ	فَعَلْتِ	فَعَلْتِ	فَعَلْتِ	فَعَلْنَا	فَعَلْتُمَا	فَعَلْتُمَا
2. m.	فَعَلْتِ	—	—	فَعَلْتِ	فَعَلْتِ	فَعَلْنَا	—	—
2. f.	فَعَلْتِ	—	—	فَعَلْتِ	فَعَلْتِ	فَعَلْنَا	—	—
1.	—	فَعَلْتِ	فَعَلْتِ	فَعَلْتِ	فَعَلْتِ	—	فَعَلْتُمَا	فَعَلْتُمَا
Plur.	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا
3. m.	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا
3. f.	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا
2. m.	فَعَلْنَا	—	—	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	—	—
2. f.	فَعَلْنَا	—	—	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	—	—
1.	—	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا	—	فَعَلْنَا	فَعَلْنَا

Adnotationes.

Eas tantum formas recepi, quarum exempla mihi praesto sunt.

1) De vocalibus radici addendis grammatici Syrorum non conveniunt; plures, ut videtur, ex gr. III. plur. fem. perf. pronunciant حَصَّيْمَاتُ , حَصَّيْمَاتِمُ , حَصَّيْمَاتِهِنَّ cum vocali secundae radicalis.

2) III. f. s. perf. cum *rukkâchâ* ُ, I. s. cum *quššâyâ*.

3) II. m. pl. imper. saepius cum inversione vocalis invenitur.

4) Imperfectum pro Imperativo positum haud raro suffixa imperativi assumit: ex. gr. حَصَّيْمَاتِي , حَصَّيْمَاتِي .

5) Suffixum ش^{\wedge} pro ش° , ش^{z} , in Imperfecto praesertim in antiqua Bibliorum versione invenitur.

6) *Pael*, ceteraeque stirpes ut *Pe'al* tractantur; in imperativo *Pael* vocalis mediae radicalis servatur, in Sing. masc. et in prolongatis formis pluralis; ex. gr. حَصَّيْمَاتِي , حَصَّيْمَاتِي , حَصَّيْمَاتِي , حَصَّيْمَاتِي , حَصَّيْمَاتِي .

7) Infinitivus (حَصَّيْمَاتِي) suffixa nominalia assumit, contra regulam حَصَّيْمَاتِي (a حَصَّيْمَاتِي); derivatis in stirpibus terminatio و^{\wedge} ante suffixa in و° mutatur.

§ 7. Inter verba *irregularia* sive *infirma* (حَصَّيْمَاتِي) verba *gutturalia* vix numerari possunt, quum verba

primae et *secundae* gutturalis plane regulas generales sequantur et verba *tertia*e gutturalis in eo tantum a reliquis discedant, quod in Participio activo Peal, in Ethpe'el, Pa'el, Aph'el et Schaph'el pro vocali *e*, et in Imperfecto et Imperativo pro *u* potius *a* adsumant; multa tamen *u* retinent, ex. gr. \leftarrow , \leftarrow , \leftarrow etc., quae in \leftarrow exeunt omnes *a* habere videntur. Sunt denique nonnulla verba ultimae \leftarrow , non quiescentis, sed gutturalis \leftarrow *consolatus est*, \leftarrow *inquinavit* (interdum \leftarrow scriptum), quorum Alaph post consonam vocali destitutam vocalem quam deberet accipere in illam rejicit. \leftarrow , \leftarrow (III. f.), \leftarrow (II. m.) etc.; in III. pl. \leftarrow , \leftarrow (a \leftarrow erudit) \leftarrow audiri (= *aw*) grammatici tradunt.

§. 8. Verba \leftarrow primam radicalem, ubi vocali destituta secundum generalis flexionis leges cum praecedenti litera in unam syllabam coalescere deberet, mediae assimilant et in Imperativo apocopant. Nulla igitur deviatio a verbo sano cernitur in Perf. et Part. Peal, in stirpibus Pael, Ethpeel, Ethpaal.

Peal. Imper. a ح: ح, ح, ح, ح.

a ح: ح, ح a ح: ح.

Imperf. ح, ح, ح, ح, ح

ح, ح, ح, ح, ح.

Infinit. ح.

Aphel. Perf. ح, ح, ح, ح, ح

ح, ح, ح, ح, ح.

Imper. ح, ح, ح, ح.

Imperf. ح, ح, ح, ح, ح

ح, ح, ح, ح, ح.

Infinit. ح; Part. act. ح, pass. ح.

Ethtaphal perf. ح, imperf. ح, imper. ح.

Satis multa verba $\sqrt{\quad}$ suum non assimilant, ex. gr.

ح, ح, ح, ح, ح; ح habet in Imperf. quidem
 ح, sed in Imperat. ح. Vocales Imperativi et Im-
 perfecti generales regulas sequuntur; habes ح, ح;
 ح, ح; ح, ح; ح, ح; ح, ح;
 dupliciter infirma sunt ح, ح.

§ 9. *Verba geminantia*. Haec verba in Participio passivo *Peal*, in stirpe *Ethpeel*, atque *Pael* et *Ethpaal*, quarum loco stirpes *Palpel* et *Ethpalpal* saepe usurpantur, a flexione verbi firmi abire non solent; in reliquis formis brevis vocalis e suo loco inter gemi-

nandas literas ad praecedentem rejicitur, quae ipsa geminatur.

Paradigma sit **عَبَّ** incurvavit.

Flexio.

Perf.	Peal.	Aphel.	Ethtaphal.	Part. act.
Sing. 3. m.	عَبَّ	أَعَبَّ	أَبَّعَبَّ	Peal
3. f.	عَبَّتْ	أَعَبَّتْ	أَبَّعَبَّتْ	sg. m. عَبَّ
2. m.	عَبَدَ	أَعَبَدَ	أَبَّعَبَدَ	f. عَبَّتْ
2. f.	عَبَدَتْ	أَعَبَدَتْ	أَبَّعَبَدَتْ	pl. m. عَبَّوْا
1.	عَبَدْتُ	أَعَبَدْتُ	أَبَّعَبَدْتُ	f. عَبَّتْ
Plur. 3. m.	عَبَّوْا	أَعَبَّوْا	أَبَّعَبَّوْا	Part. pass.
3. f.	عَبَّتْنَ	أَعَبَّتْنَ	أَبَّعَبَّتْنَ	عَبَّوْا
2. m.	عَبَدْنَا	أَعَبَدْنَا	أَبَّعَبَدْنَا	Part. act. Aph.
2. f.	عَبَدْنَا	أَعَبَدْنَا	أَبَّعَبَدْنَا	عَبَّوْا
1.	عَبَدْنَا	أَعَبَدْنَا	أَبَّعَبَدْنَا	Part. pass.
Imperf.				عَبَّوْا
Sing. 3. m.	يُعَبِّبُ	يُعَبِّبُ	يَبَّعَبِّبُ	Part. Etht.
2. f.	تُعَبِّبُ	تُعَبِّبُ	تَبَّعَبِّبُ	عَبَّوْا
Plur. 3. m.	يُعَبِّبُونَ	يُعَبِّبُونَ	يَبَّعَبِّبُونَ	Infinitivus.
3. f.	تُعَبِّبْنَ	تُعَبِّبْنَ	تَبَّعَبِّبْنَ	Peal. عَبَّ
Imperf.				Aph. عَبَّ
Sing. m.	عَبِّبْتُ	أَعَبِّبْتُ	أَبَّعَبِّبْتُ	Etht. عَبَّوْا
Plur. m.	عَبِّبْنَا	أَعَبِّبْنَا	أَبَّعَبِّبْنَا	

נָאֵן, זָאֵן; Part. pass. אָנֵן, אֵנֵן, Inf. עָאֵן, עָאֵן.

Pael. Perf. et Imp. regulares sunt; in Inf., Imperf. et Part. vocalis primae radicalis in praefixum rejicitur: נָאֵן *nakkēl* pro נָאֵן *n'akkēl*, עָאֵן, עָאֵן, עָאֵן. In stirpe *Ethpeel* et *Ethpaal* idem fit: Ethpe. אָאֵן, אָאֵן; Ethpa. אָאֵן, אָאֵן, vel אָאֵן praecedenti אָ assimilatur אָאֵן, אָאֵן.

Aphel et *Schaphel* cum passivis analogiam verborum פָּ sequuntur: אָאֵן, אָאֵן; אָאֵן, אָאֵן.

De אָאֵן *venit*, Aph. אָאֵן, et אָאֵן *ivit*, vide verba dupliciter infirma; אָאֵן a radice אָאֵן prima consonanti hebraicum originem prodit. Verbum אָאֵן (*Pael*) imperf. אָאֵן, part. אָאֵן paene constanter אָ omittit.

§. 11. Verborum פָּ in lingua Syriaca tres classes exstant 1) ea, quae originaliter sunt פָּ ut אָאֵן et אָאֵן; 2) quae in lingua Arabica sunt פָּ, quorum in Syriaca duo tantum exempla reperiuntur, verbum defectivum אָאֵן *decet*, et derivatum אָאֵן *congregavit*; 3) quae in *Peal* ad normam verborum פָּ flectuntur.

Classes 1) et 2) in Perfecto *Peal* secundam radicalem vocali *e* instruunt (exceptis verbis gutturalibus אָאֵן, אָאֵן et ultimae אָאֵן, אָאֵן), inde in Imperfecto *a* habent, אָאֵן, אָאֵן etc. Prima radicalis ubicunque ab initio syllabae semivocalem haberet, vocali *i*

munitur, quae post praefixa in illa transit, ڤ^ٲ *ireth*, non *yireth*, ڤ^ٲ *ethiledh*, non *eth-yiledh*; in Imperfecto et Infinit. Peal pro ڤ plerumque ڤ scribitur ڤ^ٲ, ڤ^ٲ. In *Aphel* classis 1) format ڤ^ٲ (rarius invenitur ڤ^ٲ) et ڤ^ٲ, classis 2) ڤ^ٲ, ڤ^ٲ etc.

Classis 3) duo verba, ڤ^ٲ et ڤ^ٲ complectens, in Imp. Peal ڤ apocopat. In Inf. et Imperf. sequenti consonanti assimilatur, in ceteris formis ut prima classis tractatur.

Peal, Perf. ڤ^ٲ, ڤ^ٲ, ڤ^ٲ etc.; Imper. ڤ^ٲ, ڤ^ٲ, ڤ^ٲ; Inf. ڤ^ٲ; Imperf. ڤ^ٲ, ڤ^ٲ, ڤ^ٲ, melius ڤ^ٲ, ڤ^ٲ, ڤ^ٲ etc.; Part. pars. ڤ^ٲ.

Ethpeel ڤ^ٲ, ڤ^ٲ, ڤ^ٲ.

Pael et *Ethpaal* a verbo regulari non recedunt

Aphel: ڤ^ٲ, imp. ڤ^ٲ, imperf. ڤ^ٲ, part. act. ڤ^ٲ, pass. ڤ^ٲ; ab. ڤ^ٲ perf. ڤ^ٲ, part. ڤ^ٲ; *Ethtaphal* ڤ^ٲ etc.; *Schaphel* ڤ^ٲ, *Eštaphal* ڤ^ٲ.

Verbum ڤ^ٲ, ڤ^ٲ, imperf. ڤ^ٲ (cum *quššâyâ* mediae radicalis), inf. ڤ^ٲ, ڤ^ٲ; imp. ڤ^ٲ, ڤ^ٲ; Aph. ڤ^ٲ, ڤ^ٲ etc.; *Ethpeel* ڤ^ٲ, *Ethtaphal* ڤ^ٲ etc.

De verbo ڤ^ٲ vide inter multifarie infirma.

§. 12. Verba mediae *Aleph* vocalem ejus ad praecedentem literam rejiciunt, si vocali destituta est, in *Pael* et *Ethpaal* geminandam ڤ in ڤ mutant. Paene

omnia in Perf. Peal mediam vocalem *e* habent. ڪَاف, ڪَاف, ڪَاف etc.

Perf. *Peal*. ڪَاف, ڪَاف, ڪَاف etc.; imp. ڪَاف, imperf. ڪَاف, inf. ڪَاف, part. act. ڪَاف, ڪَاف, pass. ڪَاف; Ethpe. ڪَاف.

Pael ڪَاف, imperf. ڪَاف, part. ڪَاف; Ethpa. ڪَاف.

Aphel. ڪَاف, imp. ڪَاف, imperf. ڪَاف, inf. ڪَاف.

Pro ڪَاف invenitur ڪَاف, et haud raro scribae ante primam radicalem ponunt ڪَاف = ڪَاف, ڪَاف etc. et in Ethpeel haud raro ڪَاف (sic) vel ڪَاف.

§. 13. Verba *mediae e*. Verborum *med.* ڪَاف unum tantum in Peal apud Syros exemplum exstat, ڪَاف *posuit*, *mediae e* satis multa inveniuntur; paradigma sit ڪَاف stetit.

Media radicalis *e* sequente *a* fit *ā*, sequente *e* vel *i* fit *ī* ڪَاف, sequente *ū* fit *ū* ڪَاف; geminanda in Pael et Ethpaal plerumque, et in Part. act. Peal accedente terminatione semper in ڪَاف mutatur; praefixum ڪَاف in Ethpeel plerumque duabus ڪَاف scribitur; pro stirpibus Pael et Ethpaal saepe *Palpel* et *Ethpalpal* formantur.

VERBA QUIESCENTIA ٤٤.

= *Ettafal* Hild. 177B.

	Peal.	Ethpeel.	Pael.	Aphel.
Perfect.				
Sing. 3. m.	قَصَرَ	قَصَّرَ ^{tt}	قَصَّرَ	أَقَصَّرَ
3. f.	قَصَّصَتْ	أَقَصَّصَتْ	قَصَّصَتْ	أَقَصَّصَتْ
2. m.	قَصَّصْتَ	أَقَصَّصْتَ	قَصَّصْتَ	أَقَصَّصْتَ
2. f.	قَصَّصْتِ	أَقَصَّصْتِ	قَصَّصْتِ	أَقَصَّصْتِ
1.	قَصَّصْتُ	أَقَصَّصْتُ	قَصَّصْتُ	أَقَصَّصْتُ
Plur. 3. m.	قَصَّصُوا	أَقَصَّصُوا	قَصَّصُوا	أَقَصَّصُوا
3. f.	قَصَّصْنَ	أَقَصَّصْنَ	قَصَّصْنَ	أَقَصَّصْنَ
2. m.	قَصَّصْتُمْ	أَقَصَّصْتُمْ	قَصَّصْتُمْ	أَقَصَّصْتُمْ
2. f.	قَصَّصْتُنَّ	أَقَصَّصْتُنَّ	قَصَّصْتُنَّ	أَقَصَّصْتُنَّ
1.	قَصَّصْنَا	أَقَصَّصْنَا	قَصَّصْنَا	أَقَصَّصْنَا
Imper.				
Sing.	قَصِّرْ	أَقَصِّرْ	قَصِّرْ	أَقَصِّرْ
Plur.	قَصِّصُوا	أَقَصِّصُوا	قَصِّصُوا	أَقَصِّصُوا
Imperf.				
Sing. 3. m.	يَقْصِرُ	يَقْصُرُ	يَقْصِرُ	يَقْصِرُ
2. f.	تَقْصِرِينَ	تَقْصِرِينَ	تَقْصِرِينَ	تَقْصِرِينَ
1.	أَقْصِرُ	أَقْصِرُ	أَقْصِرُ	أَقْصِرُ
Plur. 3. m.	يَقْصِرُونَ	يَقْصِرُونَ	يَقْصِرُونَ	يَقْصِرُونَ
Inf.	قَصْرًا	قَصْرًا	قَصْرًا	قَصْرًا
Part. act.	قَاصِرٌ, قَاصِئٌ	قَاصِرٌ	قَاصِرٌ	قَاصِرٌ
pass.	قَاصِرٌ	—	قَاصِرٌ	قَاصِرٌ

Adnotationes.

1) ע"ו habet in Imper. ע"ו et in Imperf. ע"ו, ע"ו]; perf., inf., part. et ceterae stirpes a ע"ו non recedunt.

2) Radix ע"ו mori habet in perf. ע"ו, ע"ו, ע"ו, ע"ו, ע"ו; pl. ע"ו, ע"ו, ע"ו, ע"ו, ע"ו, omnia reliqua ut ע"ו.

3) ע"ו auscultavit stirpem Aphel secundum analogiam verborum geminantium format ע"ו.

4) Infinitivum Peal [=Aphel?] nonnulli praeter ע"ו etiam ע"ו, ע"ו, ע"ו formari dicunt.

5) Nonnulla verba derivata in Pael et Ethpael o radicalem servant; ex. gr. ע"ו a ע"ו, ע"ו intellexit, ע"ו viatico instruxit, ע"ו copulavit etc.; ע"ו est excaecavit, ע"ו expergefecit.

6) In verbis quorum tertia radicalis est ׀, gutturalis aut ׀, media radicalis o firma, in omnibus formis non mutata manet; ע"ו fuit, ע"ו demonstravit, ע"ו albus fuit, ע"ו stupuit, ע"ו exsultavit; similiter derivata ע"ו impie egit, ע"ו retulit (a ע"ו = ad.)

7) Palpel et Ethpalpal formantur ex. gr. a ע"ו, ע"ו, exaltavit, ע"ו; a ע"ו, ע"ו concussit, ע"ו etc.

8) Formas ע"ו non eth^eqim, sed ett^eqim, pronunciandas esse, scribasque antiquos unam tantum ע"ו scripsisse Grammatici tradunt. Inversio sibilantium et mutatio ע in ׀ vel ׀: ע"ו, ע"ו, ע"ו in Ethpeel

locum non habet, in Ethpaal invenitur (אָן־וּ, אָשֶׁמֶט etc.).

§ 14. Verba וּ' in lingua Syriaca verba hebr. ל"ה (ל"י et ל"ו) et ל"א comprehendunt; de paucis verbis, in quibus ׀ tanquam firma radicalis tractatur חַמַּ, יַפַּ jam supra egimus. In quibus formis tertia radicalis eliditur, in quibus cum praecedenti vocali contrahitur, e sequente tabula facile cognosci potest.

	Peal.	Ethpeel.	Pael.	Aphel.
Perfect.				
Sing. 3. m.	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
3. f.	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
2. m.	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
2. f.	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
1.	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
Plur. 3. m.	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
3. f.	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
2. m.	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
2. f.	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
1.	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
Imp.	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ
	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ	חַמַּ

	Peal.	Ethpeel.	Pael.	Aphel.
Imperf.				
Sing. 3. m.	ܦܝܠܐ	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܘܢܐ	ܦܝܠܘܢܐ
2. f.	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܝܢܐ	ܦܝܠܘܢܝܢܐ	ܦܝܠܘܢܝܢܐ
1.	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ
Plur. 3. m.	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ
3. f.	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ
Part. act.	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ
pass.	ܦܝܠܝܢܐ	—	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ
Inf.	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ	ܦܝܠܝܢܐ

1) Apparet, verba intransitiva in Perf. Peal in β -exire, et hanc consonantem in III f. sg. reliquisque formis tueri, dum in verbis transitivis in III. f. sg. terminatio femininalis simpliciter formae masculinae additur, in III. m. pl. β eliditur, in reliquis cum praecedenti vocali β diphthongescit. Terminationem β in β *seghiv* et β *g'elav* audiri, Grammatici tradunt.

2) In [Peal] II. pers. [masc.] β *seghit* multus fuisti, etc. a I. pers. β *seghit* multus fui, distinguitur punctis [ruccacha et] β *quššaya* secundum analogiam formarum regularium β *seghit* [et β *seghit*] positio.

3) A β formam imperativi β exspectares, quae in uno verbo β *juravit*, imp. sg. m. β in-

venitur, sed analogiam verborum كُنَّ sequitur; eo magis forma Imp. Ethpeel اِنْعَمْ notanda est, dum in ceteris stirpibus اِنَّ apparet اِنْعَمْ, اِنْعَمْ, اِنْعَمْ. In plur. m. imp. et forma communis عَمَّ et prolongata (cum ا scripta) عَمَّاءُ, عَمَّاءُ invenitur, in fem. plur. prolongata tantum عَمَّاءُ.

4) Stirpes derivatae et non solum eae quae vocalem flexionalem *e* habent ut Ethpeel, Pael, Aphel, sed, quod magis mireris, et Ethpaal, Ethtaphal, Eštaphal, in Perfecto ad normam verborum شَبَّ كُنَّ flectuntur.

5) Vocalismus formarum Imperfecti in omnibus stirpibus idem est; ultima radicalis in III. m. et II. m. pl. non mere elisa, sed cum terminatione اِنْعَمْ confusa est, inde اِنْعَمْ non *neglun*, sed *neglon* (cum اِنْعَمْ) legenda est.

6) Imperativus Ethpeel a Syris orientalibus non اِنْعَمْ, sed ad normam verbi firmi اِنْعَمْ formatur, quod plerumque duabus ا scribitur; similiter et occidentales imperativum verbi اِنْعَمْ de Deo usurpatum اِنْعَمْ vel اِنْعَمْ scribunt Ps. 6, 4 etc., de hominibus اِنْعَمْ.

§. 15. Verba *multifarie infirma* varii sunt generis; sed plerumque si radicales infirmae se invicem in radice excipiunt, ex una tantum parte irregularia sunt.

Ita verba ف et ك ut ف , ك et ع ut ف et ع quoad radicalem priorem regularia esse solent (similiter verbum ك plane regulare est). Ejusdem generis sunt verba ع (s. ع) et ك ut ع , ع ; sed excipienda sunt verba ع *fuit* et ع *vixit*, quae vario modo deflectunt.

ع non modo elisionem literae ع patitur, ubique verbum sensu emphatico positum sequitur, sed in Imperfecto etiam ع omittitur, ع pro ع , ع et in primis apud poetas vel cum sensu jussivo ع , ع .

ع in Perfecto regulare est, in Imperf. ع s. ع , s. ع , ع , ع , ع etc. format; Imp. ع , ع ; Inf. ع ; Aphel ع , Imperf. ع , ع , ع ; Part. ع , Inf. ع , Imp. ع .

Verba ف et ك , ف et ك , ف et ك utriusque-classis proprietates habent.

Verba ف et ك ex. gr. ف *laesit*, ف *tentavit* contendit, ف *oblitus est*; impf. ف , ف , ف ; part. ف ; Aph. ف , ف ; part. ف .

Verba ف et ك : ف *venit*, ف *coxit*, ف *ululavit*;
1) ف , f. ف , 2. m. ف , 1. ف , pl. ف , f. ف ; imp. ف , f. ف , pl. ف , f. ف ; impf. ف , inf. ف ; Aphel ف , impf. ف , imp. ف , inf. ف ; Ethtaph. ف

2) آفَا , impf. نَاكَا , آفَا (nonnulli Lev. 26, 26. نَاكَا)
 Ethpe. آفَا , نَاكَا , نَاكَا 3) آفَا , نَاكَا , pl. f. آفَا ,
 1. آفَا , impf. نَاكَا ; imp. آفَا ; part. آفَا ; Ethpe.
 آفَا 4) Pael آفَا *sanavit*; impf. نَاكَا , آفَا ; imp. آفَا , آفَا ;
 Ethpa. آفَا .

Verba فَا et كَا . كَا *germinavit*, فَا *juravit*;
 impf. نَاكَا , نَاكَا , inf. فَاكَا , فَاكَا ; imp. فَاكَا , f. فَاكَا ,
 pl. فَاكَا ; perf. pl. فَاكَا et فَاكَا ; Aph. فَاكَا , فَاكَا ; sic
 et فَاكَا .

Verba كَا et كَا : كَا *increpavit*, كَا *fessus est*:
 part. كَا , perf. كَا ; impf. كَا ; imp. كَا ; inf. كَا ;
 Ethpe. كَا ; Pael كَا ; III. f. كَا , 2. m., 1. كَا ; pl. m.
 كَا , f. كَا ; impf. كَا ; Aphel كَا ; in participio tantum
 usurpatur كَا *pulcher est, decet*; كَا ; كَا , كَا (simi-
 liter كَا *decet et كَا*, f. كَا *justum est*).

Verba irregularia sunt: 1. كَا *ascendit*; imp.
 كَا , impf. كَا , inf. كَا ; Aphel كَا (*assek*) 2. كَا
ivit, cujus كَا non pronunciatur, ubicunque praecedens
 كَا vocalem suam recipere potest كَا legitur كَا ,
 كَا ; impf. كَا , perf. كَا . 3. كَا
invenit, potuit, imperf. كَا ; pass. كَا ad Aphel
 pertinere videtur. 4. كَا *bibit*, si participium كَا
 excipis, semper cum كَا prosthetica scribitur; impf.
 كَا , imp. كَا ; Aph. est كَا . 5. كَا *dedit* (rarius
 in poesi كَا), imperfecto et inf. caret (semel كَا),

imp. عَدَّ , f. عَد , عَدَّ , pl. عَدَّ ; post^o et ante suffixa silet
 ت; عَدَّ ; عَدَّ , عَدَّ , عَدَّ , alii عَدَّ , عَدَّ
 (similiter عَدَّ a عَدَّ). 6. عَدَّ *dat* vice versa, non nisi
 in imperfecto et inf. عَدَّ usurpatur. 7. Imper. verbi
 عَدَّ ; *cucurrit*, inversis litteris et quiescente ; sonat
 عَدَّ *hatt*.

§ 16. Pronomina suffixa verbis عَدَّ , عَدَّ , عَدَّ , عَدَّ , عَدَّ
 addita formas eorum non aliter fere immutant, atque
 in verbis firmis; verba عَدَّ magis deflectunt, eorum
 tabulam adjungimus.

TABULA VERBI ۱۱ CUM SUFFIXIS. = ۱۱ et ۱۵ (non ۱۵)

Perfectum.

	1. Sing.	2. m.	2. f.	3. m.	3. f.	1. Plur.	2. m.	2. f.
Perf.								
3. m.	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل
3. f.	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل
2. m.	فعل	—	—	فعل	فعل	فعل	—	—
2. f.	فعل	—	—	فعل	فعل	فعل	—	—
1.	—	فعل	فعل	فعل	فعل	—	فعل	فعل
Plur.	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل
3. m.	{ (فعل)	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل
	{ (فعل)	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل
3. f.	{ (فعل)	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	[فعل]	[فعل]
	{ (فعل)	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل	فعل
2. m.	فعل	—	—	فعل	فعل	فعل	—	—
2. f.	فعل	—	—	فعل	فعل	فعل	—	—

Adnotationes.

1) Omnes formae III. m. pl. Perf. et m. plur. Imper. vel cum duabus \circ vel cum $\circ\dot{\ }|$ scribuntur.

2) Quas alii afferunt formas prolongatas III. m. plur. Perf. cum suff. II. et III. pers. كُتِبَتْ etc., item formas apocopatas plur. fem. Imper. كُتِبْنَ , كُتِبْنَ etc. et apocopatas III. plur. fem. Perf. cum suff. II. pers. plur., denique formas Sing. masc. Imp. كُتِبْ , كُتِبْ , كُتِبْ , Barhebraeus non agnoscit.

3) In Infinitivo Peal radicalis ك consonantis vim habet كُتِبْ , كُتِبْ etc., item in Perf. Pael et Aphel كُتِبَ qaryan (nisi ante ح et ع).

4) Verba tertiae Alaph gutturalis كُتِبَ etc. vocalem quam $\dot{\ }$ deberet accipere, ubicunque litera praecedens vocali caret, illi obtrudunt, ex. gr. كُتِبَ , كُتِبَ , كُتِبَ .

CAPUT III. DE NOMINIBUS مُضَمَّةٌ.

§ 1. *Nomina* (مُضَمَّةٌ) sunt aut *primitiva* (مَضْمُونٌ, خَلْبٌ, زَعْدٌ, تَصَوُّمٌ) aut *derivata* (مَضْمُونٌ, خَلْبٌ, زَعْدٌ); ac derivata quidem sive a verbis sive a nominibus descendunt, eaque ita comparata sunt, ut modo solis literis radicalibus constent, veluti formae عَصَبٌ, حَصْبٌ cum brevi vocali, aut cum longa عَصَبٌ, حَصْبٌ, modo literas inserant عَصَبٌ, عَصَبٌ s. II. radicalem geminent, e. g. عَصَبٌ, عَصَبٌ, modo in fine terminationem abstractam seu femininam, modo ab initio litteram addant; atque si س praefigitur, plerumque *locus* aut *instrumentum* exprimitur, cf. عَصَبٌ, عَصَبٌ, عَصَبٌ (عَصَبٌ) *serra*.

Adjectiva (مُضَمَّةٌ nomina qualitativa) easdem fere, quas substantiva formas admittunt; exstant vero formae, quae his magis minusve propriae sunt. Huc pertinent participia et formae participales, e. g. عَصَبٌ, عَصَبٌ, عَصَبٌ, عَصَبٌ (praesertim de coloribus) عَصَبٌ, عَصَبٌ, atque etiam formae a nominibus deductae in ع, fem. عَصَبَةٌ, عَصَبَةٌ et عَصَبَةٌ, fem. عَصَبَةٌ, عَصَبَةٌ desinentes.

Placet hic addere nominum formas apud Syros usitatissimas

1) عَصَبٌ, عَصَبٌ, عَصَبٌ; عَصَبٌ, عَصَبٌ; عَصَبٌ, عَصَبٌ.

كُنْمَا، كَنْعَ؛ مَعْمَا، مَعَا؛ خَصْمَا، خَصْمَا؛ نَسْمَا، نَسْمَا؛ قَدْمَا، قَدْمَا.

2) مَعْمَا (pronunciationem st. abs. et constr. nescimus مَعْمَا كَمْ?), st. emph. مَعْمَا؛ مَعْمَا؛ مَعْمَا؟

3) سَمْمَا؛ صَمْمَا؛ اِمْمَا؛ اِسْمَا؛ حَمْمَا؛ حَمْمَا؛ صَمْمَا؛ صَمْمَا.

4) مَعْمَا، مَعْمَا؛ مَعْمَا، مَعْمَا؛ مَعْمَا، مَعْمَا.

5) مَعْمَا (act. Peal verb. infirm. مَعْمَا، مَعْمَا، مَعْمَا)

infirm.

6) مَعْمَا؛ مَعْمَا etc., v. part. pass. Peal verb. inf.

7) مَعْمَا؛ مَعْمَا؛ مَعْمَا؛ مَعْمَا.

8) مَعْمَا (act.) مَعْمَا، مَعْمَا؛ مَعْمَا، مَعْمَا.

9) مَعْمَا (pass.) مَعْمَا، مَعْمَا.

12) مَعْمَا؛ مَعْمَا؛ مَعْمَا؛ مَعْمَا؛ مَعْمَا؛ مَعْمَا؛ مَعْمَا؛ مَعْمَا.

13) مَعْمَا، مَعْمَا، مَعْمَا؛ مَعْمَا؛ مَعْمَا.

14) مَعْمَا؛ مَعْمَا.

15) مَعْمَا؛ مَعْمَا.

16) مَعْمَا، مَعْمَا؛ مَعْمَا، مَعْمَا؛ مَعْمَا، مَعْمَا؛ مَعْمَا، مَعْمَا.

17) مَعْمَا، مَعْمَا، مَعْمَا، مَعْمَا؛ مَعْمَا، مَعْمَا، مَعْمَا، مَعْمَا؛ مَعْمَا، مَعْمَا، مَعْمَا، مَعْمَا.

18) مَعْمَا deminutivis formandis inservit, مَعْمَا، مَعْمَا، مَعْمَا، مَعْمَا، مَعْمَا.

19) Nomina cum praeformativis et affirmativis apud Syros perfrequentia sunt, ex. gr. مَعْمَا، مَعْمَا؛ formae 12—15 plerumque cum terminatione

fem. usurpantur |عَمَدًا, |عَمَدًا, |عَمَدًا, |عَمَدًا, |عَمَدًا, |عَمَدًا, |عَمَدًا, |عَمَدًا; |عَمَدًا, |عَمَدًا; |عَمَدًا; |عَمَدًا, |عَمَدًا, |عَمَدًا; |عَمَدًا etc.

§ 2. *Genus* (عَمَدًا) est triplex, masculinum (عَمَدًا), femininum (عَمَدًا), et commune (عَمَدًا), neutrum non distinguitur; sed terminatio fem. *neutro et abstracto* notando inservit.

Masculina sunt nomina virorum et virilium officiorum, montium, fluviorum, populorum, mensium.

Feminina sunt nomina mulierum et muliebrium officiorum, urbium, regionum, insularum et membrorum corporis inprimis geminorum (licet nonnulla etiam sint gen. communis), porro etiam quae terminationes habent |عَمَدًا*, |عَمَدًا, |عَمَدًا, sive |عَمَدًا, |عَمَدًا.

Communia sunt nomina quorundam animalium, numeralia a viginti ad centum inclusive, et alia quaedam ex. gr. |عَمَدًا locus, |عَمَدًا tempus, |عَمَدًا, |عَمَدًا.

Nomina quaedam feminina, licet terminationem hujus generis non habeant, veluti |عَمَدًا, |عَمَدًا, |عَمَدًا, |عَمَدًا et numeralia cardinalia a 3—10.

§ 3. *Numeri* (عَمَدًا) sunt duo, singularis (عَمَدًا) et pluralis (عَمَدًا, |عَمَدًا); dualis (عَمَدًا) enim, qui in |عَمَدًا desinit, nonnisi in numerali |عَمَدًا et |عَمَدًا leve vestigium apparet.

*) Sed notari debet, nomina etiam masculina in statu emphatico, qui dicitur (v. § 4), eandem terminationem assumere.

Terminatio *pluralis* est duplex, masculina ܐܘܪܝܢܐ, fem. ܐܘܪܝܢܐ, ex. gr. ܐܘܪܝܢܐ pl. ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ pl. ܐܘܪܝܢܐ. Nomina masculina in ܐܘܪܝܢܐ desinentia terminationem ܐܘܪܝܢܐ accipiunt, et nomina feminina, quae in ܐܘܪܝܢܐ vel ܐܘܪܝܢܐ desinunt, in plur ܐܘܪܝܢܐ vel ܐܘܪܝܢܐ habent; ex. gr. ܐܘܪܝܢܐ pl. ܐܘܪܝܢܐ; ܐܘܪܝܢܐ pl. ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ pl. ܐܘܪܝܢܐ.

Terminationem femininam assumunt etiam nomina quaedam, quae in sing. formam masc. habent, ex. gr. ܐܘܪܝܢܐ lectus pl. ܐܘܪܝܢܐ; ܐܘܪܝܢܐ locus pl. ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ medicus pl. ܐܘܪܝܢܐ; ac vicissim plura nomina fem. pluralem habent masc., ex. gr. ܐܘܪܝܢܐ verbum pl. ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ uva pl. ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ hebdomas pl. ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ cubitus pl. ܐܘܪܝܢܐ; ܐܘܪܝܢܐ caverna pl. ܐܘܪܝܢܐ etc.; alia denique utroque modo flectuntur, ex. gr. ܐܘܪܝܢܐ pater pl. ܐܘܪܝܢܐ et ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ cornu, pl. ܐܘܪܝܢܐ et ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ manus, ܐܘܪܝܢܐ et ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ dies ܐܘܪܝܢܐ et ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ virtus, pl. ܐܘܪܝܢܐ et ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ cor, pl. ܐܘܪܝܢܐ et ܐܘܪܝܢܐ.

Nomina quaedam non nisi in singulari, alia tantum in plurali numero leguntur, ex. gr. ܐܘܪܝܢܐ peccatum, ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ veritas, ܐܘܪܝܢܐ etc., ܐܘܪܝܢܐ vita, ܐܘܪܝܢܐ aqua, ܐܘܪܝܢܐ misericordia; ܐܘܪܝܢܐ coelum singulariter et pluraliter construitur.

§ 4. Dialectus syriaca eâdem ratione quâ reliquae, si arabicam exceperis, dialectus semiticae flectionem casuum et declinationes proprie sic dictas non habet. Singuli casus (ܐܘܪܝܢܐ, ܐܘܪܝܢܐ) per praepositiones ex-

primuntur, Genitivus vero saepissime ita, ut nomen regens nomini recto praepositum cum eo arctissime cojungatur, et in unam quasi vocem coalescat. Hinc efficitur, ut prius nomen tono versus finem posito, quando fieri potest, contrahatur, aut mutationem eiusmodi subeat, quâ conjunctio facilior redditur. Haec forma a Grammaticis *status constructus* nuncupari solet (a Syris ܐܢܝܢܐ ܕܡܢܝܢܐ apocope nomen in relatione); altera vero, ex qua nomen praeter conjunctionem absolute positum est, *status absolutus* dicitur. Sed in lingua syriaca (ut in chaldaica) ipsa stirps vix contrahitur, quum jam in statu absoluto brevior formam plerumque praeferat. In nominibus masc. sola terminatio plur. ܐܢܝܢܐ in ܐܢܝܢܐ mutatur, feminina vero terminationes ܐܢܝܢܐ , ܐܢܝܢܐ , ܐܢܝܢܐ in ܐܢܝܢܐ , ܐܢܝܢܐ , ܐܢܝܢܐ , et plur. ܐܢܝܢܐ , ܐܢܝܢܐ , ܐܢܝܢܐ in ܐܢܝܢܐ , ܐܢܝܢܐ , ܐܢܝܢܐ commutant. Exstat denique in lingua aramaica (i. e. syr. chald. et sam.) tertia quoque forma, quae *status emphaticus* dicitur, et *Articulum* in hac lingua desideratum supplet, licet haud raro nunc etiam nomen in hoc statu positum definitione careat. Exprimitur hic per syllabam ܐܢܝܢܐ formae nominis brevissimae additum, quae efficit, ut vocalis nominis ultima eaque simplex abjiciatur, et ab initio vocis nova syllaba cum vocali brevi formetur, terminatio Particip. verbb. ܐܢܝܢܐ in ܐܢܝܢܐ mutetur; in Plur. nomm. masc. stat. constr.

מֶ in מֶ־ transit. In nomm. fem. eadem regula observatur, et formae st. constructi מֶ־, מֶ־, מֶ־; מֶ־, מֶ־, מֶ־, in מֶ־, מֶ־, מֶ־; מֶ־, מֶ־, מֶ־, trans-eunt; in stirpibus מֶ־ מֶ־ transfertur in מֶ־.

Pronomina suffixa, quae a vocali incipiunt, formae status emphatici abjectâ syllabâ מֶ־ adnectuntur, et in Plur. nomm. masc. cum terminatione status constructi prorsus coalescunt; reliqua vero a littera consonante incipientia plerumque (exceptis iis formis, quae Hebr. segolatis respondent) formam status constructi retinent.

I. FLEXIO NOMINUM MASC.

	I 1	II 2	III 3
Sing.	מֶ־	מֶ־	מֶ־
st. abs.	(mons)	(saeculum)	(testis)
cstr.	מֶ־	מֶ־	מֶ־
emph.	מֶ־	מֶ־	מֶ־
c. suff. 3. m. sg.	מֶ־	מֶ־	מֶ־
2. m. pl.	מֶ־	מֶ־	מֶ־
Plur.			
st. abs.	מֶ־	מֶ־	מֶ־
cstr.	מֶ־	מֶ־	מֶ־
emph.	מֶ־	מֶ־	מֶ־
c. suff. 3. m. sg.	מֶ־	מֶ־	מֶ־
2. m. pl.	מֶ־	מֶ־	מֶ־

= Hebr

	^I _a	^I _c 3	^I _d	^I _e
Sing.	מַלְכָּא	מַלְכוּתָא	מַלְכָּא	מַלְכָּא
st. abs.	(rex)	(sanctitas)	(puer)	(dies)
cstr.	מַלְכֵי	מַלְכוּתֵי	מַלְכֵי	מַלְכֵי
emph.	מַלְכָּא	מַלְכוּתָא	מַלְכָּא	מַלְכָּא
c. suff. 3. m. sg.	מַלְכֵי	מַלְכוּתֵי	מַלְכֵי	מַלְכֵי
2. m. pl.	מַלְכֵיכֶם	מַלְכוּתֵיכֶם	מַלְכֵיכֶם	מַלְכֵיכֶם
Plur.				
st. abs.	מַלְכֵי	מַלְכוּתֵי	מַלְכֵי	מַלְכֵי
cstr.	מַלְכֵי	מַלְכוּתֵי	מַלְכֵי	מַלְכֵי
emph.	מַלְכָּא	מַלְכוּתָא	מַלְכָּא	מַלְכָּא
c. suff. 3. m. sg.	מַלְכֵי	מַלְכוּתֵי	מַלְכֵי	מַלְכֵי
2. m. pl.	מַלְכֵיכֶם	מַלְכוּתֵיכֶם	מַלְכֵיכֶם	מַלְכֵיכֶם

^I _f	^I _g 3	^I _h <i>g</i>	^{III} _a 4	^{III} _b
עֵינָא	מַלְכָּא	מַרָּא	מַלְכָּא	מַלְכָּא
(oculus)	(quies)	(mare)	(potus)	(adspectus)
עֵינֵי	מַלְכֵי	מַרָּא	מַלְכֵי	מַלְכֵי
עֵינָא	מַלְכָּא	מַרָּא	מַלְכָּא	מַלְכָּא
עֵינֵי	מַלְכֵי	מַרָּא	מַלְכֵי	מַלְכֵי
עֵינֵיכֶם	מַלְכֵיכֶם	מַרָּאכֶם	מַלְכֵיכֶם	מַלְכֵיכֶם
עֵינֵי	מַלְכֵי	מַרָּא	מַלְכֵי	מַלְכֵי
עֵינֵי	מַלְכֵי	מַרָּא	מַלְכֵי	מַלְכֵי
עֵינֵי	מַלְכֵי	מַרָּא	מַלְכֵי	מַלְכֵי
עֵינֵיכֶם	מַלְכֵיכֶם	מַרָּאכֶם	מַלְכֵיכֶם	מַלְכֵיכֶם
עֵינֵי	מַלְכֵי	מַרָּא	מַלְכֵי	מַלְכֵי
עֵינֵיכֶם	מַלְכֵיכֶם	מַרָּאכֶם	מַלְכֵיכֶם	מַלְכֵיכֶם

Adnotationes.

1) Paradigma I ea complectitur nomina, quae nullam vocalis mutationem admittunt, II ea quorum secunda tantum vocalis mutari potest, III nomina hebr. segolatis respondentia et quidem *a—c* verbi firmi, *d* verbi **ق**, *e* et *f* **ح** et **خ**, *g* verb. **ك**, *h* verb. **ح**; IV denique alia nomina stirpium **ك**.

2) Ad primam classem non modo monosyllaba pertinent stirpium med. **o** et **u** ut **لَوِي**, **فَصَا**, **فَصِي**, et **ح** ut **ح**, sed etiam multa nomina stirpis firmae, nempe formae **مِل** e. g. **حَلَا**, **فَصَا** et **فَصِي**, e. g. **كَد** et **كَد**; immerito huc trahuntur nomina radicem **ك** ut **سَوَا** serpens, **سَوَا** visio, **لَوِي** leo, quorum statum absolutum et constructum nescimus.

3) Secunda classis in primis participia (activa et passiva) stirpium derivatarum amplectitur, ex. gr. **حَصِي** et **حَصِي**, quae sine discrimine **حَصِي** etc. formant. Multi his annumerant nomina quaedam monosyllaba vocalibus *e* aut *a* mutabilibus praedita ut **حَا**, **حَا**, **حَا**, **حَا**; **حَا**, **حَا**; **حَا**, **حَا**, **حَا**, **حَا**; **حَا**, **حَا**, **حَا**, **حَا**; sed pluralis eorum aut irregularis est ut **حَا**, **حَا** a **حَا**; **حَا**, **حَا** a **حَا**, aut st. emph. **حَا** formant, ut **حَا**, **حَا**.

4) Multa nomina segolata, quamquam in st. abs. et constr. vocalem *e* habent, in st. emph. et ante suf-

fixa *a* assumunt, ut كَلْبٌ , حَلْبٌ ; عَمَلٌ , عَمَلٌ ; بَعْلٌ , بَعْلٌ ; حَصْبٌ , حَصْبٌ etc.; vice versa haud pauca quae in st. abs. *a* habent, in primis ea quorum ultima radicalis gutturalis est, st. emph. cum *e* formant, عَمَلٌ , عَمَلٌ ; بَعْلٌ , بَعْلٌ ; حَصْبٌ , حَصْبٌ . Formae segolatae stirp. ك vel ح in st. emph. a similibus formis earundem stirpium e. g. كَلْبٌ a كَلْبٌ , quae st. abs. et constr. carent, distingui nequeunt; exempla sunt كَلْبٌ , كَلْبٌ , كَلْبٌ ; a كَلْبٌ *mens*, et كَلْبٌ *color* Syri occidentales non ut orientales كَلْبٌ , كَلْبٌ , sed كَلْبٌ , كَلْبٌ formant; his simile est nomen كَلْبٌ , quod in stat. abs. habet كَلْبٌ . Nomina formae *g* haud multa existunt, e. g. كَلْبٌ *manifestatio*, كَلْبٌ *fletus*; in formis *h* litera geminanda plerumque semel tantum scribitur, e. g. كَلْبٌ non كَلْبٌ ; praeter كَلْبٌ in كَلْبٌ semper duplicatur.

5) Sub 4 b cadit participium act. et pass. Peal radic. ك e. g. كَلْبٌ , st. emph. كَلْبٌ , pl. كَلْبٌ , كَلْبٌ st. emph. كَلْبٌ , plur. كَلْبٌ , sub a part. pass. stirp. derivatarum.

II. FLEXIO NOMINUM FEMIN.

	I 1	2 II	a 3	b III
Sing. abs.	ḥḥḥḥ	ʾḥḥḥ	ḥḥḥḥ ^a	ḥḥḥḥ ^b
	(oppidum)	(vidua)	(socia)	(vitula)
constr.	ḥḥḥḥ	ʾḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
emph.	ḥḥḥḥ	ʾḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
c. suff. 3. m. sg.	ḥḥḥḥ	ʾḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
2. m. pl.	ḥḥḥḥ	ʾḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
Plur. abs.	ḥḥḥḥ	ʾḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
constr.	ḥḥḥḥ	ʾḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
emph.	ḥḥḥḥ	ʾḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
c. suff. 3. m. sg.	ḥḥḥḥ	ʾḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
				4 TV
Sing. abs.	ḥḥḥḥ ^c	ḥḥḥḥ ^d	ḥḥḥḥ ^e	ḥḥḥḥ
	(scientia)	(puella)	(hilaritas)	(regnum)
constr.	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
emph.	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
c. suff. 3. m. sg.	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
2. m. pl.	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
Plur. abs.	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
constr.	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
emph.	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ
c. suff. 3. m. sg.	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ	ḥḥḥḥ

	a	b	c	6
Sing. abs.	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ
	(effigies)	(precatio)	(creatura)	(pars)
constr.	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ
emph.	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ
c. suff. 3. m. sg.	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ
2. m. pl.	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ
Plur. abs.	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ
constr.	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ
emph.	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ
c. suff. 3. m. sg.	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ	عَلَّةٌ

Adnotationes.

1) Prima classis omnia femin. invariabilia in ا° desinentia continet, quorum syllaba ultima ab una consonante incipit (de littera ا paradigmatis sequenti ا assimilata vide § 12, II, 3.)

2) Classis 2 continet ea nomm. fem., quorum syllaba ultima a duabus consonantibus incipit, unde efficitur, ut in flexione vocalis auxiliaris modo ا° ut in paradi-gmate, modo ا° عَلَّةٌ , عَلَّةٌ , modo ا° inseratur, عَلَّةٌ , عَلَّةٌ .

3) Classis 3 comprehendit feminina quae masculinis segolatis correspondent, sed duas formas femininas invenimus, alteram ut ita dicam e statu con-

structo, alteram e statu absoluto emanatam, ex. gr. صَبْرٌ , صَبْرَةٌ , صَبْرَانٌ , صَبْرَانَةٌ ; عَدْوٌ , عَدْوَةٌ , عَدْوَانٌ , عَدْوَانَةٌ .

Ad eandem classem pertinent formae sub 5 et 6 positae كُذِبَ = *selw^etha*, سُرِبَ (cum — furtivo), سُجِبَ , صَحِبَ , quae cum formis sub 4 recensitis minime confundendae sunt. Similiter a حَم , حَمٌّ , (5 c), cujus ح radicalis est, distinguendum est nomen حَمَمٌ , حَمَمَةٌ e lingua hebraea in syriacam translatum.

4) Nonnulla substantiva duplicem formant pluralem ut حَب , حَبٌّ pl. حَبٌّ et superfoetative quasi sit rad. tert. ح , حَصَةٌ ; item سَم , سَمٌّ , سَمْتٌ et inde سَمَكَةٌ , item نَدْوٌ , نَدْوَةٌ et نَدْوَةٌ , alia secundam tantum formam habent ut أَلْفٌ plur. أَلْفٌ , أَلْفٌ pl. أَلْفٌ , أَلْفٌ pl. أَلْفٌ , أَلْفٌ pl. أَلْفٌ .

5) Adjectiva in — ut رَبُوبٌ formant st. emph. fem. رَبُوبَةٌ , pl. رَبُوبَةٌ , adjectiva in — , — , formant — , pl. — ; ex. gr. رَبُوبٌ , f. رَبُوبَةٌ pl. رَبُوبَةٌ .

Praeterea alia quoque nomina a flexione regulari magis minusve deflectunt, et varias formas assumunt.

أَبٌ pater, emph. أَبٌ , c. suff. I. pers. أَبٌ , ante cetera suffixa أَبٌ ; pl. أَبٌ et (tropice) أَبٌ

أَخٌ frater c. suff. plane ut أَخٌ ; pl. أَخٌ .

أَخٌ alius, f. أَخٌ , pl. أَخٌ et أَخٌ .

أُنْثَى mulier, pl. أُنْثَى .

بَيْتٌ *domus*, st. cstr. بَيْتٌ, pl. بُيُوتٌ, بُيُوتٌ (abbreviatum بَيْتٌ).

بَنٌ *filius*, pl. بَنَاتٌ, بَنَاتٌ.

بِنٌ *filia*, pl. بَنَاتٌ, بَنَاتٌ.

سَوْسُو *socer*, c. suff. I. pers. سَوْسُو, ante reliqua suff. سَوْسُو.

أُخْتٌ *soror*, pl. أُخْتَاتٌ, أُخْتَاتٌ.

رَبٌّ *dominus*; ante suffixa tertia radicalis negligitur, رَبٌّ, رَبٌّ, رَبٌّ; emph. رَبُّونٌ, pl. رَبُّونٌ.

بَيْتٌ *urbs*, plur. بَيْتَاتٌ (c. suff. بَيْتَاتٌ, بَيْتَاتٌ).

§ 5. *De nominibus numeralibus.*

Cardinalia (أَحْصِيَاءٌ, *simplicia*) ab 1 ad 10 utriusque sunt generis et duo prima femininum regulari modo formant, octo reliqua masculina sunt cum terminatione feminina et vice versa. Sunt vero haec.

masc.	1	أَحَدٌ	2	أَثْنَيْنِ	3	ثَلَاثَةٌ	4	أَرْبَعَةٌ	5	خَمْسَةٌ
fem.		أَحَدَةٌ		أَثْنَيْنِ		ثَلَاثَةٌ		أَرْبَعَةٌ		خَمْسَةٌ
masc.		سِتٌّ	7	سَبْعَةٌ	8	أَثْنَيْ عَشَرَ	9	ثَلَاثَ عَشَرَ	10	أَرْبَعَةَ عَشَرَ
fem.		سِتٌّ		سَبْعَةٌ		أَثْنَيْ عَشَرَ		ثَلَاثَ عَشَرَ		أَرْبَعَةَ عَشَرَ

Rei numeratae modo praeponuntur (rarissime in statu constructo) modo postponuntur.

Cardinalia ab 11 ad 19 e monadibus et denario ita componuntur, ut minorem numerum formâ hic illic

paullum mutatâ sequatur denarius, cuius forma דַּנָּר hic masculini, דַּנָּרָא feminini generis est.

masc.		אַרְבָּעָה	12	שְׁנַיִם	13	שְׁלֹשָׁה
fem.	11	אַרְבָּעוֹת		שְׁנַיִמָּה		שְׁלֹשָׁהּ
masc.		אַרְבָּעִים		מֵאָה		מֵאָה
masc.	14	אַרְבָּעִים	15	מֵאָה	16	שְׁלֹשָׁהּ
fem.		אַרְבָּעִים		מֵאָה		שְׁלֹשָׁהּ
masc.		מֵאָה		שְׁלֹשָׁהּ		שְׁלֹשָׁהּ
masc.	17	מֵאָה	18	שְׁלֹשָׁהּ	19	שְׁלֹשָׁהּ
fem.		מֵאָה		שְׁלֹשָׁהּ		שְׁלֹשָׁהּ

Denarii a 20 ad 90 sunt monadum et numeri דַּנָּר formae plurales ac generis communis. כַּסְפֵּי 20, שְׁלֹשָׁהּ 30, אַרְבָּעִים 40, מֵאָה 50, שְׁלֹשָׁהּ 60, מֵאָה 70, שְׁלֹשָׁהּ 80, שְׁלֹשָׁהּ 90.

Denarii cum monadibus ita componuntur, ut maior numerus praecedat et minor, in quo genus rei numeratae observatur, intercedente copula \circ sequatur: $\text{כַּסְפֵּי} \circ \text{כַּסְפֵּי}$ masc. 21, $\text{כַּסְפֵּי} \circ \text{כַּסְפֵּי}$ fem.; sed legitur quoque $\text{כַּסְפֵּי} \circ \text{כַּסְפֵּי}$. Res numerata in statu abs. plur. plerumque postponitur.

Reliqua cardinalia, quae tanquam vera substantiva usurpantur, sunt haec:

מֵאָה 100, שְׁנַיִם 200, שְׁלֹשָׁהּ 300 (rarius שְׁלֹשָׁהּ שְׁלֹשָׁהּ), אַרְבָּעִים 400, מֵאָה 500, שְׁלֹשָׁהּ 600 et sic porro

praemissis semper monadibus in st. abs. fem. gen.,
 ١٠٠٠, st. emph. ١٠٠٠ 1000, ٢٠٠٠ 2000, ٣٠٠٠ 3000, ١٠٠٠٠
 3000, ١٠٠٠٠٠, praemissis monadibus in st. abs.
 masc. gen., ١٠٠٠٠٠ s. ١٠٠٠٠٠ 10000.

2. *Ordinalia* (مركبة, *composita*), quae terminationem adject. ٠ adsumunt sunt haec:

	masc.	fem.
Primus	أول	أولى
2.	٢ (rarius ٢٠)	٢
3.	٣	٣
4.	٤	٤
5.	٥	٥
6.	٦	٦
7.	٧	٧
8.	٨	٨
9.	٩	٩
10.	عشر	عشر

Ordinalia ab 11 ad 19 e monadibus cardinalibus et ordinali ١٠ componuntur ex. gr. ١١, saepius tamen ordinalium loco cardinalia particulâ , praemissâ usurpantur, ١١ dies *tertius* etc.

Distributiva iteratis cardinalibus exprimuntur سَبَّاحٌ *singuli*, سَبَّاحَةٌ *singulae*, سَبَّاحَانِ *bini* etc.; *multiplicativa* per سَبَّاحٌ ante cardinalia praefixo سَبَّاحٌ instructa, ex. gr. septuplum $\text{سَبَّاحٌ سَبَّاحَانِ}$.

Nomen abstractum سَبَّاحِيَّةٌ in libris theologicis saepe invenitur.

Nomina dierum et mensium vide in Glossario p. 128.

IV. DE PARTICULIS (ܘܢܝܢܐܝܢܐ).

E particulis, quarum cognitionem Lexica sup-
 peditant, eas tantum hic commemorandas putavimus,
 quae inseparabiles sunt, easque, quae accedentibus
 suffixis mutationes quasdam subeunt. Sunt vero
 sequentes.

1) Particulae inseparabiles ܘܢܝܢܐܝܢܐ, ܘܢܝܢܐܝܢܐ, ܘܢܝܢܐܝܢܐ (a Syris
 voce mnemonyca ܘܢܝܢܐܝܢܐ comprehensae) quae ante con-
 sonantem vocali destitutam plerumque ܘܢܝܢܐܝܢܐ, rarius ܘܢܝܢܐܝܢܐ,
 et (apud occidentales) vocalem vocum cum Ālaph
 incipientium assumunt: ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐ, ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐ. Acceden-
 tibus suffixis scribitur ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ, ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ,
 ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ; atque ita cum ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐ.

2) ܘܢܝܢܐܝܢܐ nota accusativi e bibliis Judaeorum in
 Syriaca transmissa in lingua Edessena perraro in-
 venit (Gen. 1, 1. Coh. 2, 3. 3, 11. 17. 4, 1. 8, 9. 15.
 17; 9, 1 bis; Cant. 3, 2, 7; 4. 5; 8, 4. I. Chr. 4, 41);
 cum suff. ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐ Cant. 1, 7. ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ, ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ etc.; apud
 Syros posteriores ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐ essentiam, naturam significat.

3) ܘܢܝܢܐܝܢܐ *praepositio* (ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ) plerumque
 separatim ponitur, interdum cum alia voce ad unam
 coalescit, ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ *subito* (= ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ), ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ hinc, ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ
 unde?, ܘܢܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ nunc.

4) ʾĀnāʾ praep. *causâ*, ante suffixa ʾĀnāʾ fit;
 ex. gr. ʾĀnāʾ ʾĀnāʾ, ʾĀnāʾ ʾĀnāʾ, ʾĀnāʾ ʾĀnāʾ.

5) ʾĀnāʾ (st. c.), ʾĀnāʾ (st. emph.) *in adversum*,
 c. suff. ʾĀnāʾ, ʾĀnāʾ, ʾĀnāʾ, ʾĀnāʾ.

6) Quae particulae cum suffixis more nominum
 pluralis numeri conjunguntur, quae modo suffixa
 singularia, modo pluralia assumunt, jam p. 24. 25.
 nominatae sunt.

Huc referri potest etiam ʾĀnāʾ (*essentia*) *est* et nega-
 tivum ʾĀnāʾ *non est*, ex. gr. ʾĀnāʾ sum, ʾĀnāʾ es, ʾĀnāʾ
 est m., ʾĀnāʾ est f.; ʾĀnāʾ, ʾĀnāʾ, ʾĀnāʾ.

SPECIMEN LECTIONIS ET ANALYSEOS.

ORATIO DOMINICA.

اَبِّدِي ۖ وَجَمَعْنَا تِلْمِذِيكَ مَعِي. تَايَا مَلَكُوتِي. تَسْمُو
 ۖ جَمَلُو. اَمَّنَّا وَجَمَعْنَا اَبَّ خَاوَدَا. اَبَّ كَلَّ كَسَمَّا
 ۖ شَبَلَمَّا نَعَمَلَا. دَوْمَجِدَّ كَلَّ سَتَّظَمَّ اَمَّنَّا ۖ اَبَّ سَلَّ
 ۖ جَمَّ كَسَمْتَبِي. اَلَّا بَزَكَ كَلَمَتُنَا اَلَّا جِي ۖ عَمَّ ضَمَلَا.
 طَهَّا ۖ وَيَمُكَّر. اَمَّ مَلَكُوتِي اَسَمَلَا ۖ بَمَضَّة سَنَّا دَلَكَم
 دَلَمَمَّ اَعَمَّ ۖ

Abûn deβasmájâ, neθqáddaš šemâx. tíθē malkúθax;
nehveh̄ šeβjǎnax, aikánâ ðeβasmáju aφ b'ar'â. haβ-lan
láhma ðe sunqá nan jaumánâ; vaš'βûq lan ḥa'ubain aikánâ
ð aφ ḥnan šeβaqn l'ḥajjâ βain. v'lâ θálan l'nesjúnâ, éllâ
φáṣṣan men bíšâ; mettul deðílax-hī malkúθâ v'ḥa'ilâ
v'eθešbúhtâ l'a'alam 'á l'mīn, amīn.

اَبِّدِي *pater noster*, ab اَبَّ اَعَمَّ; *pater meus* اَبَّ اَبَّ;
 ante cetera suffixa اَبِّدِي *aβû*, cf. p. 68.

ۖ جَمَعْنَا; *qui in coelis*, nota relationis ۖ cf. p. 25.
 praepositio ۖ et ۖ جَمَعْنَا *coelum*, st. constr. ۖ جَمَعْنَا, quod
 Syris plerumque pluralis, interdum singularis est.

קִדְּשׁוּ־נֶפֶשׁ sanctificetur, III. p. masc. sing. impf. Ethpa'al, verbi denominativi קִדְּשׁוּ, sanctificavit; indicativus et jussivus eādē formā exprimuntur.

שְׁמִי nomen tuum, a שָׁמַר, שָׁמַר cf. pag. 64, c. suff. II. pers. sing. masc.

יָבֵינָהּ veniat, III. pers. fem. sing. impf. Pe'al verbi יָבֵינָהּ venit; conf. pag. 51.

מַלְכוּתְךָ regnum tuum, nomen abstractum a מָלַךְ, מָלַךְ per terminationem מַלְכָּהּ, מַלְכָּהּ, מַלְכָּהּ derivatum cum suff. II. pers. masc. sing.

יֵשֶׁהוּ fiat, III. pers. masc. sing. impf. Pe'al verbi. יֵשֶׁהוּ, fuit cf. p. 51.

רְצוֹנְךָ voluntas tua, substantivum a verbo רָצָה, רָצָה voluit, per terminationem רְצוֹנְךָ, רְצוֹנְךָ derivatum, c. suff.

כִּי־כֵן sicut, כִּי־כֵן, כִּי־כֵן interrogativum: quo modo? sequente nota relationis כִּי = quem admodum. אֲפִלּוּ etiam, conjunctio, conf. hebr. אֲפִלּוּ; quoque, καὶ.

בְּאֶרֶץ in terra, praepositio בְּ, cui Syri occidentales vocalem sequentis א tribuunt, orientales semivocalem ע servant, et אֶרֶץ, אֶרֶץ = hebr. אֶרֶץ, chald. אֶרֶץ, אֶרֶץ, arab. أَرْض.

דַּע da, = hebr. דַּע, masc. sing. Imper. Peal verbi דַּע, conf. pag. 52.

لَنَا nobis, praepositio ۛ cum suff. I. pers. plur.; a scribis posterioribus cum ۛ in unam vocem contrahitur ۛ.

لَنَا, panem, stat. abs. et constr. ۛ, hebr. ִּנְהָם.

لَنَا; indigentiae nostrae, nota relationis genitivum significans.

لَنَا quoditianum, a ۛ dies, cf. p. 57.

ۛ et condona, Imper. sing. masc. verbi ۛ cum nominibus et verbis ab initio vocali destitutis arctam conjunctionem non init; لَنَا nobis, nota dativi (et accusativi) cum suff. I. pers. pl.

لَنَا debita, delicta nostra; ۛ, st. constr. et abs. ۛ; plur. ۛ, abs. ۛ, constr. ۛ, cf. p. 65. plur. c. suff. I. pers. pl.

ۛ et ۛ vide supra.

لَنَا nos; pronomen I. pers. pl. absolutum, cf. p. 22.

ۛ condonamus, I. pers. pl. perf. Peal a verbo ۛ.

لَنَا debitoribus (reis) nostris; plur. c. suff. I. pers. plur. a nomine intensivo ۛ, ۛ, radices ۛ mediae vav; cf. p. 58, 7.

ۛ et non, et ne, ۛ = et, ۛ = non et ne.

ۛ inducas nos, II. pers. masc. Sing. fut. Aphel ۛ, radices ۛ, cum suff. I. pers. plur. cf. p. 41.

تَسْتَعِدُّ in *tentationem*; praepositio ۛ quae et motum et directionem indicat, et substantivum تَسْتَعِدُّ, a radice تَعَدُّ *tentavit*, derivatum, cf. p. 58, 16.

لَيْسَ sed, contractum ex لَيْسَ si et لَيْسَ non.

تَهَيَّبْنَا libera nos, Imper. masc. sing. Pael verbi تَهَيَّبْنَا, تَهَيَّبْنَا, imper. تَهَيَّبْنَا cum suff. I. pers. plur.

مِنْ اَمَّا a malo (mascul.) مِنْ praepositio, مَالٌ, مَالٌ malus; malum (neutr.) esset مَالٌ.

بِطَرَفِ propter quod, quoniam; ۛ praepositio, cum بِ conjunctio causativa.

لِي تui, ex لِ nota relationis, ۛ nota dativi et suff. II. pers. masc. compositum pronomini possessivo significando inservit.

تَوَكَّلْ pronomen loco verbi substantivi stat.

تَوَكَّلْ, robur, st. abs. et constr. تَوَكَّلْ, pl. تَوَكَّلْ, تَوَكَّلْ; et f. تَوَكَّلْ.

تَوَكَّلْ (aliis تَوَكَّلْ) gloria nom. subst. fem. a تَوَكَّلْ, تَوَكَّلْ.

تَوَكَّلْ = hebr. תוֹכֵל, graece ἀμύνη.

LITTERATURA.

CHRESTOMATHIA. GLOSSARIUM.

LITTERATURA SYRIACA.

- **Hebediesu* [† 1318], tractatus continens catalogum librorum chaldaeorum, tam ecclesiasticorum quam profanorum, ed. Abraham Ecchellensis. Rom, 653. 12°. 5 sh.
- Joseph Simonius Assemanus* Syrus Maronita [† 1768], Bibliotheca orientalis clementino-vaticana, in qua manuscriptos codices syriacos recensuit . . . Rom, fol. I, 719 de scriptoribus syris orthodoxis II, 721 de scriptoribus syris monophysitis III, 1, 725 de scriptoribus Nestorianis cont. Catalogum Ebediesu. III, 2, 728 de Syris Nestorianis. Vol. I. M. 15. M. 200. — M. 400.
- J. S. Asseman(n)*, orientalische bibliothek oder nachrichten von syrischen schriftstellern in einen auszug gebracht von *Aug. Friedr. Pfeiffer*. Erlangen, 776, 2 ps. M. 2. — M. 4.
- Bibliothecae apostolicae vaticanae codicum manuscriptorum catalogus* in tres partes distributus. *Steph. Evodius Assemanus* archiepiscopus Apameensis et *Jos. Sim. Ass.* Rom. fol. Partis I tomus II, 758 et Partis I tomus III 759 complectens codices chaldaicos sive syriacos.
- [*Angelo Mai* († 1854)], scriptorum veterum nova collectio e vaticanis codicibus edita. Tom. V. Rom, 831. 4°. Codices chaldaici sive syriaci vaticani assemaniani, p. 1*—82*.
- Bibliothecae Mediceae Laurentianae et Palatinae codicum mss. orientalium catalogus* . . . *Steph. Evod. Assemanus* archiep. Apameae recensuit . . . Antonio Francisco Gorio curante. Flor. 742 fol. cum tabb.
- Catalogus codicum manuscriptorum orientalium qui in *Museo Britannico* asservantur. pars prima codices syriacos et carshunicos amplectens [ed. Rosen et Forshall]. Lond. 38 fol. 12 sh.
- Catalogue of the syriac manuscripts in the *British Museum* acquired since the year 1838. By *W. Wright*. [Lond.] 3 ps. 70. 71. 72. 4°. (70 sh.) M. 50. M. 70.

*) De asterisco vide praefationem.

- Catalogi codicum manuscriptorum bibliothecae *Bodleianae* pars sexta codices syriacos, carshunicos, mendaeos complectens. Confecit *R. Payne Smith*. Oxon. 64. 4°. [21 sh.] M. 16.
- Manuscris orientaux. Catalogues des manuscrits syriaques et sabéens (mandaites) de la bibliothèque nationale [ed *H. Zotenberg*]. Paris 74. 4°. M. 10.
- Andr. Theoph Hoffmann*, kurze geschichte der syrischen literatur vide *Berthold*, Journal XIV (22) 225/91.
- Gust. Bickell*, conspectus rei Syrorum literariae additis notis bibliographicis et excerptis anecdotis. Monast. 71. M. 2. 40.

I. GRAMMATICAE, CHRESTOMATHIAE ET LEXICA.

- *1 1539 *Ambrosius, Theseus*, . . . introductio in chaldaicam linguam syriacam atque armenicam et decem alias linguas. [Papiae] fol. (Weigel 15 R.) M. 18.
- 2 1554 *Angelus Caninius*, institutiones linguae syriacae, assyriacae atque thalmudicae, unâ cum aethiopicae atque arabicae collatione Paris, Stephanus. 4°. M. 2.
- 3 1556 [*Joh. Alb. Widmanstadtus*] Syriacae linguae . . . prima elementa. quibus adjectae sunt christianae religionis solennes quotidianaeque preces. Viennae Austriacae. 4°. M. 6. — M. 11. 30.
- *4 1560 *Joh. Mercerus*, tabulae in grammaticen linguae chaldaeae quae et syriaca dicitur. Paris, Morelli. 4°.
- 5 1569 Grammatica chaldaea et syra Immanuelis Tremellij [Genevae] Stephanus [in appendice Nⁱ Tⁱ et seorsim]. M. 4. 80.
- 6 1571 *Syrorum peculium*. hoc est vocabula apud syros scriptores passim usurpata: targumistis vero aut prorsus incognita: aut in ipsorum vocabulariis adhuc non satis explicata. *Andr. Masius* [Du Mas † 1573] sibi suae memoriae juvandae caussa colligebat. Antverp., Plantin. fol. (in Bibl. Polygl. T. VI).
- 6 1571 Grammatica linguae syriacae inventore atque auctore *Andrea Masio*: opus novum, & à nostris hominibus adhuc non tractatum . . . Antverp., Plantin. fol. (in Bibl. Polygl. T. VI).
- 7 1572 Dictionarium syro-chaldaicum *Guidone Fabricio Boderiano* [Fevre de la Boderie] collectore et auctore. Antverp., Plantin. fol. [in Bibl. Polygl. T. VI].
- 8 1572 [*Joh. Alb. Widmanstadt* et *Guido Fevre de la Boderie*] Syriacae linguae prima elementa. Antverp., Plantin. 4°. cf. n. 3.
- 9 1574 *Bonavent. Cornel. Bertramus*, מַלְּכֵי תַּבְּרֵי comparatio grammaticae hebraicae & aramicae, atque adeo dialectorum aramicarum inter

- se: concinnata ex hebraicis Antonii Cevallerij praeceptionibus, aramicisque doctorum aliorum observationibus. [Genevae,] Vignon. 4°. M. 4. 50.
- *10 1579 *Joh. Mercerus*, tabulae in grammaticen linguae chaldaicae, quae et syriaca dicitur. Vitebergae. 8°. cf. 4.
- 11 1594 Institutio linguae syrae ex optimis quibusque apud Syros scriptoribus, in primis Andrea Masio collecta a *Casparo Waseo* Tigurino. Lugd. Bat. 4°.
- *12 1594 *Victorius Petrus* paradigmata de quatuor linguis orientalibus praecipuis arabica, armena syra aethiopica. Paris, 4°. M. 12.
- 3 1596 Grammatica syriaca sive chaldaica Georgii Michaelis *Amirae* Edenensis e Libano. Romae 4°.
- *14 1602 Grammatica chaldaica descripta ex tabulis *Merceri* . . . ita mutata . . . ut plane nova grammatica dici possit (opera *Drusii*.) Franeker.
- 5 1606 L'harmonie etymologique des langues hebraïque, chaldaïque, syriaque, grecque, latine, françoise, italienne, espagnole, allemande, flamende, angloise etc. par *M. Estienne Guichard*. Paris. M. 10.
- 6 1611 Gymnasium syriacum . . . ex novo testamento syro et aliis rerum syriacarum scriptoribus collecta novis & genuinis characteribus adornata a *M. Christoph. Crinesio*, Schlaccowaldo-Bohemo Wittebergae 4°. M. 2.
- 7 1612 = 9. Amstelodami 4°.
- 8 1612 Lexicon pentaglotton, hebraicum, chaldaicum, syriacum, talmudico-rabbinicum et arabicum . . . ex testamento novo syriaco . . . concinnatum a . . . Valentino *Schindlero* Oederano . . . opus novum nunc post authoris obitum ex ipso autographo fidelissime descriptum. Hanoviae fol. 10 sh. — M. 7. 75.
- 19 1612 = 18. Francofurti fol. M. 7. 75.
- 0 1612 Lexicon syriacum, e novo testamento et rituali Severi patriarchae quondam Alexandrini syro collectum . . . atque . . . tredecim disputationibus propositum. auctore et praeside *M. Christoph. Crinesio*. Wittebergae 4°.
- 1 1615 *Joh. Buxtorfi* [filii] grammaticae chaldaicae et syriacae libri III. Basileae. M. 2.
- 2 1616 *Joh. Gaspar Myricaeus*, prima elementa linguae syriacae . . . quibus adjecta sunt exercitia etc. Colon. Allobrog.
- 23 1617 Grammatica aramaea h. e. chaldaicae et syriacae elementa. Breae.
- 24 1619 = 22. Genevae 4°.
- 25 1619 = 11. *C. Waser*, grammatica Syra. Leidae 4°. 7 s. 6 d.
- 26 1619 *Henr. Opitius*, Syriasmus restitutus et hebraismo chaldaismoque harmonicus Lips. 4°. M. 3.

- 27 1622 *Lexicon chaldaicum et syriacum; quo voces omnes . . . quotquot . . . in novi testamenti translatione syriaca reperiuntur . . . a M. Joh. Buxtorfio jun. Basileae 4.*
- 28 1622 *Joh. Bapt. Ferrari, Nomenclator syriacus Romae 4°.*
- 29 1623 *Mart. Trost, lexicon syriacum ex inductione omnium exemplorum novi testamenti syriaci adornatum. Cothenis Anhaltinorum. 4°. M. 2. 10.*
- 30 1627 *Hieron. Avianus, clavis poeseos sacrae, trium principalium linguarum orientalium, hebraeae, chaldaeae ac syrae rhythmo exhibens. Lips.*
- *31 1627 *Herm. Nicolai, idea linguarum aramaearum per comparationem . . . Copenh.*
- 32 1628 *Abrahami Ecchellensis collegii Maronitarum alumni linguae syriacae sive chaldaicae perbrevis institutio ad eiusdem nationis studiosos adolescentes. Rom. 12°. M. 3.*
- *33 1628 *Ludovici de Dieu grammatica linguarum oriental., Hebraeorum, Chaldaeor. et Syror. inter se collatarum. Lugd. Bat.*
- *34 1628 *M. Thomae Erpenii grammatica chaldaea ac syra opera e cura Constantini l'Empereur de Oppijk S. S. T. D. et L. H. ac C. P. in Acad. Lugduno Batav. in lucem edita.*
- 35 1635 *Harb. Thorndyke, epitome lexicis hebraici, syriaci, rabinici et arabici unà cum observationibus circa linguam hebraeam et graecam. Londin. fol.*
- 36 1635 *Schindleri lexicon pentaglotton . . . in epitomen redactum à G. A. [Gulielmus Alabaster]. Lond. fol.*
- 37 1636 *Thomas à Novaria Obicinus, thesaurus arabico-syro-latinus Romae:
Index alphabeticus ad formam dictionarii pro thesauro . . . a P. F. Marco Bouelio Lucensi editus ib. eod.*
- 38 1636 *Isaac Sciadrensis, Maronita e Libano, archiepisc. Tripolis Syriae, grammatica linguae syriacae. Rom.*
- 39 1637 *Eclogae sacrae novi testamenti syriacae graecae latinae cum observationibus. quibus praemittuntur rudimenta grammaticae syriacae opera Joh. Mich. Dilherri. Jenae. 12°.*
- 40 1638 *Eclogae sacrae novi testamenti, syriacae, graecae latinae cum notis et observationibus ita explicatae ut . . . adhibitis grammaticae syriacae rudimentis antehac excusis attentus lector linguam syriacam proprio Marte possit addiscere. Adduntur indices locupletissimi et manuale lexicis syriaci. Jenae. 12°.*
- 41 1646 *Circulus conjugationum perfectarum orientalium, ebraeae chaldaeae, syrae, arabicae, aethiopicae juxta methodum Schickardi Jenae. 4°.*
- 42 1647 *Schickard, institutiones linguae ebraeae noviter recognitae et auctae. acc. harmonia perpetua aliarum linguarum orientalium*

- chaldaeae, syrae, arabicae, aethiopicae opera *Joh. Ern. Gerhardi*.
Jenae. 4⁰.
- 3 1647 *Josephus Acurensis*, grammatica linguae syriacae. Rom.
- 44 1647 *Christ. Ravis*, discourse on the original tongues, viz.
Ebrew, Samaritan, Calde, Syriac, Arabic and Aethiopic, together
with a general Grammar of the said tongues. Lond. 12⁰.
- 45 1649 = 18. Hanoviae fol.
- 6 1649 [*Joh. Ern. Gerhard*] Σκιαγραφία linguae syro-chaldaicae cum
analyseos syriacae specimine. Hallis Saxon. 4.
- 7 1650 *Joh. Buxtorfi* grammaticae chaldaicae et syriacae libri III....
editio secunda auctior et emendatior. Basileae. M. 2.
- 8 1651 *Andr. Sennert*, grammatica chaldaica et syra. Witten-
berg. 4⁰.
- 9 1652 *Joh. Henr. Hottinger*, Tigurinus, grammaticae chaldaeo-
syriacae libri duo; cum triplici appendice chaldaea, syra et rabbi-
nica. Tiguri.
- 50 1653 *Briani Waltoni* introductio ad lectionem linguar. orient.
Hebr. Chald. Samaritan. Syriac. Arabic. Persic. Armenic. Copticae.
Londin. 12⁰.
- 1 1653 = 18 etc. Francof. fol. M. 7. 20.
- 2 1658 *Eclogae sacrae novi testamenti syriacae graecae latinae*
cum observationibus. quibus praemittuntur rudimenta grammaticae
syriacae opera *Joh. Mich. Dilherri*. Jenae. 12⁰.
- 3 1658 *Joh. Leusden*, scholae syriacae libri tres. unà cum disser-
tatione de literis et lingua Samaritanorum. Ultrajecti.
M. 1. 75. — M. 3.
- 4 1658 *Gulielm. Beveridgius*, grammatica syriaca tribus libris tra-
dita . . . ut menstruo spatio . . . ipsa linguae medulla exugatur . .
in usum bibliorum *πολυγλωττατων* Waltoniensium. London.
- 5 1658 *Joh. Henr. Hottinger*, grammatica quatuor linguarum
hebraicae, chaldaicae, syriacae et arabicae harmonica . . . accedit
technologia linguae arabicae theologico-historica. Heidelbergae. 4.
- 6 1661 *Joh. Henr. Hottinger*, etymologicum orientale; sive lexicon
harmonicum *ἑπταγλωττων*, quo . . . et chaldaicae syriacae . . . dialecto-
rum . . . voces juxta seriem radicum hebraicarum exhibentur
. . . accessit brevis apologia contra Abrahamum Echellensem
Maronitam. Francofurti. 4⁰.
- 7 1662 *Eclogae sacrae novi testamenti, syriacae, graecae latinae,*
cum notis et observationibus ita explicatae ut . . . adhibitis gram-
maticae syriacae rudimentis antehac excusis attentus lector linguam
syriacam proprio Marte possit addiscere. Adduntur indices locu-
pletissimi et manuale lexicum syriaci. Jenae. 12⁰.
- 58 1664 = 56 *Hottinger*, Etymologicum orientale. Turic. 4⁰.
- 59 1664 *Andr. Sennert*, scrutinium linguarum orientalium ebraeo-
chaldaeo-syro-arabico-persico-aethiopicae. Vitebergae. 4⁰.

- 60 1665 *M. Dav. Grafunder*, grammatica syriaca cum Syntaxi. Wittebergae. M. 1. 50.
- *61 1666 *Andr. Sennert*, Grammatica orientalis eademque harmonica etc. seu (ab altera tituli parte) Ebraismus, Chaldaismus, Syriasmus, Arabismus etc. Wittenberg. 4°.
- 62 1667 *Aegid. Gutbir*, lexicon syriacum continens omnes N. T. syriaci dictiones et particulas . . . Hamburgi.
- 63 1669 *Edm. Castle*, lexicon heptaglotton, hebraicum, chaldaicum, syriacum, samaritanum, aethiopicum, arabicum conjunctim, et persicum separatim . . . cui accessit brevis et harmonica . . . grammaticae omnium praecedentium linguarum delineatio. Authore Edmundo Castello, S. T. D. . . Londini, Roycroft fol. (Appendix Bibl. Polygl. Walt.) M. 75. — £ 2. 16. — £ 4. 4.
- 64 1670 *Joh. Friedr. Nicolai*, Hodegeticum orientale harmonicum quod complectitur I Lexicon linguarum ebraicae, chaldaicae, syriacae, arabicae, aethiopicae et persicae harmonicum II grammaticam linguarum earundem . . . III dicta biblica . . . Jenae. 4.
- 65 1672 *Joh. Leusden*, schola syriaca unà cum synopsi chaldaica et dissertatione de literis et lingua Samaritanorum. Editio secunda. Ultrajecti. M. —. 50. — M. 1. 20. — M. 2. 50.
- *66 1676 *Jac. Alting*, synopsis institutionum chaldaearum et syrarum. Francofurti.
- *67 1677 *Christoph Cellarius*, porta Syriae. Cizae. 4°.
- 68 1678 *Henr. Opitius*, syriasmus facilitati et integritati suae restitutus simulque hebraismo et chaldaismo harmonicus, regulis iisdem quinquaginta absolutus. . . cura M. Daniel. Hasenmulleri *φιλανατολικολώπτος*. Lipsiae. 4°.
- 69 1679 *Joh. Wilh. Hilliger*, summarium linguae aramaeae i. e. chaldaeo-syro-samaritanae. Wittebergae. 4°. M. 1. 50.
- 70 1682 *Christoph. Cellarius*, porta Syriae patentior sive grammaticae novae . . . editio secunda. Cizae. 4°.
M. 1. 50. — M. 2. 20.
- 71 1683 *Christoph. Cellarius*, glossarium syro-latinum, nuper vulgatis utriusque testamenti excerptis accommodatum. Cizae. 4°.
- 72 1683 *Ludov. de Dieu* . . . grammatica linguarum orientalium Hebraeorum, Chaldaeorum et Syrorum inter se collatarum. ex recensione *David Clodii*. Francofurti. 4°.
- 73 1686 *Edmund Castle*, lexicon heptaglotton . . . Londini impr. Th. Roycroft, sumptibus Roberti Scott. fol. = 63 cum novo titulo.
- *74 1686 *J. Nicolai*, Hodegetici Orientalis pars II. editio 2. inscripta: critica sacra. Francof. et Hamburg.
- 75 1686 *Caroli Schaaf* opus aramaeum complectens grammaticam chaldaico-syriacam: selecta targumim . . . lexicon chaldaicum . . . Lugd. Bat. 7 s. — M. 7. 50.
- *76 1689 *Joh. Aug. Danz*, aditus Syriae reclusus. Jenae.

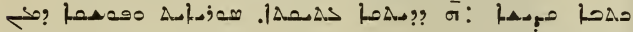
- 77 1691 *Henr. Opitius*, syriasmus etc. [= 26] secunda vice multis in locis auctior editus. Lipsiae. M. 1. 50. — M. 2. 10.
- 78 1694 *Herm. von der Hardt*, syriacae linguae fundamenta. Helmst.
- 79 1695 *Valent. Schindler*, Lexicon Pentaglotton. Francofurti fol.
- 80 1695 *Andr. Müller*, opuscula nonnulla orientalia uno volumine comprehensa. Francof. ad O. 4°.
- 81 1696 Brevis institutio linguae syriacae, J. H. Maji hebraicae atque chaldaicae nuper emissis harmonica ad collegiorum usum conscripta a M. G. C. B. Francofurti. 4°.
- 82 1699 *Christ. Ludovicus*, hebraismus, chaldaismus, targumico-talmud.-rabbinism. et syriasm. harmon. etc. Lips. s. a. (1699?) (? = Wittebergae 1699. 4°).
- 83 1700 *Joh. Aug. Danz*, Aditus Syriae reclusus . . . editio secunda. Jenae.
- 84 1701 *Jac. Alting*, synopsis institutionum chaldaearum et syrarum. Francofurti. in: Fundamenta etc. ed. sexta.
- 85 1702 *Geo. Otho*, palaestra linguarum orientalium, h. e. quatuor primorum capitum Geneseos I textus originalis II targumim I chaldaicae . . II syriaca . . . ex bibliis polyglottis anglicanis Francofurti 4° [acc] glossarium linguarum orientalium octuplex.
- 86 1706 *Sim. Ockleij*, introductio ad linguas orientales. Cantabrig.
- 87 1707 *Joh. Phil. Hartmanni* hebraicae, chald. syr. et samaritanae linguarum institutio harmonica. Francofurti 4°.
- 88 1709 *Carol. Schaaf*, lexicon syriacum concordantiale . . . (cum novo testamento). Lugd. Bat. 4°.
M. 10. — M. 12. — M. 15.
- 89 1715 *Joh. Aug. Danz*, aditus Syriae reclusus editio 3. Jenae.
- 90 1717 *Carol. Schaaf*, lexicon syriacum concordantiale . . . editio secunda, priori emendatior et auctior. Lugd. Bat. 4°. M. 22.
- 1 1717 *Jac. Alting*, synopsis institutionum chaldaearum et syrarum. Francofurti. M. 1. 50.
- 2 1722 *J. A. Danz*, Aditus Syriae reclusus. editio quarta Jenae. M. 1. 75.
- 3 1725 *Sam. Frid. Bucher*, thesaurus orientis s. compendiosa et facilis methodus linguarum hebraeae, chaldaeo-targumicae, talmudico-rabbinicae, syriacae, samaritanae, arabicae, persicae. Francofurti et Lipsiae. 4°.
- 4 1730 *Jac. Alting*, synopsis etc. in: Fundamenta editio octava.
- 5 1741 *Christ. Bened. Michaelis*, syriasmus id est grammatica linguae syriacae. Halae Magdeburgicae. 4°.
M. 1. — M. 1. 25. — M. 1. 50.
- 6 1742 *Ant. Zanolini*, grammatica syriaca. Pataviae. 4°. M. 1. 50.
- 7 1742 *Ant. Zanolini*, lexicon syriacum. ibid. M. 4.
- 8 1746 *Jac. Alting*, synopsis etc. in: Fundamenta editio nona Francofurti.

- 99 1747 *Jac. Alting*, id. M. 3.
- 100 1751 *J. A. Danz*, *Aditus Syriae reclusus. editio novissima. innumeris in locis correctior et emendatior reddita a M. Joh. Christoph. Mylio. Francofurti.* M. 1.
- *101 1754 *Jac. Scherking*, *Nyckelen til de fyra Oriental Spraken, Hebraik, Chaldaik, Syriak, och Arabisk. Skara.*
- *102 1758 *J. G. Kals*, *Grammatica Hebraeo-harmonica cum Arab. et Aramaea. Amstel.*
- 103 1759 *Ign. Weitenauer*, *hierolexicon linguarum orientalium hebraicae, chaldaicae et syriacae . . . et cujusque harum linguarum grammatica. August. Vind.*
- 104 1759 *Ign. Weitenauer*, *trifolium syriacum, sive nova grammaticae methodus qua intra aliquot horas explicare canonem bibliorum syriacum possis ibid.*
- *105 1762 *Ign. Weitenauer*, *S. J., Hexaglotton geminum docens linguas Gallic. Ital. etc. Syriacam etc. August. Vind. et Frib. Brisg. 4°. 2 voll.*
- 106 et 107 1768 *Joh. Dav. Michaelis*, *abhandlung von der syrischen sprache, und ihrem gebrauch: nebst dem ersten theil einer syrischen chrestomathie. Göttingen, Barmeier 768.*
M. 1. — M. 1. 50.
- 108 1772 *Joh. Dav. Michaelis*, id. *Göttingen, Vandenhoeck [novus titulus].*
- 109 1773 *Joh. Lor. Isenbiehl*, *beobachtungen von dem gebrauche des syrischen puncti diacritici bei den verbis. Göttingen. 4°.*
- 110 1783 *Joh. Dav. Michaelis*, *syrische chrestomathie, erster theil. zweite unveränderte auflage. Göttingen.*
- 111 1784 *Joh. Dav. Michaelis*, *grammatica syriaca. Halae. 4°.*
M. 1. — M. 1. 50. — M. 2.
- 112 1784 *Jac. Ge. Christ. Adler*, *brevis linguae syriacae institutio in usum tironum edita. Altonae.* M. 1.
- 113 1786 *Joh. Dav. Michaelis*, *abhandlung von der syrischen sprache . . . zweite auflage mit zusätzen. Göttingen.*
- *114 1787 et 1789 *Innoc. Fessleri*, *Institutiones linguar. orient. Hebr. Chald. Syr. et Arab. Vratisl. Halis et Jen.*
- 115 1788 *Edm. Castelli* *lexicon syriacum ex eius lexico heptaglotto seorsim typis describi curavit atque sua adnotata adjecit Joann. Dav. Michaelis. Gottingae. 4°. pars I. pp. VIII. 1—476. pars II. pp. 477—980.*
M. 25. — M. 45. — M. 50. — M. 54. — M. 58.
fr. 45. — sh. 32. — sh. 42.
- 116 1788 *Joan. Godofr. Hasse*, *lectiones syro-arabico-samaritano-aethiopiae. Regiomonti et Lipsiae.* M. 1. — M. 1. 50.
- 117 1788 *Wilh. Friedr. Hezel*, *syrische sprachlehre, durchaus nach seiner hebräischen eingerichtet. Lemgo. 4°. M. 1. — M. 1. 50.*

- 118 1789 *Geo. Guil. Kirsch*, chrestomathia syriaca maximam partem historici argumenti cum lexico syriaco. Hofae.
M. 1. — M. 1. 50.
- 119 1789 *Jos. Ant. Schneller*, flores philologici ex linguis hebraica, syriaca, chaldaica et graeca . . . collecti. Dillingae.
- 120 1791 *Joh. Gottfr. Hasse*, praktisches handbuch der aramäischen oder syrisch-chaldäisch-samaritanischen sprache. des praktischen unterrichts der gesammten orientalischen sprachen dritter theil. Jena.
M. 1. 50.
- 121 1793 *Olai Gerh. Tychsen* elementale syriacum sistens grammaticam chrestomathiam et glossarium, subiunctis novem tabulis aere expressis. Rostochii.
M. 1. 20. — M. 1. 50.
- 122 1793 *Joh. Jahn*, aramäische oder chaldäische und syrische sprachlehre für anfänger. Wien.
M. 1. 50.
- 123 1795 *Heinr. Adolf Grimm*, neue syrische chrestomathie mit glossarium. Lemgo.
M. 1. 50.
- 124 1802 *Fried. Theod. Rink* und *Joh. Sever. Vater*, arabisches, syrisches und chaldäisches lesebuch . . . mit verweisungen auf die grammatik und mit erklärenden wortregistern. Leipzig. Pars chald. et syr. pp. 1—72.
- 125 1807 *Gust. Knös*, chrestomathia syriaca maximam partem e codicibus manu scriptis collecta. Gotting.
M. 1. — M. 1. 20. — M. 1. 50. — M. 1. 80.
- *126 1816 *C. M. Agrelli*, Otiola Syriaca (de particulis ling. Syr., de ratione, qua Syri verba aliorum referunt etc.). Lund. 4°.
- 127 1817 *Joh. Sev. Vater*, handbuch der hebräischen, syrischen, chaldäischen und arabischen grammatik. zweite ausgabe. Leipzig (pars syr. et chald. p. 99—246).
M. 4. 50.
- *128 1819 *Thomas Yates*, Syriac Grammar principally adapted to the new Testament in that language. Lond.
- 129 1820 *Joannis Jahn* . . . elementa aramaicae seu chaldaeo-syriacae linguae latine reddita et nonnullis accessionibus aucta ab Andrea Oberleitner. Viennae. (M. 8.)
M. 1. — M. 1. 50. — M. 3. — M. 4. — Lire 4.
- *130 1824 *Hampus Tullberg*, Elementale Syr. P. I et II. Lond.
- 131 1825 *Aug. Hahn* et *Friedr. Lud. Sieffert*, chrestomathia syriaca sive S. Ephraemi carmina selecta ediderunt notis . . . et glossario locupletissimo illustraverunt. Lipsiae. (M. 4.)
M. 1. 75. — M. 2. — M. 2. 25.
fr. 2. 50.
- 132 1826 *Paul Ewald*, Lehrbuch der syrischen Sprache. Erlangen.
- 133 1826/7 *Andr. Oberleitner*, chrestomathia syriaca una cum glossario syriaco-latino huic chrestomathiae accommodato. Viennae. Pars prior, chrestomathiam cont. 26. posterior pars, glossarium cont. 27 (M. 21.) vol. I. M. 2. M. 6. — M. 7. 75.

- *148 1845 *Ge Phillips*, elements of syriac grammar. second edition. Cambridge. 7 s. 6 d.
- *149 1845/6 *J. C. Swyghuisen-Groeneveld*, institutio ad grammaticam aramaeam (cum append. specimina vers. syr. Peschito). 2 voll. Traj. ad Rhen. (M. 12.) M. 6. — M. 9.
- 150 1847 [*Lagarde Paulus de*], horae aramaicae: scripsit Paulus Boetticher. Berolini.
II explicatio vocabulorum CX e linguis jafeticis in dialectos aramaicas transsumptorum p. 16—46. M. 1. — M. 1. 75.
- 151 1848 [*Lagarde Paulus de*], rudimenta mythologiae semiticae, supplementa lexici aramaici scripsit P. B. Berolini.
M. 1. — M. 1. 50.
- *152 1854 *Uhlemann's* syriac grammar, translated from the german by *Enoch Hutchinson*, with a course of exercises in syriac grammar, and a chrestomathy and brief lexicon prepared by the translator. New-York & Edinburgh. 14 sh.
- 153 1857 *Friedr. Uhlemann*, grammatik der syrischen sprache mit vollständigen paradigmern, chrestomathie und wörterbuch für akademische vorlesungen und zum selbststudium bearbeitet. zweite überarbeitete und vermehrte ausgabe. Berlin.
M. 7. 50. — fr. 12. 50.
- 154 1857 *Lexicon linguae syriacae* collegit digessit edidit *Geo. Henr. Bernstein*. Volumen primum Fasciculus I [et II, 1 240 coll.] Berolini. fol. 7 sh. — M. 2. — M. 3.
- *155 1858 *B. Harris Cowper*, syriac grammar translated and abridged from Hoffmann. London. 7 s. 6 d.
60 *C. M. Agrelli*, supplementa. Berolini.
- 156 1860 *Jos. Guriel*, elementa linguae chaldaicae, quibus accedit series patriarcharum Chaldaeorum a J. G. exarata. Rom.
M. 4. 50.
- 157 1866 *Joan. Bapt. Wenig*, S. J., schola syriaca complectens chrestomathiam cum apparatu grammatico et lexicon chrestomathiae accommodatum. pars prior. chrestomathia cum apparatu grammatico. Oeniponte. M. 7. 50.
- 158 1866 [*Abecedarium cum precibus nonnullis et psalmis*] titulo caret. Alep imprimerie Maronite.
- 159 1867/70 *Adalb. Merx*, grammatica syriaca, quam post opus Hoffmanni refecit A. M. Halis. particula prima 67. part. secunda 70. M. 15.
- 160 1868 *Chrestomathia syriaca* quam glossario et tabulis grammaticis explanavit *Aem. Roediger*, editio altera aucta et emendata. Halis. (M. 7. 50.) M. 4. 25. — M. 5.
- 161 1870 *Herm. Zschokke*, institutiones fundamentales linguae aramaicae seu dialectorum chaldaicae ac syriacae in usum juventutis academicae editae. Vindobonae. (lire 6. 25.) lire 4.

c. *vetus testamentum.*

- 7 Vetus Testamentum syriacè eos tantum libros sistens, qui in canone hebraico habentur, ordine vero quoad fieri potuit, apud Syros usitato dispositos. In usum ecclesiae Syrorum Malabarensium jussu societatis biblicae recognovit et ad fidem codicum mss. emendavit, edidit *S. Lee*. Londini 24. 4°.
[saepe cum novo testamento colligatum cf. n. 3.]
- 8 . [Vetus testamentum syriace et neosyriace. Urmiae 52. 4°.]
- 9 Translatio syra Pescitto veteris testamenti ex codice Ambrosiano sec. fere VI photolithographice edita curante et adnotante Sac. Obl. Antonio Maria *Ceriani*. Mediolani fol.
Tomus I Pars I. 76, II. 77, III. 79 à M. 40, in charta grandiore à M. 60.
- d. *partes veteris testamenti.*
- 10 Excerpta veteris testamenti syriaci cum latina interpretatione nova et adnotationibus Christ. *Cellarii*. Cizae 682.
M. 1. 50. — M. 2. 20. — M. 4.
- 11 Pentateuchus syriace ex polyglottis anglicanis summa fide edidit *M. Geo. Guil. Kirsch*. Hofae . . . Lipsiae 787. 4°. M. 3.
- 12 *Geo. Otho*, palaestra linguarum orientalium Francofurti 702. 4°.
vide I, 85.
- *13 [tit. syr. Psalterium syriacum et carshunicum. typis monasterii St. Antonii de Kozchaya montis Libani 1585]. fol.
- *14 [tit. syr. idem. ibidem 1610.] fol.
- 15 [tit. syr. Liber psalmodum syro-latinorum, edidit *Gabriel Sionita*. Edenensis.] Parisiis mense martio 624. 4°.
- 16 Psalmi Davidis regis et prophetae lingua syriaca nunc primum ex antiquissimis codicibus manuscriptis in lucem editi a *Thoma Erpenio* qui et versionem latinam adjecit. Lugd. Bat. 625. 4°.
M. 3.
- 17 Liber psalmodum Davidis idiomate syro verbo divino salvatori nostro dicatus (per *Thomam Evam*). Romae 737. 4°.
M. 1. 50.
- 18 Psalterium syriacum recensuit et latine vertit Thomas Erpenius notas philologicas et criticas addidit *Joan. Aug. Dathe*. Halae 768.
M. 1. 50.
- 19 Psalterium Syriacè. Londini, Soc. Bibl. 822. [pp. 251 cum ps. 151.]
- 20 Psalterium Syriacè. Londini, Soc. Bibl. 825. [pp. 249.]
- 21 [tit. syr. Liber psalmodum beati David regis et prophetae. Urmiae 1841. 4°. (cum canonibus.)]

- *21^b Psalterium Chaldaicum Romae 42 vide inter libros ecclesiasticos.
- *22 [Liber Psalmorum Constantinopoli editus a Mar Jacob ante 860.]
- *23 [Liber Psalmorum Mausili 866 (cum canonibus)]. 12°.
- *24 Psalterium syriacum ad fidem plurium optimorum codicum habita ratione potissimum hebraici textus nunc accuratissime exactum a *Josepho David* chorepiscopo Syro Mausiliensi cui accedunt X cantica sacra Mausili 77. M. 9.
- *25 Psalterium syriacum e codice Ambrosiano seculi fere sexti in usus academicos imprimendum curavit Eberardus Nestle. Lugduni Batavorum, Tubingae. 79. 4°. M. 3. 50.
- *28 Psalmus VI octoglossos, et quidem gallice, arabice, graece, hebraice, latine, chaldaice, anglice et syriace [ed. Jac. Gerschovius]. Gryphiswaldiae 636. 4°.
- *27 Psalterii Davidici hexaglotti et decastyli decas prima, cum hexaglottarum et ogdostylarum concordantiarum Centuriis quinque . . . [ed.] Jacobus Laurentii F. Michaelis N. *Gerschovius*. Gryphiswaldiae. 640 fol.
- *28 Septem psalmi poenitentiales. Romae 584.
- *29 iidem ibidem 1642.
- *30 Psalmi poenitentiales syriaci cum versione latina v. cl. Thomae Erpenii et punctis vocalibus atque latina interlineari expressione in usum facillioris et accuratioris lectionis instructi a M. D. H[asenmüller]. [Lipsiae et Francofurti 678]. 4°.
- *31 Psalmus CXIX hebraice, chaldaice syriace arabice cum commentariis hebraicis Sal. Jarchi et Aben Ezrae . . . opera *Balthasaris Scheid*. Argentorati 700. 4°. M. 1. 20.
- *32 Specimen philologicum, quo *Obadias* propheta hebraice chaldaice syriace et arabice cum commentariis rabbinorum Jarchi, Kimchi et Aben Ezrae . . . exhibetur a *Ludovico Michaele Crocio*. Bremae 673. 4°.
- *33 *Jonae & Obadia* oracula syriace. Notas philologicas et criticas addidit *H. A. Grimm*. Duisburg 805.
- *34 The book of *Jonah* in four oriental versions; namely chaldee, syriac, aethiopic and arabic with corresponding glossaries edited by *W. Wright*. London 57.
(7 s. 6 d.) 4 s. — M. 3. 50. — M. 5.
- e. libri apocryphi veteris testamenti.
- *35 Libri veteris testamenti apocryphi syriace e recognitione *Pauli Antonii de Lagarde*. Lipsiae et Londinii 61. (M. 20.) M. 14.
- *36 The first *epistle of Baruch* translated from the syriac with an introduction by the Rev. Dr. *Jolowicz*. London 55 (Syro-Egyptian Society).
- *37 Monumenta sacra et profana ex codicibus praesertim Bibliothecae Ambrosianae Mediolani. 4. tom. V. fasc. 2 (71?) Liber IV

Esdrae Syriace p. 41—111, Apocalypsis Baruch syriace 113—180. ed. M. A. Ceriani.

f. *novum testamentum.*

- 38 Liber sacrosancti evangelii de Jesu Christo domino et deo nostro . . . div. Ferdinandi Rom. imperatoris designati jussu & liberalitate characteribus et lingua syra . . . scriptorio prelo diligenter expressa [ab Jo. Alb. Widmanstadt et Moses Mardinensis] Viennae Austriae 555. 4°. Ed. Pr.
[alia exemplaria a tergo primi folii „Viennae Austriae excudebat Michael Zymmermann . . . Anno 1562“. Quae f. 2^v sub V. VII citantur „dedicationes“, in omnibus desunt exemplaribus, quae sub III, in multis. Pauli epistolae XIII locum variant.]
7 s. 6 d. — 14 s. — M. 10. — M. 45. — M. 50.
- 39 η καινη διαδηκαη testamentum novum דִּיתִיקָא חֲדָתָא auctore Imman. Tremellio. excudebat Henr. Stephanus. anno 569. fol. M. 7.
- *40 eadem editio. Lugduni in bibliopolio Salamandrae 571. fol.
- 41 τῆς καινῆς διαδηκαῆς ἀπαντα. ❖ לְעֵבֶר נְוִם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ? novum Jesu Christi D. N. testamentum. sacrorum bibliorum tomus quintus. Antverpiae, Plantinus 571 Kal. Febr. fol. [editor Guido Fèvre de la Boderie].
- 42 דִּיתִיקָא חֲדָתָא typis hebr. titulo caret. [Antverp., Plantin. c. 573].
- 43 דִּיתִיקָא חֲדָתָא novum domini nostri Jesu Christi testamentum syriace. Antverpiae, Plantin. 575. 16°. (lit. hebr., in fine: variae lectiones ex Nⁱ Tⁱ syrici manuscripto codice Coloniensi nuper a Franc. Raph[elengio] collectae. M. 2. — M. 6.
- 44 דִּיתִיקָא חֲדָתָא η καινη διαδηκαη novum Jesu Christi D. N. testamentum ex editione Guidonis Fabricii Boderiani. Parisiis 584. 4°.
- 45 Novum testamentum dñi nr̄i Jesu Christi syriace, ebraice, graece, latine, germanice, bohemicæ, italice, hispanice, gallice, anglice, danice, polonice studio et labore *Eliae Hutteri* Germani. Noribergae 599. fol. 2 voll.¹ M. 24.
- 46 Novum domini nostri Jesu Christi testamentum syriace cum versione latina, ex diversis editionibus diligentissime recensitum. accesserunt in fine notationes variantis lectionis ex quinque impressis editionibus diligenter collectae a *Martino Trostio*. Cothenis Anhaltinorum 621. 4°.
- 47 — ut 46, in fine operis eodem die „26 Sept.“ sed „1622“.
- 48 a) Novum domini nostri Jesu Christi testamentum syriace, cum punctis vocalibus & versione latina Matthaei . . . plene et emendate editum, accurate *Aegidio Gutbirio*, SS. Th. D. & Prof. P. Clavis operis, lexicon, grammaticam syr. & notas complexa,

seorsum prodit. Hamburgi 664. pp. „606“; praecedit alius titulus aere incisus „anno M. DC. LXIII.“

b) alia exemplaria pp. 604.

M. 2. 50. — M. 3.

Nescio quot impressiones exstant anni „1664“; magnopere inter se differunt exemplaria:

- a. quoad titulum 1) Gutbirio SS. Th. D. et Prof. P. 2) D. et Gymn. Hamb. Prof. P. 3) D. Log. Metaph. et linguarum orient. Prof. P.
- b. quoad praefationem: 1) prima plaga desinit: *hujus formulae* et arabica aethiopicaque verba paginae 17 hebraicis scribuntur literis. 2) prima plaga desinit *auspiciis alicujus* et pag. 17 arabici aethiopicique characteres inveniuntur. 3) ut 2) sed prima plaga minutioribus literis expressa est.
- c. quoad zifros marginales Evangelii Matthaei 1) sunt minutissimi. 2) sunt majores, iidem qui in reliquis libris.
- d. quoad paginationem 1) a 523 ad 526 usque 606 perguit. 2) paginae recte numeratae sunt 523 usque 604.
- e. quoad textum: 1) Apoc. 21, 24 in ima pagina 604 (d, 1) una linea omissa, deinde extra formam paginae addita est. 2) hac linea in sequentem paginam transposita omnes lineae usque ad finem libri suo loco motae sunt.
- f. quoad colophonem syriacum 1) quatuor lineis (21 verbis) constat. 2) quinque verbis constat.

9 **ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܫܝܚܐ** novum domini nostri Jesu Christi testamentum syriace. Sulzbaci, ex officina Joh. Holst 1684, prostat Norimbergae apud Wolfg. Endterum. 12°. M. —. 60.

50 = 48 novo titulo. Hamburgi 694.

1 Novum Jesu Christi testamentum juxta editionem polyglottam etc. Londini, ap. Smith et Walford 698. fol. [= 2 tom. V. novo titulo.]

2 Sacrosancta Jesu Christi evangelia jussu sacrae congregationis de propaganda fide ad usum ecclesiae nationis Maronitarum edita. Romae 703. fol. (syriace et carshunice.)

pars 2. acta apostolorum epistolae catholicae et divi Pauli cum apocalypsi d. Joannis *ibid.* eod.

3 = 48. Hamburgi 706. novo titulo.

M. 3.

4 Novum domini nostri Jesu Christi testamentum syriacum cum versione latina cura et studio *Johannis Leusden* et *Caroli Schaaf* editum. Ad omnes editiones diligenter recensitum et variis lectionibus magno labore collectis adornatum. Lugd. Bat. 709. 4°. Acc. Lexicon syriacum concordantiale *ibid.* eod.

M. 10. 50. — M. 12.

5 Biblia sacra quadrilingua novi testamenti graeci cum versionibus syriaca, graeca vulgari latina et germanica . . . syriacis ex polyglottis anglicanis et ed. Schaafii petitis . . . accurante *M. Christiano Reineccio*. Lipsiae 713. fol. M. 6. 60.

6 = 49, novo titulo Norimbergae, sumptibus Wolfg. Maur. Endteri 715. 12°.

7 = 55 novo titulo: secunda editio a mendis purgata. Lugd. Bat. 717. 4°. M. 15.

8 = 48 novo titulo. Francofurti 731.

Petermann, Gram. syriaca.

- 59 = 55 novo titulo. Lipsiae 747.
- 60 = 48 novo titulo. Hamburgi 749.
- 61 Novum testamentum syriace denuo recognitum atque ad fidem codicum mancriptorum emendatum. Londini, (soc. bibl.) Watts 816. 4°.
(titulus latinus in multis ex. deest; item notitia „Brevi prodibunt codicum mss. collationes ad quorum fidem emendata est haec editio“.)
- 62 [tit. syr. Carshun et Syriac Testament.] Paris 824. 4°.
M. 24.
- 63 [tit. syr. Novum testamentum syriace. Londini, soc. bibl. 26. 4°.]
- 64 Syriac New testament. London, Bagster [40?]. 4°. 2 sh.
- 65 [tit. syr. Novum testamentum syriace et neosyriace. Urmiae 46.]
4°. M. 10.
- 66 The syriac new testament with an english translation. in parallel columns. London, Bagster [?]. 4°. 1876.
- g. partes novi testamenti.*
- 67 Eclogae sacrae novi testamenti syriacae graecae latinae. cum notis et observationibus ita explicatae ut . . . adhibitis grammaticae syriacae rudimentis antehac excusis attentus lector linguam syriacam proprio Marte possit addiscere. Adduntur indices locupletissimi et manuale lexici syriaci. Opera *Joh. Mich. Dilherri*. Jenae 638. 12°.
(editio anni 646, Halae et typis Oelschlegelianis grammaticam [et manuale] sistit, eclogas omittit.)
- *68 — Jenae 658.
- 69 — Jenae 662.
- 70 Excerpta novi testamenti syriaci cum latina interpretatione auctore *Christoph. Cellario*. Cizae 682.
- 71 Evangelia sancta, nec non Acta Apostolorum syriace, cum interpretatione latina. Broxbourne, Soc. Bibl. (Watts). 815. 4°.
M. 8. — M. 15.
- *72 Novum testamentum triglottum graece syriace et latine (vulg. ed.). Acc. subsidia critica. Evangelia. Londini 28. 4°.
M. 7. 50
- 73 [tit syr. Quatuor evangelia syriace characteribus nestorianis exarata.] Londini, soc. bibl. 29. 4. sec. codicem ms. Jos. Wolf ed. Tell Platt.
- 74 Sanctus Matthaeus syriace graece latine germanice bohemice italice hispanice gallice anglie danice polonice ex dispositione et adoratione *Eliae Hutteri* Germani. Noribergae 599. 4°.
- *75 S. Matthaeus syriace et latine. Cothenis Anhaltinorum 621. 4°.
- 76 Evangelium s. Matthaei syriacum una cum punctis vocalibus . . . editum accurante *Aegidio Gutbirio*. olim impressum Hamburgi typis et impensis auctoris anno 663 nunc invenitur Longosalissae

Thuring. apud haeredes Gutbirianos, ubi totum quoque novum testamentum syriacum prostat.

- 77 Sanctus Marcus syriace graece latine . . . [ut 74]. Noribergae 600. 4°.
- 78 S. Marci evangelistae evangelium syriace. literis et punctis hebraicis apposita e regione versione latina. in gratiam linguarum orientalium tyronum seorsim excusum. Cothenis Anhaltinorum 622. 4°.
M. 6.
- 79 Postilla sacramentalis ab amicis dicta polyglotta, herfürgegeben von *Gothofrido Kiliiani*, pastorn in Glückstadt. Glückstadt, in verlegung des autoris, druckts Melchior Koch. 668. 4°.
- *80 a) Passio domini nostri Jesu Christi syriace, juxta quatuor evangelistas. Parisiis Anton Vitré. 635. 12.
b) — idem. ibidem ab eodem 672. 12.
- 81 Historia passionis et mortis Jesu Christi ejusque resurrectionis et ascensionis in coelum ex lingua lusitanica in syriacam transcripta et secundum quatuor evangelistas collecta opera et studio B[enjamin] S[chultz]. Halae Magdeburgicae 755.
- 82 Acta apostolorum syriace. seorsum recudi curavit *D. Joh. Henr. Callenbergius*. Halae 747. (lit. hebr.)
- 83 Epistola S. Pauli ad Romanos lingua syriaca . . . ex testam. syr. Viennensi desumpta inque gratiam *φιλερογλωττων* publici juris facta . . . studio *M. Christoph. Crinesi*. Wittebergae impensis Lach. Schurer, typis Gormannianis (alia exemplaria: typis et sumptibus Johannis Gormanni) 612. 4°.
- *84 *Ludovici de Dieu* animadversiones in Pauli epistolam ad Romanos cum versionibus Syri, Arabis. Lugd. Bat. 646. 4°.
- 85 Epistola S. Pauli ad Romanos syriace. seorsim recudi curavit *D. J. H. Callenbergius*. Halae 747. (lit. hebr.)
- 86 Pauli Apostoli prior epistola ad Corinthios syriace. seorsum recudi curavit *D. J. H. Callenbergius*. Halae 747. (lit. hebr.)
Acced. epistola secunda sine titulo latino ib. 747.
- *87 ^{a-e} Epistola D. Pauli ad Galatas, syriace litteris hebraicis cum versione latina *Antonii Cevalleri*; vide ejusdem Rudimenta hebr. linguae. [Genevae] 560. 4°. ib. 567. 4°. (M. 2.) Wittebergae 574. 4°. Lugd. 575 fol. Genevae 590 [91. 92.] 4°.
(M. 2. 50.)
- *88 Epistola s. Pauli ad Galatas, syriace et latine studio Tremellii. Genevae, Perrin 570. 4°.
- 89 Dyodecas aureorum psalmodorum Davidicorum, eorum qui sunt praecipue prophetici de Jesu Christo . . . nempe 2. 8. 16. 22. 40. 45. 68. 69. 72. 97. 110. 118 hebr. chald. cum latina versione, et graece ex LXX interpretibus. Item epistola S. Pauli ad *Galatas* graece, syriace, latine et germanice, seorsim nunc edita pro studiosis earum linguarum. Breae 614.

- 90 Epistola S. Pauli ad Colossenses syra in gratiam auditorum suorum cum vocibus tam primitivis tam derivativis separatim edita a J[oh.] C[hristoph.] W[ichmannshausen]. Vittembergae 702.
- 91 Epistola s. Pauli ad Titum lingua syriaca cum interpretatione latina a Christophoro Crinesio s. l. [Vittembergae] e typographeo Joh. Gormanni 613. 4°
- *92 Epistola s. Pauli ad Titum. syriace. Hafniae 626.
- 93 Epistola d. Pauli ad Titum et Philemonem syriace adjunctis versione latina litteris vocalibus et ligaturis Syrorum in usum philo-syrorum tyronum excusa, edi curante *Balthas. Scheidio*. Argentorati 668. 4°.
- 94 — eadem. Argent. 700. 4°.
- 95 Divi Johannis apostoli et evangelistae epistola catholica prima syriace adjuncto e regione caractere hebraeo et versione latina . . . praemittitur alphabetum syriacum velut manuductio quaedam ad eius linguae lectionem faciliorem, opera et studio *Mart. Trostii* Cothenis Anhaltinorum 621. 4°. M. 5.
- *96 Epistola I *S. Johannis*, syriace et latine. Lips 632. 4°.
- 97 Epistola d. *Johannis* apostoli et evangelistae catholica prima syriace juxta exemplar Cotheniense . . . adjuncto e regione caractere ebraeo itemque versione latina . . . editore *Andrea Sennerto*. (Wittebergae) 652. 4°. M. 3.
- 98 Epistolae quatuor, *Petri* secunda, *Johannis* secunda et tertia, & *Judae* fratris *Jacobi* una. ex celeberrimae bibliothecae Bodleianae Oxoniensis ms. exemplari nunc primum depromptae et caractere hebraeo, versione latina, notisque quibusdam insignitae, opera & studio *Edwardi Pococke*, Angli-Oxoniensis. Lugd. Bat. 630. 4°.
- 99 Epistola II *Johannis* syriace cum interpretatione latina *Edw. Pocockii* vide *Cellarius* Porta, Cizae 677. 4°.
- 100 *Apocalypsis* s. *Johannis* ex manuscripto exemplari e bibliotheca clariss. viri *Josephi Scaligeri* deprompto, edita caractere syro et ebraeo, cum versione latina et notis, opera & studio *Ludovici de Dieu*. Lugd. Bat., Elzevir. 627. 4°.
- *101 Revelatio quae facta est super *Johannem* evangelistam a Deo in *Pathamun* insula, in quam ejectus fuit a *Nerone* *Caesare*. vide *Ludov. de Dieu* criticae sacrae p. 763/861. (Amstelaedami) 693. fol.
- 102 Sylloge canticorum novi testamenti syriace et latine a *Sebastiano Schrottero* edita. Erfurti 650.*)
- appendix:
- 103 Remains of a very ancient recension of the four *gospels* in syriac hitherto unknown in Europe; discovered, edited and translated by *William Cureton*. London 58. 4°.
(M. 24.) — M. 15. — M. 16. — M. 17.

*) Omisi alphabeta cum appendicibus, orationes dominicas, similia.

- *104 Fragments of the *Curetonian Gospels* edited by W. Wright.
[London 72.] 4°.
„Only one hundred copies printed for private circulation.“
M. 2. 75. — M. 3. 50.

h. *libri apocryphi novi testamenti.*

- *105 Contributions to the apocryphal literature of the new testament, collected and edited from syriac manuscripts in the british museum with an english translation and notes by W. Wright. London 65.
(7 s. 6 d.) — M. 3. 50. — M. 5. 50. — M. 7. 50.
- 106 *Apocryphal Acts of the Apostles*, edited from syriac manuscripts in the british museum and other libraries by W. Wright. London 71.
Vol I. the syriac texts. vol. II. the english translation.
- 107 The departure of my lady Mary from this life edited and translated by W. Wright.
Journal of sacred literature and biblical record, 4th series, vol. VI & VII. Jan. & Apr. 65. London.
- 108 Fragments du livre gnostique intitulé *Apocalypse d'Adam*, ou Pénitence, ou Testament d'Adam, publiés d'après deux versions syriaques, par M. Ernest Renan. Journal Asiatique. Sér. V. Tom II. 427, 71. Paris.

II *Versio Thomae Heracleensis, Philoxeniana.*

- 109 Syriace fragmenta *Esaiæ* versionis ex graeco probabiliter *Philoxenianae* et recensionis Jacobi Edesseni etc.
Monumenta sacra et profana T. V. fasc. 1. 2. Mediol. 73. 4°.
Lire 18.
- 110 Sacrorum *Evangeliorum* versio syriaca *Philoxeniana* ex codd. mss. Ridleianis in bibl. coll. Nov. Oxon. repositis nunc primum edita: cum interpretatione et annotationibus *Josephi White*. Oxon. 778. 4°. 2 voll.
- 111 [Actorum Apostolorum & epistolarum versio *Philoxeniana* ex domestica typographia *Jos. White* Oxoniensis. sine titulo: extant non nisi VI exemplaria, impressa post ann. 790 et ante 798.] 190 pp. 4°.
- 112 Prolegomena in versionem syriacam *Philoxenianam* novi testamenti edidit J. White. Oxon. 798.
[Acc.] versionis *Philoxenianae* specimen cum adnot.
- 113 *Actuum Apostolorum et Epistolarum* tam catholicarum quam paulinarum, versio syriaca *Philoxeniana* ex codice ms. Ridleiano

- nunc primum edita; cum interpretatione et annotationibus *Joseph White*. Oxonii 4°.
 tom. I. actus apost. et epist. cathol. complectens. 799.
 tom. II. epistolas paulinas compl. 803.
- 114 Das heilige *Evangelium des Johannes*. syrisch in harklensischer übersetzung mit vocalen und den punkten kuschoi und rucocb nach einer vaticanischen handschrift nebst kritischen anmerkungen von *Geo. Heinr. Bernstein*. Leipzig 53. (M. 8.) — M. 5.

III versio hexaplaris Pauli Tellensis (a. 617/8).

- 115 Josuae imperatoris historia illustrata atque explicata ab *Andrea Masio*. Antverpiae, Plantin. 574 fol.
- 116 Specimen ineditae et hexaplaris bibliorum versionis syro-esthrangelae cum Simplici atque utriusque fontibus graeco et hebraeo collatae, cum duplici lat. vers. ac notis. edidit ac diatribam de rarissimo codice Ambrosiano unde illud haustum est, praemisit *Johannes Bern. de Rossi*. Parmae 778. 4°. (ps. I.)
 M. 1. 50. — M. 1. 75.
- 117 — repetivit *Eichhorn*, Repertorium III (78) 209.
- 118 *Libri IV regum* syro-hexaplaris specimen. e manuscripto parisiensi syriace edidit *J. G. Hasse*. Jenae 782. M. 1. 75.
- 119 *Codex syriaco-hexaplaris* ambrosianus-mediolanensis editus et latine versus a *Matth. Norberg*. Londini Goth. 787. 4°.
 M. 5. — M. 6.
- 120 *Daniel* secundum editionem LXX. interpretum ex tetraplis desumptam. ex codice syro-esthrangelo bibliothecae ambrosianae syriace edidit, latine vertit, praefatione notisque criticis illustravit *Caietanus Bugatus*. Mediolani 788. 4°. M. 3. — M. 4.
- 121 [Psalmi sec. ed. LXX interpretum, quos ex cod. syr. estrangh. bibl. Ambrosianae syriace imprimendos curavit C. Bugatus sine titulo l. & a. [Mediolani 820]. 4°.
Petrus Cighera, de vita et scriptis Gaietani Bugati . . . commentarius additus praefationis loco ejusdem versionis psalorum nunc primum in lucem prodeunti. ib. eod. M. 7.
- 122 *Codex syriaco-hexaplaris*. liber quartus regum e codice parisiensi. Jesaias, duodecim prophetae minores, proverbialia, Jobus, canticum, threni, ecclesiastes e codice mediolanensi edidit et commentariis illustravit, *Henricus Middeldorpf*. Berolini 35. 4°. Pars I textus syriacus. pp. XII. 400. pars II commentarii. pp. 401/658. (M. 24.) — M. 5. — M. 6. — M. 7. 50.

- 123 *Libri Judicum et Ruth* secundum versionem syriaco-hexaplarem ex codice musei britannici nunc primum editi graece translati notisque illustrati . . . ed. Thomas Skat Rørdam. Havniae 59,61. 4°. M. 1. 25. — M. 6.
- 124 *Monumenta sacra et profana ex codicibus praesertim bibliothecae ambrosianae. Mediolani.* 4°.
- a. Tom. I fasc. 1 . . . Baruch, Threni et Epistola Jeremiae versionis syriacae Pauli Telensis cum notis et initio prolegomenôn in integram eiusdem versionis editionem. edidit S. O. Antonio Maria Ceriani. 61. VIII. 1—72.
- b. T. II, fasc. 1—4. Pentateuchi syro-hexaplaris quae supersunt cum notis. accedunt nonnulla alia fragmenta syriaca. edidit S. O. A. M. Ceriani. 63. XXIV. 344 pp. L. 46.
- c. T. VII. Codex Syro-hexaplaris ambrosianus photolithographice editus curante et adnotante Sac. Obl. Ant. Maria Ceriani. Mediolani 74. fol. M. 160.
- 125 *Mittheilungen aus der syrischen hexapla-handschrift der psalmen im brit. museum. [add. 14,434 ps. 56 (h. 57)] von Dr. M. Heidenheim.*
Deutsche vierteljahrsschrift für englisch theologische forschung und kritik. Gotha. I. 275/8.
- 126 *Veteris testamenti ab Origene recensiti fragmenta apud Syros servata quinque. praemittitur Epiphaniï de mensuris et ponderibus liber nunc primum integer et ipse syriacus. Paulus de Lagarde* edidit. Gottingae 80. M. 20.

IV versio palaestinensis.

- 127 *Evangeliarium hierosolymitanum ex codice vaticano palaestino deprompsit, edidit, latine vertit, prolegomenis ac glossario adornavit comes Franciscus Miniscalchi Erizzo. Veronae.* 4°. tom. I 61. t. II 64. M. 80.
- 128 *Fragmenta syro-palaestina [bibliorum tam veteris quam novi testamenti etc.] vide Land, Anecdota T. IV. Lugd. Bat. 75. 4°. pp. 177/233. 103/224.*
-

Breviarium syriacum, officium feriale iuxta ritum ecclesiae Syrorum Maronitarum, Innocentii X. P. M. iussu editum, denuo typis excusum, ed. 5. Rom 863.

[acc. officium defunctorum.]

ܡܫܢܬܐ ܐܡܘ ܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ. Kozchayae 855.

Carmina ecclesiae syriacae curavit *Ludovicus Spieth* in: *H. A. Daniel* thesaurus hymnologicus. tom. III.

Ein beitrug zur kunde der syrischen hymnologie. von prof. dr. *Pius Zingerle* in: Heidenheim, deutsche vierteljahrsschrift für englisch-theologische forschung und kritik. Gotha II, 336/45.

Offices en l'honneur des Saints-Pierre et Paul. 1° Office Nestorien 67 pp. [autogr.] in: Saint Pierre et saint Paul dans l'église nestorienne par *M. l'abbé Martin* . . . extrait de la revue des sciences ecclésiastiques. Amiens 75.

IV. LITTERATURA SYRORUM GENERALIS.

Abulfaragius vide *Gregorius*.

Acta sanctorum martyrum orientalium et occidentalium in duas partes distributa adcedunt acta s. Simeonis stylitae omnia nunc primum . . . e bibliotheca apostolica vaticana prodeunt *Stephanus Evodius Assemanus* archiepiscopus apameensis chaldaicum textum recensuit . . . latine vertit admonitionibus, perpetuisque adnotationibus illustravit. Romae 748. fol. 2 voll.

Acta S. Pelagiae syriace edidit Joannes Gildemeister. Bonn, Marcus 79. 4°. M. 3.

Acta S. Silvestri: Anecd. III, 46/76

Acta synodi Carthaginensis anni 256: LR.*) 62/88.

The doctrine of Addai, the apostle, now first edited in a complete form in the original syriac, with an english translation and notes. by *George Phillips*, DD. London, Trübner 76. 7 sh. 6 d.

Alexandri magni ad Aristotelem litterae fictitiae: Roediger² 112/20.

Alexandri episcopi Alexandriae sermo de anima et corpore deque passione domini in: *Novae patrum bibliothecae* tomus secundus [ed. A. Mai]. Romae 44. 4°. 531/9. 539/40.

Ambrosius, hypomnemata [= Pseudo-Justinus oratio ad Graecos]. Curet. Spic. 38/42.

Analecta Nicaena. Fragments relating to the council of Nice. the syriac text from an ancient ms. in the british museum, with a translation, notes etc. by *B. Harris Cowper*. London 57. 4°. M. 6.

*) LR. = Lagarde, reliquiae juris ecclesiastici syriace.

Clementis romani recognitiones syriace. Paulus Antonius de Lagarde
edidit. Lips. [et] Lond. 61.

(M. 20.) — M. 8. — M. 12. — M. 14.

Sancti patris nostri *Clementis romani epistolae binae de virginitate*
syriace . . . edidit *Joannes Theodorus Beelen*. Accedunt fragmenta
nonnulla exegetici argumenti . . . nunc primum edita. Lovanii 56.

M. 12. — M. 9. — M. 6.

Codicum syriacorum specimina, quae ad illustrandam dogmatis de
coena sacra nec non scripturae syriacae historiam facerent, e
museo britannico elegit, explicuit, tabulisque sex lapidi incidi
curavit *Franciscus Dietrich*. Marburgi 55. 4°. [progr. acad.]

M. 1. 50.

Commentarius anonymus in Canticum canticorum (ex codice anni
861): Mo*) II, 9/31.

M. 4.

Concilium Seleucia et Ctesiphonti habitum anno 410. textum syria-
cum edidit, latine vertit notisque instruxit. T. J. Lamy. Lovan.
68. 4°.

Cosmas presbyter, [c. 474] epistola ad Symeonem [stylytam]: BO I, 237/9.
Cyprianus ad Quintum et chorepiscopum epistolae; LR. 88/93. ad

ܩܘܢܩܘܣ 93 seqq.

S. *Cyrilli Alexandrini* archiepiscopi commentarii in *Lucae* evan-
gelium quae supersunt syriace e mstis apud museum britannicum
edidit *Rob. Payne Smith*. Oxon. 58. 4°.

M. 22.

Fragments of the *homilies of Cyril of Alexandria* on the gospel
of S. Luke, edited from a nitrian ms. by *W. Wright*. Lond.
[74]. 4°. „only one hundred copies printed for private circu-
lation.“

M. 3. — M. 2. 50.

Cyrilli Alexandrini adversus Julianum fragmenta ed. E. Nestle.

Die Gedichte des *Cyrillonas* (a. 396) nebst einigen anderen syri-
schen ineditis. mitgetheilt von Dr. G. Bickell: ZDMG. 27(73)
566/625.

Damasus episc. Romae († 384) fragmenta duo: Mo II, 5/7.

Didascalia apostolorum syriace [ed. P. de Lagarde]. Lips. 54.

L'ouvrage n'a été tiré qu'à cent exemplaires.

(M. 12.) — M. 6. — M. 12.

Diocles [Peparethius, historiae romanae fragmentum] ܕܝܘܩܠܘܣ

ܕܝܘܩܠܘܣ: LA. 201/5.

Diodorus Tarsensis († c. 394), excerpta: LA. 91/100.

Dionysius Barsalibi [† 1171], excerpta: BO II, 157 sqq. commen-
tarii, ordo de poenitentibus, tractatus de unione corporis
Christi etc.

*) Mo = Monumenta syriaca.

- Dionysii Tellmahhrensensis* liber primus. e cod. syr. vatic. ed. illustr.
O. F. Tullberg, Ups. 50. 4°. M. 15.
 excerpta BO. I. 359/86 = Michaelis 16/46 BO. II, 72/7.
- Berättelse om Alexander den Store, öfversättning från syriskan meed
 anmärkningar. [ex Dionysii Tellm. chronico]. academisk afhand-
 ling . . . af *Carl Axel Hedenskog*. Lund. 68.
- Doctrina Petri: LR. 99/116.
- Ancient syriac *Documents* relative to the earliest establishment of
 christianity in Edessa and the neighbouring countries, from the
 year after Our Lord's ascension to the beginning of the fourth
 century; discovered, edited, translated and annotated by the late
W. Cureton. with a preface by *W. Wright*. London 64. 4°.
 M. 28. — M. 31. 50.
- Ebediesu* metropolita Sobae et Armeniae († 1381) catalogus librorum
 cf. p. 1 et BO. III, 1. 3/362.
- *collectio canonum* ex chaldaicis bibliothecae vaticanae codicibus
 sumpta et in latinam linguam translata ab *Aloysio Assemano*.
 praecedit Epitome canonum apostolicorum auctore eodem Ebed-
 iesu: A. M[ai], scriptorum veterum nova collectio. Romae. 4°.
 tom X. 41. p. 1/22. 23/168. syr. 169/190. 191/331.
- liber *Margaritae* de veritate christianae religionis. *ibid.* (2) 317/41.
 342/66.
- *Paradisus Eden* cf. *P. Zingerle* in: ZDMG. 29 (75) 496/555.
- Elias bar Schinâyâ*, episcopus nisibenus [† post 1360].
 — *interpres* vide I, 37 et 169 excerpta: *Aphraates* 38/9.
 — *epistolae*: BO. III, 1. 272/4.
- Elias Tirhanensis*, grammatica cf. I, 170.
- Elias* patriarcha (1615) epistola ad Fratres Minores in Alepo, BO.
 III, 1. 600/1, ad Paulum V. *ib.* 602.
- Ephraem Syrus* († 373).
 — *opera omnia* quae exstant graece syriace latine in sex tomos
 distributa . . . nunc primum . . . e bibliotheca vaticana prodeunt
 syriacum textum recensuit *Petrus Benedictus S. J.* Romae. fol.
 Tom. I syriace et latine 737. II 740. III 743 syr. text. rec. post
 obitum P. Benedicti Maronitae S. J. *Stephanus Evodius Asse-*
manus. (T. I—III graece et latine 732—46.)
 M. 180. — M. 240.
- S. Eⁱ Sⁱ, Rabulae, Balaei aliorumque opera selecta edidit *J. J.*
Overbeck. Oxon. 65.
- carmina nisibena additis prolegomenis et supplemento lexicorum
 syriacorum primus edidit, vertit explicavit *Dr. Gust. Bickell*,
 Lipsiae 66. (M. 16.) — M. 8.
- carmina selecta vide *Hahn et Sieffert* I, 131.

- Ephraem Syrus* sermones duo ex codicibus syr. romanis edit. a P. P. Zingerle. Brixiae 68.
- excerpta ex operibus s. Ephr. in Mo II. 33/51.
- Acta ex anonymo syro excerpta: BO I. 25/6. 26/55 = Uhlem.
¹ 1/23. ² 1/27, uberius Opera III. XXIII/LXIII.
- Epiphanius*, episcopus Cypri († 403).
 de mensuris ac ponderibus liber nunc primum integer et ipse syriacus. *Paulus de Lagarde* edidit. Gotting. 80. vide II, 126.
- Eusebius Caesareensis* († c. 340).
- historia ecclesiast. I, 1—4 ed. *Krehl* in Eus. opp. recognovit *Dindorf* IV. 71. p. XVIII—LVI. c. 13 in: Cureton Documents p. 1—5; l. VI. 16. 17. 25 in: Lagarde, Praetermissa 249/52.
- on the Theophania or Divine manifestation of Our Lord and Saviour Jesus Christ. a syriac version, edited from an ancient manuscript recently discovered, by *Samuel Lee*, London, printed for the society for the publication of oriental texts. 42.
 M. 15. — M. 5. — M. 12.
- History of the Martyrs of Palestine. edited and translated by *W. Cureton*, London 61. M. 7. 50.
- a panegyric on the christian Martyrs: Journal of sacred literature 4th ser. vol. V (64) p. 403; cf. vol. VI, 129.
- chronicon, operis historici capita ex Eus. chronicis (?) excerpta. Roediger ² 105/9 et ed. *Schoene* II (67).
- (pseudo-) on the *Star* edited by *W. Wright*: Journ. of sacred lit. 66. IX, 117. X, 150. M. 1. 50.
- Fragmenta syro-palaestina: in *Land*, Anecdota IV 103/224. 177/233.
- Galenus*, ars medica c. 23. 24. 28/31: SI.*) 88/94.
- , de alimentorum facultatibus l. II c. 58 fin. — 61: ibid. 94/7.
- Geoponicon* in sermonem syriacum versorum quae supersunt. *P. Lagardius* edidit. Lips., Lond. exemplaria facta CL.
 (M. 12.) — M. 8.
- Georgius* Arabum episcopus (c. 714), epistola: LA. 108/34 et *Aphraates* p. 19/37.
- Ein glaubensbekenntniss gegen Paul von Samosata: *Caspari*, quellen zur geschichte des taufsymbols. Christiania 79.
- Ein dem *Gregor* von Nazianz († 389/90) beigelegtes glaubensbekenntniss. ibid.
- Carmen e carminibus iambicis *Gregorii* (theologi): *Adler*, institutio 62/4.
- Gregorius Nyssenus* († 394) explicatio exordii orationis dominicae: Mo I 111/6.

*) SI = Sachau, Inedita Syriaca.

- Gregorius Abulfarag bar Hebraei* († 1286).
- Chronicon syriacum e codicibus Bodleianis descriptum conjunctim ediderunt *Paulus Jacobus Bruns* et *Georgius Guilielmus Kirsch*. Lipsiae 789. 4°. 2 voll.
 - descripsit, maximam partem vertit notisque illustravit Bruns . . . edidit, ex parte vertit notasque adjecit Kirsch. M. 60.
 - zur berichtigung der syrischen chronik des BH. von P. J. Bruns in: *Paulus, Memorabilien III*. Leipzig 792. 196/8.
 - Beyträge zu einer richtigen übersetzung der syrischen chronik des Gr. BH. oder berichtigung verschiedener stellen der lateinischen übersetzung des BH., welche P. J. Br. und G. W. Kirsch herausgegeben haben. von Ferd. Greg. Mayer. Wien 819. M. 6.
 - appendix ad beyträge etc.: in *Wiener Jahrbücher*. Vol. XIII. A. B. p. 39.
 - append: *Rerum seculo quinto decimo in Mesopotamia gestarum librum e codice bibliothecae bodleianae syriaco edidit et interpretatione latina illustravit Dr. Ottomar Behnsch*. Vratislaviae 38. 4°. M. 2. 50.
 - chronici syriaci e codd. mss. passim emendati atque illustrati specimen primum . . . scripsit Geo. Henr. Bernstein. Lips. 22. 4°. M. 1.
 - ankündigung und probe einer neuen ausgabe und übersetzung der syrischen chronik des Greg. BH. von G. H. Bernstein. Berlin. 47.
 - chronicon ecclesiasticum quod e codice musei britannici descriptum coniuncta opera ediderunt, latinitate donarunt annotationibusque theologicis historicis, geographicis et archaeologicis illustrarunt *Joannes Baptista Abbeloos* . . . et *Thomas Josephus Lamy*. Lovanii 4. Tomus I 72, II 74, III 77. 2 voll. M. 55. — M. 60.
 - extrait de la vie du patriarche Denys de Telmahre qui se trouve dans la IIe partie de la chronique de Gr. BH.: *Abd-Allatif, relation de l'Egypte par M. Silv. de Sacy*. Paris 810. 4°. p. 501/8. 552/7.
 - cf. Kirsch² 143/5.
 - horreum mysteriorum sive commentarios in testamenti veteris et novi libros sacros e codicibus manuscriptis syriacis musei britannici londinensis bibliothecae bodleianae oxoniensis regiae bibliothecae berolinensis primum edidit commentariis instruxit difficiles locos transtulit atque explanavit *Fridericus Ferdinandus Larsow*. [I] Lipsiae 58. 4°. 8 pp.
 - Scholien zu gen. 49. 50. exod. 14. 15. deut. 32—34 und jud. 5. veröffentlicht von Dr. R. Schröter: *ZDMG*. 24 (70) 495/562.
 - scholia in *Jobum* cf. Kirsch² 186/210.

Gregorius Abulfarag bar Hebraei († 1286).

- scholia in librum Jobi ex codd. mss. emendata denuo edidit difficiliorum locorum interpretatione illustravit notis criticis instruxit D. Geo. Henr. Bernstein. Vratislaviae 58. fol.
(Academiae Jenensi . . . gratulatur acad. Vratislaviensis.)
- specimen quaestionis de syriaca carminis Deborae jud. V. versione, scholiis, quae ad eam a BH. conscripta sunt, integris additis. dissert. quam . . . defendet auctor *Joannes Mauritius Winklerus*. Vratislaviae 39.
- in librum psalmodum adnotationes e recognitione *Pauli de Lagarde*. in: Praetermissorum libri duo Gottingae 79, 97/252.
- in psalmos [1. 2. 22. prooem] scholiorum specimen e codicibus mss. syriacis musei brit. lond. et bibl. bodl. oxon. edidit latine reddidit et annotationibus illustravit Dr. O. F. Tullberg. Upsalae 42. 4°.
- scholia in psalmum 5 et 18 e codicibus bibl. bodl. apographo Bernsteiniano edita translata et annotationibus prolegomenisque instructa. dissert. quam . . . defendet auctor *Joan. Theoph. Guil. Henr. Rhode*. Vratislaviae 32.
- Scholien des BH. zu ps. 3. 4. 6. 7. 9—15. 23. 53 nebst dessen vorrede zum neuen testamente. veröffentlicht von lic. dr. R. *Schröter*: ZDMG. 29 (75) 247/303.
- scholia in ps. 8. 40. 41. 50 e codice berolinensi primum edita cum codicibus bodl. florent. vatic. collata translata et annotationibus instructa. dissert. quam . . . defendet auctor *Rob. Gust. Feod. Schroeter*. Vratislaviae 57.
- scholia in ps. 68 e codicibus mss. syr. bibl. florent. et clement. vatic. et bodl. oxon. primum edita et annotationibus illustrata. dissert. quam . . . defendet *Cyrillus Knobloch*. Vratislaviae 52.
- in *Jesaiam* scholia e codd. mss. syr. musei brit. lond. et bibl. bodl. oxon. edidit et annotationibus illustravit *Otto Frider. Tullberg*. Upsalae 42. 4°.
- scholia in *Jeremiam* e codd. mss. syr. edita et annotationibus instructa quae . . . p. p. Mag. *Gust. Freder. Koraen* et *Carolus Ericus Wennberg*. (p. I.) Upsalae 52. 4°.
p. II. *Koraen* et *Joh. Aug. Zach. Wittlock*.
p. III. *Koraen* et *Sveno Andr. Gust. Sundberg*.
- in evangelium Matthaei scholia e recognitione *Johannis Spanuth*. Gottingae 79. 4°.
- in evangelium Johannis commentarius. e thesauro mysteriorum desumptum edidit *R. Schwartz*. Gottingae 78.
- in actus apostolorum et epistulas catholicas adnotationes syriace e recognitione *Martini Klamroth*. Dissert. inaug. Gottingae 78.
- opera grammaticalia vide I, 145. 163 et *Jacobus Edessenus*.

Gregorius Abulfarag bar Hebraei († 1286).

- carmina.
- veteris philosophi Syri de sapientia divina poema aenigmaticum ed. *Gabriel Sionita*. Paris 638.
- Greg. BH. (aliorumque) carmina syriaca aliquot adhuc inedita [ed. *Caesar a Lengerke*]. Regiomonti Borussorum. 4°. 4 partes 1. 2. 36. 3. 4. 38 (progr. acad.) M. 1. 75.
- carmina a patre *Augustino Scebabi* monaco Maronita libanensi aleppensi correctata ac ab eodem lexicon adjunctum. Rom 77. L. 12. — M. 15.
- narratiunculae e *ܐܘܪܘܫܝܡܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ*: *Adler*, inst. 39/44. (Kirsch 1·2, Tychsen).
- (latine tantum) ecclesiae antiochenae Syrorum *nomocanon* a Gr. Ab. BH. syriace compositus et a *Josepho Aloysio Assemano* in latinam linguam conversus in: *Script. vet. nova collectio X* (38) 1—268. 4°.

Gregorius Thaumaturgus († 270).

- ad Philagrium de homousia: LA 43/6.
- ad Theopompum de impassibilitate et passibilitate dei: *ibid.* 46/64.
- fragmenta varia: *ibid.* 64/7.
- (pseudo = Apollinaris) *η κατα μέρος πιστις*: *ib.* 31/42.

Hippolytus († c. 275) in Danielelem, de psalmis, cant. cant.: LA 79/91 et Lagarde, anmerkungen zur griechischen übersetzung der pro-verbien. Leipz. 63. p. 71.

Historia urbis Carcae Beth-Seleucia et martyrum qui in ea passi sunt (c. 415): Mo II, 63/75.

(Thomas, Jaballaha, Jacobus et Denha Indiarum episcopi) *historia Indorum benedictorum deque ipsorum in urbem Gazartae Zebedaeae adventu* (1509): BO III, 1, 589/99.

Historia Syrorum in ripa Malabarica (c. 1730) in: *Anecd.* I, 24/30. 123/7. 179/84.

Historia Iosephi justi et Asenethae in: *Anecd.* III 15/45.

Ein melkitischer *hymnus auf die jungfrau Maria*, veröffentlicht von *Friedrich Baethgen*. (mit einer tafel): ZDMG. 33 (79) 666/71.

Jacobus episcopus Edessenus († 708).

— Scholia on passages of the old testament by mār Jacob, bish. of Ed., now first edited in the original syriac, with an english translation and notes by *George Phillips*. Lond. 64.

sh. 2. — M. 4. 5.

— specimina exegetica e commentariis J. Ed. e codice syr. vaticano 103: *Adler*, Inst. 50/9.

— Fragments of the syriac grammar: cf. I. 161.

— a letter by mar J., b. of Ed., on syriac orthography; also a tract by the same author, and a discourse by Gregory bar Hebraeus *Petermann*, Gram. syriaca.

on syriac accents. now edited in the original syriac, from mss. in the brit. mus., with an engl. translation and notes, by *Geo. Phillips*. to which are added [3] appendices. Lond. 69.

M. 2. 50.

— epistola ad Georgium episcopum Sarugensem de orthographia syriaca. textum syr. edidit, latine vertit, notisque instruxit *J. P. Martin* . . . subsequuntur eiusdem Jacobi nec non Thomae diaconi, tractatus de punctis aliaque documenta in eandem materiam. Paris 69. (autogr.)

M. 1. 50.

— epistola de antiqua Syrorum liturgia: BO I 47.

— two epistles syr. with notes *Wright*: Journal of sacred literature. new series vol. X (67). p. 430 sqq.

M. 1. 25.

— erster brief an Johannes den styliten, veröffentlicht von dr. *Robert Schröter*: ZDMG 24 (70) 261/300.

— *canones ecclesiastici*: *Lamy* dissertatio de Syrorum fide 98/171. LR 117/144.

— über den schem hammephorasch und andere gottesnamen. von dr. *Eberh. Nestle*: ZDMG 32 (78) 465/508. 735/7.

Jacobus episcopus Sarugensis († 521).

— sermo de Thamar ex codice vaticano 117 editus a *Josepho Zingerle*. Oeniponte 71.

— *Abbeoos, J. B.*, de vita et scriptis s. J. Batnarum Sarugi in Mesopotamia episcopi, cum ejus syriacis carminibus . . . duobus integris ac aliorum aliquot fragmentis. Lovan. 67. 106/231.

M. 6.

— proben syrischer poesie aus J. von Sarug von *Zingerle*: ZDMG 12 (58) 117/31. 13 (59) 44/58. 14 (60) 679/91. 15 (61) 629/47. 20 (66) 511/26.

— gedicht über den palast den der apostel Thomas in Indien baute. veröff. von R. Schröter. ibid. 25 (71) 321/77. 28 (74) 584/626.

— discours sur la chute des idoles par *M. l'abbé Martin*. ib. 29 (75) 107/47.

— lettres aux moines du couvent de mar Bassus, et à Paul d'Edesse, relevées et traduites par *M. l'abbé Martin*. ib. 30 (76) 217/75.

— trostschriften an die himyaritischen christen. veröff. von R. Schröter. ib. 31 (77) 360/405.

— oratio de Habibo, Guria et Shamuna martyribus, de Edessa in: *Curet. Doc.* 86/107.

— de curru Ezechielis etc. in Mo I 21/96. II 52/63. 76/167. in: *Wenig schola* 155/9.

— encomium S. Simeonis stylitae in: *Acta Mart.* II 230/44.

— vitae compendium ex anonymo syro in: BO I 286/9.

[*Jacobus Tagritensis* † 1241], de la métrique chez les Syriens. par *M. l'abbé Martin*. Leipz. 79.

Abhandlungen für die kunde des morgenlandes VII, 2.

de *Jesaja* religioso qui Timothei Aeluri temporibus vixit in: Anecd. III 346/56.

Jesujab, Adiabenus († 660), epistolae in: BO III, 1. 114/23. 127/37. Ignatius Antiochenus († 107).

— the ancient syriac version of the epistles of s. J. to st. Polycarp, the Ephesians and the Romans: together with extracts from his epistles, collected from the writings of Severus of Antioch, Timotheus of Alexandria and others, edited with an engl. transl. and notes . . . by *Will. Cureton*. Lond. 45.

— *Corpus Ignatianum*: a complete collection of the Ignatian epistles, in syriac, greek and latin. by *W. Cureton*. Lond. 49. M. 10.

— supplementum Corporis Ignatiani a Giulielmo Curetono editi publici juris factum a dr. *Georgio Moesinger*. Oeniponti 72. cf. Anecd. I, 32/5. M. 1. 25.

Inedita syriaca. eine sammlung syrischer übersetzungen von schriften griechischer profanliteratur. mit einem anhang. aus den handschriften des britt. museums herausgegeben von dr. *Ed. Sachau*. Wien 70. [citatur SI.] (M. 6.) — M. 3.

Johannes bar Abgar patriarcha (c. 900), canones de altari, eucharistia excerpta; BO III, 238/49.

Johannes Chrysostomus († 407), sermo de divitiis et paupertate. Mo I, 117/33.

Johannes Darensis (sec. IX.) de sacerdotio 4 libri: excc. in: Ephraemi . . . all. opera selecta (65) et Mo I, 105/10.

Johannes episc. *Ephesi* (*Asiae* † c. 585) monophysita.

— the third part of the ecclesiastical history of John bp. of Eph. now first edited by *Will. Cureton*. Oxford 53. 4°. (M. 32.) — M. 15. 24.

— scripta historica quotquot adhuc inedita supererant. syriace edidit *J. P. N. Land*. Anecdotorum syriacorum tomus secundus. Lugd. Bat. 68. 4°.

— excerpta apud Dionysium Tellmahr. servata: BO I, 359/86.

Ein glaubensbekenntniss des bischofs *Johannes von Jerusalem* († 417) in syrischer übersetzung aus einer nitrischen handschrift des british museum (sammt allem was uns sonst von Johannes übrig geblieben) in: *Caspari*, quellen zur geschichte des taufsymbols I (66) 185 sq.

[*Johannes Mosulensis*] ܝܫܘܥ ܕܡܘܨܘܠ ed. Milos episc. 'Aqrae. Rom 68. 12°.

Johannes Saba (VI saec.), sermo et: responsio. Mo I, 102/4.

Johannes Tellensis († c. 519) canones in: Lamy, dissertatio 62/97.

Josephus, Flavius, [† post 100], de bello judaico liber sextus edere coepit *Ceriani*, in: Monum. sacra et profana. Mediol. 4°. t. V. fasc. 2. (71?) 181/92.

Chronique de *Josué le stylite*, écrite vers l'an 515, texte et traduction par M. *Vabbé Paulin Martin*. Leipz. 76.

Abhandlungen für die Kunde des morgenlandes VI, 1. M. 9.

Irenaeus Lugdunensis († c. 190).

fragmenta duo in: *Pitra*, *Spicilegium Solesmense*, alia in: *Mo* II, 10/1.

S. Isaaci Antiocheni, doctoris Syrorum († c. 460), opera omnia ex omnibus quotquot exstant codicibus manuscriptis cum varia lectione syriace arabiceque primus edidit, latine vertit, prolegomenis et glossario auxit dr. *Gust. Bickell*. Gissae pars I, 73. p. II, 77.

Isaac Ninivita (VI saec.), operis ascetici capita duo in: *Mo* I, 97/101.

Isocrates εἰς *Δημονικόν* in: *LA* 167/77.

Julius episcopus romanus [† 357 pseudo-] epistolae in: *LA* 67/79.

— epistolae nonnullae sub *Julii I* nomine divulgatae, emendatae, vocalium notis instructae, latine versae. dissert. inaug. quam . . . defendet auctor: *Joseph. Franc. Aug. Veith*. Vratislaviae, 62. ex *LA* 67/79.

— fragmenta septem in: *Mo* II. 1/5.

Justinus Martyr († 166) fragmentum in: *Mo* II, 7/8.

Kalilag und Damnag. alte syrische übersetzung des indischen fürstenspiegels. text und deutsche Uebersetzung von *Gust. Bickell*.

Mit einer einleitung von *Theod. Benfey*. Leipzig 76. M. 24.

Anecdota syriaca, collegit, edidit, explicuit *J. P. N. Land* Lugd.

Bat 4°. T. I. 62. II. 68. III. 70. IV. 75 [cit: *Anecd.*]

M. 45. — M. 50.

Leges saeculares imperatorum Constantini, Theodosii, Leonis in: *Anecd.* I. 30/64. 128/55. 184/98.

[*Liber chalipharum*] opus chronographicum (Thomae presbyteri VII. sec.?) in: *Anecd.* I. 1/22. 103/21. 165/77.

Liber paradisi sive Vitae patrum aegyptiacorum particula in: codicum specimina et: ed. *Tullberg*. Ups. 51, 4. M. 1. 50.

Lucianus περι του μη ραδιωσ πιστευειν διαβολη in: *SI* 1/16.

Mara bar Serapion, epistola ad filium: in *Curet. Spic.* 43/50.

An ancient syriac martyrology from a ms. of the year 411. ed. by *W. Wright* in: *Journal of sacred literature* 4th. ser. T. VIII.

Oct. 65. p. 45 sqq. 423 sqq. M. 1.

Thomas a Kempis, imitatio Christi, a *Jos. Guriel*, Persa-Chaldaeo, chaldaice editum. Rom. 57. M. 6.

Maruthas episc. Tagritensis (c. 430), acta martyrum persarum in: *Ass. acta mart.* I.

— scholia duo in *Exod.* 16, 1. *Mt.* 26, 6—14 in: *Mo* II, 32.

Melito episcopus Sardum (?), apologia (περι αληθειας?), fragmenta alia in: *Curet. Spic.* 22/3, et *Pitra Spic.* II. XXXVIII/LXVI.

— apologiae ad *Marcum Aurelium* fragmentum e syriaco vertit *E. Renan*. Ex *Spic. Solesm. t. II. seorsim cusum*: Paris 55. fr. 2.

- Menandri sententiae* in: *Anecd.* I. 64/73 et: *SI* 80.
- Monumenta syriaca* ex romanis codicibus collecta. praefatus est
P. Pius Zingerle. Oeniponti. vol. I. 69.
 — edita a dr. *Georgio Mösinger* vol. II. *ibid.* 78. II. (8 M.) 5 M.
- Andreae Mülleri Greiffenhagii symbolae syriacae* sive I. epistolae
 duae syriacae amoebaeae *Mosis Mardeni* et *Andreae Masii* cum
 versione et notis. ut et II. dissertationes duae de rebus itidem
 syriacis et e reliquis Mardeni epistolis maxime. *Berolini* 673. 4°.
 M. 1. 25. — M. 1. 50.
- Narcissi* episcopi (a. 350) quae fertur epistola in: *Roediger* 2 102/4.
 Das *Nicaenum* und *Nicaeno-Constantinopolitanum* in syrischer über-
 setzung aus einer handschrift des british museum in: *Caspari*,
 quellen zur geschichte des taufsymbols I. 100/12.
- Th. Noeldeke*, zur geschichte der Araber im 1. jahrh. d. H. aus
 syrischen quellen in: *ZDMG* 29. (75). 76/98.
- Otia syriaca* = *Anecd.* T. IV. 75.
- Paulus Persa* (c. 570), logica ad regem Chosroem in: *Anecd.* IV. 1/32.
 1/30. 99/113.
- Petrus Alexandrinus* (a. 306) epistola canonica in: *LR*.
- Philosophorum* de anima sententiae in: *SI* V/VII. 76/9.
 — consilia: *SI* 82/3.
- Physiologus* syrus seu historia animalium 32 in s. scriptura memora-
 torum, ed. O. G. Tychsen. Rostochii 795. M. 2.
- leydensis: *Anecd.* IV. 33/102. 31/98. 115/76.
- Plato* [pseudo-] consilium ad discipulum: *SI* 57/9.
 — definitiones (*οροι*): *SI* 56/7. 59.
- Plutarchus*, *περι αοργησιας*: *LA* 186/95.
 —, de exercitatione: *LA* 177/86.
- Syrische *poesien*, aus zwei handschriften des vatican (*Cod. vatican*
 63 und 64) enthaltend den ehe-ritus der Nestorianer. mitgetheilt
 von dr. p. Pius Zingerle: *ZDMG* 17 (63) 730/5.
- Pythagoras*, sententiae: *LA* 195/201.
- Reliquiae iuris ecclesiastici antiquissimae*. syriace primus edidit *Ant.*
P. de Lagarde. [cit: *LR*] (*Lips.*) 56. (M. 13. 50). M. 10. 12.
- Sergius* archiater Ras'ainensis (saec. VI.), de effectu lunae: *SI*
 101/24.
 — de motu solis: *SI* 125/6.
- Severus Sabukht*, fragmenta geographica: *SI* 127/34.
- Simeon* episcopus Betharsamensis (510/25) epistola de Nestorianismo:
BO I, 346/58, Michaelis 1/15.
 — ad mar Simeonem Gabulae abbatem de martyrio Homeritarum
BO I. 364/79 Michaelis 22/39.
- Sindban* oder die sieben weisen Meister. syrisch und deutsch. von
Friedr. Baethgen. Leipz. 79. M. 2. — M. 2. 80.
- Socrates* sive Herostrophus, dialogus de anima: *LA* 158/67.

Die Fabeln des *Sophos*, syrisches original der fabeln des Syntipas, in berichtigtem vocalisirtem texte zum ersten male vollständig mit einem glossar herausgegeben, nebst literarischen vorbemerkungen über das vaterland der fabel von dr. *Julius Landsberger*. Posen 59. M. 6.

Spicilegium syriacum: containing remains of Bardesan, Meliton, Ambrose and Mara bar Serapion. now first edited with an english translation and notes by the rev. *William Cureton*. London 55. sh. 36. sh. 20. sh. 9. M. 20.

Symbolae Syriacae = Anecd. T. I. M. 10.

An ancient syriac document purporting to be the record, in its chief features, of the *second synod of Ephesus*, and disclosing historical matter „interesting to the church at large“; of which document an attempt at an entire reproduction in fac-simile characters and at a translation is now first made by the rev. *S. G. F. Perry*, M. A. Part I. Oxford 67. 40.

(privately printed cum tab. photogr.)

— *secundam synodum ephesinam*, necnon excerpta quae praesertim ad eam pertinent, e codicibus syriacis manuscriptis in museo britannico asservatis primus edidit *Samuel G. F. Perry*, M. A. Oxonii 75. [priv. printed.]

Narratio ex historia *Syntipae* sive de septem sapientibus sumta: Roediger² 100/1.

Das taufbekenntnis der Nestorianer aus cod. orient. 147 der königlichen hofbibliothek zu München: *Caspari*, quellen zur geschichte des taufsymbols I, 113/42.

Theano, sententiae: SI 70/5.

Themistius, περι αρετης: SI 17/37.

— περι φιλιας: SI 38/55.

Theodori Mopsuesteni († 428) fragmenta syriaca e codicibus musei britannici nitriacis edidit in latinum sermonem vertit *Ed. Sachau*. Lips. 69.

— excerpta: LA 100/8.

Les sentences symboliques de *Théodose* patriarche d'Antioche (887/96). text syriac publié et traduit par *H. Zotenberg*: Journal asiatique, sept. ser. tome VIII Nov.-Déc. 76. 425/76.

De *Theodosii* ep. hierosolymitani [post 451] obitu: Anecd. III. 341/6.

Thomas Margensis (IX saec.) historia monasterii Beth^habensis: plurima excerpta BO III, 1; cf. imprimis 463/501.

Titi Bostreni (post 360) contra Manichaeos libri quatuor syriace. Paulus Antonius de Lagarde edidit. Berolini 59. exemplaria facta CLX. (M. 18.) — M. 10.

Vita Alexandri magni: LA 205/8.

Vita Secundi philosophi taciturni, fragmentum: SI 84/8.

Horae syriacae seu commentationes et anecdota res vel litteras syriacas spectantia. auctore *Nicolao Wisemann*. tomus primus [unicus.] Rom. 28. M. 5.

Xysti episcopi romani *γρῦμοι*: LA 1—31.

Zachariae rhetoris episcopi Melitinensis [Mitylenes Lesbiae c. 518] historiae ecclesiasticae capita selecta ex codice syriaco vaticano: A. M[ai], script. vet. nova coll. T. X (38). 332/60. M. 8.

— *Z. episcopi Mitylenes* aliorumque scripta historica graece plerumque deperdita. syriace edidit *J. P. N. Land*. Lugd. Bat. 70. 4° = Anecd. tom. III.

CHRESTOMATHIA.

I. QUATUOR PRIMA CAPITA GENESEOS.

CAPUT I.

III a Ndd. 872f.

1 1 ¹ צִוְיַמְבִּי צִוְיָא לִלְיָא מְבִי מַעֲנָא מְבִי אִזְכָּא . 2 אִזְכָּא
2 2 ² וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא כֹּל אֲפִתְנֵי שָׁמַיְתָא : וְדִבְרֵי
3 3 ³ וְלִלְיָא מְנַשְׁבָּא כֹּל אֲפִתְנֵי שָׁמַיְתָא . 4 אֲפִתְנֵי שָׁמַיְתָא : וְנִשְׁבַּח
4 4 ⁴ אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא : וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא . 5 אֲפִתְנֵי שָׁמַיְתָא :
5 5 ⁵ וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא : וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא :
6 6 ⁶ וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא : וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא :
7 7 ⁷ וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא : וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא :
8 8 ⁸ וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא : וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא :
9 9 ⁹ וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא : וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא :
10 10 ¹⁰ וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא : וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵי שָׁמַיְתָא :

10 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 11 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 12 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 13 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 14 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 15 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 16 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 17 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 18 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 19 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 20 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 21 ۞ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

بِأَنْتُمْ مَثَلًا حَبِيشًا. 22 وَجَبَّيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا فَانظُرْ:
 فِيهِ سَعْيٌ: 35 وَهَكَذَا بَصَلًا: 35 وَجَبَّيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا فَانظُرْ:
 جَانًا. 23 وَهَكَذَا بَصَلًا: 35 وَجَبَّيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا فَانظُرْ:
 24 وَهَكَذَا بَصَلًا: 35 وَجَبَّيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا فَانظُرْ:
 25 وَهَكَذَا بَصَلًا: 35 وَجَبَّيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا فَانظُرْ:
 26 وَهَكَذَا بَصَلًا: 35 وَجَبَّيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا فَانظُرْ:
 27 وَهَكَذَا بَصَلًا: 35 وَجَبَّيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا فَانظُرْ:
 28 وَهَكَذَا بَصَلًا: 35 وَجَبَّيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا فَانظُرْ:
 29 وَهَكَذَا بَصَلًا: 35 وَجَبَّيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا فَانظُرْ:
 30 وَهَكَذَا بَصَلًا: 35 وَجَبَّيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا فَانظُرْ:

31
 55
 وَآمَدَ كَيْسَ لَجْمًا سَمًّا: هَجَسَ مَبْرُؤًا وَكَهْفًا خَفَايَةً كَلِمًا:
 31
 55
 وَفِيهِ: وَصَلًا وَصَلًا وَصَلًا وَصَلًا:

CAPUT II.

1. وَبَعِثَهُ عَجَبًا وَرَبِّكَ: وَجَلَسَ فِيهِ سَلَامًا.
2. وَبَعِثَ رَجُلًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا: وَجَلَسَ.
3. وَبَعِثَ رَجُلًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا: وَجَلَسَ.
5. وَجَلَسَ رَجُلًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا: وَجَلَسَ.
4. وَبَعِثَ رَجُلًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا: وَجَلَسَ.
5. وَجَلَسَ رَجُلًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا: وَجَلَسَ.
10. وَجَلَسَ رَجُلًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا: وَجَلَسَ.
- جَد [بِقَد] رَجُلًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا كَثِيرًا: وَجَلَسَ.

49B

6 وَجَدْتَهُ مَقْلُوبًا مَنْ جَمَعَهُ بِأَخِيكَ : وَجَدْتَهُ
مَنْ [ل] جَمَعَهُ بِأَخِيكَ . 7 وَجَدْتَهُ مَقْلُوبًا
لِأَخِيكَ جَمَعَهُ بِأَخِيكَ : وَجَدْتَهُ مَقْلُوبًا ،
 15 وَجَدْتَهُ مَقْلُوبًا . وَجَدْتَهُ مَقْلُوبًا بِأَخِيكَ . 8 وَجَدْتَهُ
مَقْلُوبًا بِأَخِيكَ مَقْلُوبًا بِأَخِيكَ : وَجَدْتَهُ
مَقْلُوبًا بِأَخِيكَ . 9 وَجَدْتَهُ مَقْلُوبًا بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ
بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ : وَجَدْتَهُ
بِأَخِيكَ : وَجَدْتَهُ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ :
 20 وَجَدْتَهُ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ . 10 وَجَدْتَهُ
بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ : وَجَدْتَهُ
بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ . 11 وَجَدْتَهُ
بِأَخِيكَ : وَجَدْتَهُ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ :
بِأَخِيكَ . 12 وَجَدْتَهُ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ : بِأَخِيكَ
 25 بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ . 13 وَجَدْتَهُ بِأَخِيكَ
بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ : وَجَدْتَهُ بِأَخِيكَ بِأَخِيكَ

14 නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : මෙහි

ලක්ෂණයන් අතරින් කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 15

නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 16

30 නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 16

නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 17

නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 17

නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 18

නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 18

35 නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 19

නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 19

නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 20

නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 20

නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 20

40 නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 20

නිසා මෙහි කිසිදු වෙනසක් නොමැත : 20

45
 50
 21
 22
 23
 24
 25

CAPUT III.

1
 2

كَسَمَا . وَجَلَّ قَاوَدَ اِمْكِنَا بِجَبِّ وَمَهَا مَكَسَمَا تَاَجَمَا .
 3 هَجَبِ قَاوَدَ اِمْكِنَا وَجَبُّ حَبَا ش وَنَمَهَا اُنْجَا كَسَا 5
 وَلَا تَاَجَلِ مَكَسَمَا وَلَا بَبَبُ مَجَمَا كَسَا وَلَا مَكَبُ مَجَمَا .
 4 هَاَجَبِ سَمَا لَانَلَا لَا مَكَبُ نَمَكَبُ مَجَمَا . 5 كَلَمَا وَنَمَبَا
 كَسَا . وَجَمَمَا وَاجَمَمَا اِنَلَا مَكَسَمَا . مَكَبُ فَاِنَلَا كَمَلَمَق .
 سَمَا مَكَسَمَا اِمْرَا كَسَا مُبَجَمَا مَجَمَا وَجَمَمَا . 6 سَمَا
 10 اِنَلَا بِمَقَمَا اِمَلَا كَمَلَمَا مَكَبَا سَمَا كَمَلَمَا وَنَمَبَا
 اِمَلَا كَمَلَمَا مَكَسَمَا . مَكَبُ مَجَمَا قَاوَدَ سَمَا وَاجَمَمَا .
 مَكَبُ اِمَلَا كَمَلَمَا مَكَسَمَا . 7 مَكَبُ فَاِنَلَا [م] كَمَلَمَا
 وَنَمَبَا . مَكَبُ مَجَمَا وَنَمَبَا اِنَلَا . مَكَبُ مَجَمَا وَنَمَبَا اِنَلَا .
 مَكَبُ مَجَمَا . 8 مَكَبُ مَجَمَا وَنَمَبَا اِنَلَا
 15 مَكَبُ مَجَمَا كَمَلَمَا مَكَسَمَا . مَكَبُ فَاِنَلَا [م] اِمَلَا
 مَكَبُ مَجَمَا مَكَبُ مَجَمَا اِنَلَا وَنَمَبَا .
 9 مَكَبُ مَجَمَا اِنَلَا وَنَمَبَا . مَكَبُ مَجَمَا اِنَلَا اِمَلَا اِنَلَا اِمَلَا .
 10 مَكَبُ مَجَمَا مَكَبُ مَجَمَا مَكَبُ مَجَمَا وَنَمَبَا اِنَلَا
 مَكَبُ مَجَمَا . 11 مَكَبُ مَجَمَا مَكَبُ مَجَمَا وَنَمَبَا اِنَلَا .
 20 مَكَبُ مَجَمَا وَنَمَبَا . مَكَبُ مَجَمَا اِنَلَا . 12 مَكَبُ مَجَمَا
 اِمَلَا اِنَلَا وَنَمَبَا مَكَبُ مَجَمَا مَكَبُ مَجَمَا مَكَبُ مَجَمَا
 وَنَمَبَا . مَكَبُ مَجَمَا اِنَلَا . 13 مَكَبُ مَجَمَا وَنَمَبَا .
 مَكَبُ مَجَمَا اِنَلَا . سَمَا اِمَلَا مَكَبُ مَجَمَا . 14 مَكَبُ مَجَمَا

לְשׁוֹן אֲבוֹתָיו. בְּכֵן מְבֹרָכִים חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא וְעַלְמָתָא וְעַלְמָתָא וְעַלְמָתָא

45

CAPUT IV.

(Secundum codicem Ambrosianum seculi fere sexti.)

1 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 5 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 10 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא
 15 חַיֵּינוּ וְיָמֵינוּ וְחַיֵּי מְבֹרָכֵינוּ וְיָמֵינוּ וְשָׁמַיָא וְעַלְמָתָא

והנהגתו אלה ללחץ. ¹⁹ ולחץ נשגב למי חיה

נעם. עתה נשגב בנה מעתה נא יחיה לך [.]

²⁰ בלגה בנה לנבל. מה מה אכא לחיה,

מענה נפתה מענה. ²¹ מענה נא נא, נא.

⁴⁰ מה מה אכא לל נא נא. נא נא נא.

²² נא א נ, בלגה לל נא. א נ נא

בנה נא נא נא. נא נא נא נא.

²³ נא נא לחץ לחץ. בנה נא נא נא

נא. נא לחץ לחץ לחץ. נא נא נא

⁴⁵ נא נא נא נא. ²⁴ נא נא נא

נא נא נא נא. נא נא נא נא.

²⁵ נא נא נא נא. נא נא נא נא.

נא נא נא נא. נא נא נא נא.

נא נא נא נא נא נא נא נא נא נא

⁵⁰ נא. ²⁶ נא נא נא. נא נא נא נא נא

נא נא נא נא. נא נא נא נא נא.

II. VITAE PROPHETARUM.

(QUATUOR MAJORUM.)

(E tribus codicibus Musei Britannici.)

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

از آنجا که در این کتاب آمده است که خداوند
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 20 از آنجا که در این کتاب آمده است که خداوند
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 25 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 30 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب

از آنجا که در این کتاب آمده است که خداوند
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 35 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب
 مقرر فرموده است که هر که در این کتاب

صلحہ، جزف تہم۔ دجلہ مکتا مکتا تہم و طوقا
 ضمہ کسے لاجہ۔ مکتا ہم مدعہ و کسے: ہدوم
 ہم مکتا ہد۔ ہدوم، اکتے ہامامسہ، کسے مکتا
 40 وکتا۔ کسے کسے مکتا کسے ہدوم تہم۔ ہدوم
 مکتا کسے ہدوم تہم۔ ہدوم کسے لاجہ و کسے
 ہدوم ہدوم تہم۔ کسے ہدوم تہم ہدوم کسے
 مکتا ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 45 ہدوم کسے مکتا مکتا مکتا۔ ہدوم کسے مکتا
 مکتا ہدوم تہم ہدوم تہم: ہدوم کسے ہدوم تہم:
 ہدوم تہم ہدوم تہم۔ ہدوم تہم ہدوم تہم
 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 50 ہدوم تہم ہدوم تہم۔ ہدوم تہم ہدوم تہم
 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم

ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 55 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم
 ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم ہدوم تہم

100
 100
 100

105
 105
 105

110
 110
 110

115
 115
 115

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 120 وَذُو شُرَکَآءٍ ۚ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرَکُّونَ ۚ لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ مِّمَّا یَعْمَلُونَ ۚ
 لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰهُ ۚ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرَکُّونَ ۚ لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ مِّمَّا یَعْمَلُونَ ۚ
 125 وَذُو شُرَکَآءٍ ۚ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرَکُّونَ ۚ لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ مِّمَّا یَعْمَلُونَ ۚ
 وَذُو شُرَکَآءٍ ۚ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرَکُّونَ ۚ لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ مِّمَّا یَعْمَلُونَ ۚ
 130 وَذُو شُرَکَآءٍ ۚ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرَکُّونَ ۚ لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ مِّمَّا یَعْمَلُونَ ۚ
 وَذُو شُرَکَآءٍ ۚ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرَکُّونَ ۚ لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ مِّمَّا یَعْمَلُونَ ۚ
 135 وَذُو شُرَکَآءٍ ۚ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرَکُّونَ ۚ لَیْسَ لَہُمْ شَیْءٌ مِّمَّا یَعْمَلُونَ ۚ

מהתורה נבצר ל...: וכן עבדת גלות מדי...
 30 פירות וקבוצה שדרכיך לטוב כי נבצר מדי...
 הלא ילך כי מדי... הלא ילך כי חבו גלגל
 יזכר דתורה. וכן ילך לטוב: אע"פ שגלגל
 ומדין ומדין דומה לטוב לטוב ולטוב
 וכן גלגל. וכן ילך לטוב וכן ילך:
 35 וכן ילך לטוב וכן ילך. וכן ילך לטוב
 וכן ילך לטוב: וכן ילך לטוב וכן ילך.
 וכן ילך לטוב. וכן ילך לטוב וכן ילך
 וכן ילך לטוב. וכן ילך לטוב וכן ילך
 40 וכן ילך לטוב: וכן ילך לטוב. וכן ילך לטוב
 וכן ילך לטוב וכן ילך לטוב: וכן ילך לטוב
 וכן ילך לטוב וכן ילך לטוב: וכן ילך לטוב
 וכן ילך לטוב. וכן ילך לטוב. וכן ילך לטוב
 45 ל...: וכן ילך לטוב: וכן ילך לטוב
 ל...: וכן ילך לטוב וכן ילך לטוב
 וכן ילך לטוב. וכן ילך לטוב.. וכן ילך לטוב
 וכן ילך לטוב. וכן ילך לטוב. וכן ילך לטוב

בג. ה, ארזי א תתחילת: ביד ביד סג

50 ארזי ל. ארזי ל. ארזי ל. ארזי ל. ארזי ל. ארזי ל.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

extract.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

55 ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

60 ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

65 ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

ארזי א תתחילת ארזי א תתחילת, ארזי א תתחילת.

70
 75
 80
 85

of field
 2687

130 למ. וזו, נחלך מן הארץ: לזכותך ולחייך
 ארץ ישראל וכל ארצותיה. כל הארץ וכל
 ארצותיה || חתומה היא כחן וזוהי:
 נתינתך וזוהי חתומה. וזוהי חתומה וזוהי
 למ. וזו, נחלך: מן הארץ וזוהי חתומה
 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 135 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 140 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 145 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה
 חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה חתומה

170 כן כח : אל תבטח בך כחך, כי כחך
 יבטח בך. כל אל לבו לבו לא יבטח
 ויבטח בפי שפתו. ואלו אל לבו
 יבטח בך. ואלו אל לבו יבטח
 בך. ואלו אל לבו יבטח בך.
 175 ואלו אל לבו יבטח בך. ואלו אל לבו
 יבטח בך. ואלו אל לבו יבטח בך.
 ואלו אל לבו יבטח בך. ואלו אל לבו
 יבטח בך. ואלו אל לבו יבטח בך.
 180 ואלו אל לבו יבטח בך. ואלו אל לבו
 יבטח בך. ואלו אל לבו יבטח בך.
 ואלו אל לבו יבטח בך. ואלו אל לבו
 יבטח בך. ואלו אל לבו יבטח בך.
 185 ואלו אל לבו יבטח בך. ואלו אל לבו
 יבטח בך. ואלו אל לבו יבטח בך.
 ואלו אל לבו יבטח בך. ואלו אל לבו
 יבטח בך. ואלו אל לבו יבטח בך.

Pt

we are questioned

חכה לו שקיבול דכחה דנדחם עבדו.
 190 תלמוד דם יפסו חם פזריתו כדעילתו דאזיזי
 כעלמיה. תלמוד דם דא ענייה דאזיזי לו
 תלמוד. תלמוד דעלמיה דעלמיה דאזיזי
 דאזיזי לטביתו. || תלמוד דאזיזי דאזיזי
 דאזיזי כחיה דאזיזי לו תלמוד: תלמוד
 195 תלמוד דאזיזי דאזיזי דאזיזי דאזיזי
 דאזיזי חם תלמוד דאזיזי דאזיזי
 דאזיזי לו. תלמוד דאזיזי דאזיזי
 דאזיזי לו ללחיה דאזיזי לו דאזיזי. תלמוד
 דאזיזי דאזיזי דאזיזי דאזיזי
 200 תלמוד דאזיזי דאזיזי דאזיזי
 דאזיזי דאזיזי לו. תלמוד דאזיזי
 דאזיזי דאזיזי דאזיזי דאזיזי
 דאזיזי דאזיזי דאזיזי דאזיזי
 205 תלמוד דאזיזי דאזיזי דאזיזי
 דאזיזי דאזיזי דאזיזי דאזיזי
 דאזיזי דאזיזי דאזיזי דאזיזי
 דאזיזי דאזיזי דאזיזי דאזיזי

חַסְדֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו
 270 אֲדַבֵּר לְדַבְּרֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי
 יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו
 אֲדַבֵּר לְדַבְּרֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו
 275 אֲדַבֵּר לְדַבְּרֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו
 אֲדַבֵּר לְדַבְּרֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו
 280 אֲדַבֵּר לְדַבְּרֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו
 אֲדַבֵּר לְדַבְּרֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו
 285 אֲדַבֵּר לְדַבְּרֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו
 אֲדַבֵּר לְדַבְּרֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו כִּי יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו

IV. EX HOMILIIS SEVERI PATRIARCHÆ ANTIOCHENI (512—518) SECUNDUM TRANSLATIONEM A JACOBO EDESSENO ANNO 701 CONFECTAM ET SCHOLIIS ILLUSTRATAM.

[Add MSS. 12159. A. Chr. 868.]

1 طاعننا بخصمنا سبوا. طعننا بخصمنا واذاعنا في امرنا
طاعنا صفا بخصمنا واذاعنا بخصمنا او صفا بخصمنا. طاع
ننا بخصمنا واذاعنا بخصمنا واذاعنا بخصمنا.

[i. m. طاعنا بخصمنا واذاعنا بخصمنا] طاعنا بخصمنا
5 طاعنا بخصمنا واذاعنا بخصمنا

طاعنا بخصمنا. واذاعنا بخصمنا. واذاعنا
طاعنا صفا بخصمنا واذاعنا بخصمنا او صفا بخصمنا
امرنا بخصمنا.

10 لنا امرنا بخصمنا. واذاعنا بخصمنا واذاعنا
طاعنا بخصمنا واذاعنا بخصمنا. طاعنا بخصمنا
بخصمنا واذاعنا بخصمنا او صفا بخصمنا او صفا بخصمنا

1) Scholion: طاعنا بخصمنا واذاعنا بخصمنا او صفا بخصمنا
طاعنا بخصمنا واذاعنا بخصمنا او صفا بخصمنا. طاعنا بخصمنا
طاعنا بخصمنا واذاعنا بخصمنا او صفا بخصمنا. طاعنا بخصمنا
طاعنا بخصمنا واذاعنا بخصمنا او صفا بخصمنا: طاعنا بخصمنا
طاعنا بخصمنا واذاعنا بخصمنا او صفا بخصمنا. طاعنا بخصمنا

15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

12) 16, i. m. AKPOASIN.

26) 16 i. m. HXEIN et 17 i. m. KATHXEIN.

16 i. m. KATHXEIN.

55
 60
 55
 60

V. E JACOBI EDESSENI EPISTULA DE
REGIBUS MAGIS.

E COD. LOND. ADD. 12172 (c. IX. saec.).

Accedunt nomina eorum e Cod. londin. add. 12143 (anni 1229) et
paris. 232 (XVII. saec.).

1
 (fol. 123 b)

... 10 ... 124 ...

5 ...

...

...

...

...

10 ...

...

...

...

...

15 ...

...

...

...

...

20 ...

...

...

...

[Add. 12143, fol. 32b—33a.]

٢٥
 ٢٥
 ٢٥
 ٢٥
 ٢٥

[Cod. 232, f. 145, 2., c. 1—2.]

٣٠
 ٣٥

VI. E DANIELIS ŞALACHENSIS EXPLICA-
TIONE VERBORUM SELECTORUM DAVIDIS
PROPHETÆ.

על עממא דאיקא מעסטא על דומי לטא דמזי
דלמא דלמא.

[E Cod. Lond. add. 17125, IX. vel X. saec.]

1 . . . ליה מלמא דביתא דביתא דלמא . . . דאז טלמ
דלמא דלמא על חלוקא מלמא דלמא דלמא
מלמא . . . דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא
אז דלמא דלמא . . . דלמא דלמא דלמא
מלמא דלמא . . . דלמא דלמא דלמא . . . דלמא
5 חלוקא דלמא . . . דלמא דלמא דלמא דלמא
דלמא דלמא . . . דלמא דלמא דלמא דלמא
דלמא דלמא . . . דלמא דלמא דלמא דלמא
דלמא דלמא . . . דלמא דלמא דלמא דלמא
10 מלמא דלמא . . . דלמא דלמא דלמא דלמא
דלמא דלמא . . . דלמא דלמא דלמא דלמא
דלמא דלמא . . . דלמא דלמא דלמא דלמא
דלמא דלמא . . . דלמא דלמא דלמא דלמא

75 օճկեալ օճկեալսն . Եւ յիւր յիւր յիւր . օճկեալսն .
 Եւ յիւր յիւր յիւր յիւր . Եւ յիւր յիւր յիւր .
 Եւ յիւր յիւր յիւր յիւր . Եւ յիւր յիւր յիւր .
 Եւ յիւր յիւր յիւր յիւր . Եւ յիւր յիւր յիւր .
 Եւ յիւր յիւր յիւր յիւր . Եւ յիւր յիւր յիւր .
 Եւ յիւր յիւր յիւր յիւր . Եւ յիւր յիւր յիւր .

GLOSSARIUM.

ا

اَبَا (اَب) *m.* pater; *c. suff.*
 اَبَد, اَبَدَا, اَبَدَات; *pl.*
 اَبَدَات, اَبَدَات et اَبَدَات
 (tropice).

اَبَدَا, *impf. a,* periit, inter-
 iit; *aph. transit.*
 اَبَدَا perniciosus.

اَبَدَا luxit; *ethpe.* luxit,
 maeruit اَبَدَا.

اَبَدَا ὁ ἀγών.

اَبَدَا hebr. אֶרֶץ, *terra.*

اَبَدَا, *f., pl.* اَبَدَات, اَبَدَات auris.

اَبَدَا *m., pl.* اَبَدَات, اَبَدَات,
 εἶδος, forma, species.

اَبَدَا vel, aut.

اَبَدَا heu! vae! *c.* (اَبَدَا)

(اَبَدَا) اَبَدَا.

اَبَدَا *f., pl.* اَبَدَات signum;
 nota, miraculum.

اَبَدَا, vide اَبَدَا, sive, hoc
 est.

اَبَدَا ὁ ἐνοῦχος.

اَبَدَا, اَبَدَا
 ὑπομνήματα.

اَبَدَا *m.* praesepe.

اَبَدَا, *impf.* اَبَدَا, *imp.* اَبَدَا
 ivit, abiit.

اَبَدَا (اَبَدَا) *c. suff.* ut اَبَدَا
 frater. *pl.* اَبَدَات, اَبَدَات.

اَبَدَا fraternitas.

اَبَدَا *f., pl.* اَبَدَات soror.

اَبَدَا, *impf. u,*prehendit,

tenuit, accepit; **أَتَمَّ**
part. pass. et adj. act.
اِسْتِطَاعَةٌ possessio, potestas.

Ethpe. **اِسْتِطَاعَةٌ** prehensus,
 detentus est.

Aph. **اِسْتِطَاعَةٌ** arripere
 fecit.

اِسْتِطَاعَةٌ *rad. inus.*; **اِسْتِطَاعَةٌ** re-
 liquus factus, relictus
 est, v. **اِسْتِطَاعَةٌ**.

اِسْتِطَاعَةٌ, **اِسْتِطَاعَةٌ** postremus,
pl. **اِسْتِطَاعَةٌ**; *f.* **اِسْتِطَاعَةٌ**, *pl.*
اِسْتِطَاعَةٌ *adv.* **اِسْتِطَاعَةٌ** (**اِسْتِطَاعَةٌ**).

اِسْتِطَاعَةٌ, **اِسْتِطَاعَةٌ** alius,
pl. **اِسْتِطَاعَةٌ**, **اِسْتِطَاعَةٌ**, *f.*
اِسْتِطَاعَةٌ, *pl.* **اِسْتِطَاعَةٌ**,
اِسْتِطَاعَةٌ. **اِسْتِطَاعَةٌ** *adv.*
 e contrario;

اِسْتِطَاعَةٌ *f.* extremum; *st. c.*
اِسْتِطَاعَةٌ; **اِسْتِطَاعَةٌ** *ad*
 extremum usque.

اِسْتِطَاعَةٌ v. **اِسْتِطَاعَةٌ**.

اِسْتِطَاعَةٌ v. **اِسْتِطَاعَةٌ**.

اِسْتِطَاعَةٌ vox persica, nuntius,
 legatus.

اِسْتِطَاعَةٌ (**اِسْتِطَاعَةٌ**), ut, sicut, secun-
 dum ? **اِسْتِطَاعَةٌ** ? **اِسْتِطَاعَةٌ**
 quemadmodum, prout,
اِسْتِطَاعَةٌ **اِسْتِطَاعَةٌ** talis, hujus-
 modi; **اِسْتِطَاعَةٌ** **اِسْتِطَاعَةٌ** tali modo.
اِسْتِطَاعَةٌ sicut.

اِسْتِطَاعَةٌ secundum mo-
 dum, instar.

اِسْتِطَاعَةٌ sicut unum; simul;
 cuncti.

اِسْتِطَاعَةٌ sec. id quod, prout,
 quemadmodum.

اِسْتِطَاعَةٌ ubi, **اِسْتِطَاعَةٌ** = **اِسْتِطَاعَةٌ** ubi
 est, **اِسْتِطَاعَةٌ** unde.

اِسْتِطَاعَةٌ, **اِسْتِطَاعَةٌ** quomodo?
sequente ? quomodo
 (relat.)

اِسْتِطَاعَةٌ v. **اِسْتِطَاعَةٌ**.

اِسْتِطَاعَةٌ, **اِسْتِطَاعَةٌ** *m., pl.* **اِسْتِطَاعَةٌ**,
اِسْتِطَاعَةٌ arbor.

اِسْتِطَاعَةٌ quis? **اِسْتِطَاعَةٌ** quis est?
 ? **اِسْتِطَاعَةٌ** *relat.* is qui; *f.*

اِسْتِطَاعَةٌ, *plur. comm.* **اِسْتِطَاعَةٌ**.

اِسْتِطَاعَةٌ est, sunt; **اِسْتِطَاعَةٌ** erat;

اِسْتِطَاعَةٌ habeo, **اِسْتِطَاعَةٌ** sum

etc. **اِسْتِطَاعَةٌ** = **اِسْتِطَاعَةٌ** non est.

אֵשׁוּרָא f. essentia.
 אֵרִיבָא ἡ ἔχιδνα, viper.
 אֵדָבָר }
 אֵדָבָר } v. אָדַב.
 אֵסָבָר }
 אָעַד, *impf. u.*, edit, devo-
 ravit.
 אֵכָלָא = אֵכָלָא.
 אֵכָלָא cibus, victus.
 אֵבֵר, *impf. u.*, niger fuit;
aph. nigrefecit; *part.*
pass. אֵבֵרָא, אֵבֵרָא
 niger.
 אֵבֵרָא v. אָבַר.
 אֵיִן, *contr. ex* אֵי si et אֵי non,
 si non, nisi; sed, verum
 (cf. ἀλλά); אֵי אֵי nisi,
 post negationem.
 אֵלֹהִים, אֵלֹהִים m. deus; *pl.*
 אֵלֹהִים, אֵלֹהִים.
 אֵלֹהִים adj. divinus.
 אֵלֹהִים f. divinitas.
 אֵלָא f., hebr. צֵדָה costa,
 latus.
 אֵלָא, אֵלָא, *impf.* אֵלָא
 didicit; *part. pass.*

אֵלָא doctus.
 אֵלָא doctrina.
pa. אֵלָא, *impf.* אֵלָא,
part. אֵלָא docuit.
 אֵלָא, אֵלָא doctor,
 praeceptor.
 אֵלָא doctrina.
 אֵלָא, אֵלָא mille, *pl.* אֵלָא,
 אֵלָא.
 אֵלָא, *impf. u.*, coegit, com-
 pulit; pressit.
 אֵלָא אֵלָא necessarium
 erat.
 אֵלָא m. angustiae,
 miseria.
 אֵלָא f. mater, *pl.* אֵלָא
 אֵלָא *part. pass.* אֵלָא
 constans, firmus.
 אֵלָא, אֵלָא artifex.
 אֵלָא ars, artificium.
Aph. אֵלָא (הַאֵלָא),
impf. אֵלָא fidem
 habuit, amplexus est.
 אֵלָא f. fides.
 אֵלָא, אֵלָא f. אֵלָא
 pius, fidelis.

ἔειπεν, *impf.* εἶπεν dixit.

λόγος, *verbum*;
oratio, sermo, tractatus.

ἄνθρωπος quando?

ἴσως, ἴσως si, ἴσως si vero.

ἐγώ, ἐγώ ego; *pl.* ἡμεῖς nos.

ἄνθρωπος, ἄνθρωπος v. ἄνθρωπος, ἄνθρωπος.

ἄνθρωπος, ἄνθρωπος *m.* homo, mortalis; *inprimis* genus humanum et singuli
ἄνθρωποι, ἄνθρωποι, *pl.* ἄνθρωποι;
pl. ἄνθρωποι, ἄνθρωποι homines;
aliqui nonnulli.

ἄνθρωποι *f. pl.* mulieres v.

ἄνθρωποι.

ἄνθρωπος *m.*, ἄνθρωπος *f.* tu; *pl.* ἄνθρωποι

m., ἄνθρωποι *f.* vos.

ἄνθρωπος *f.* mulier, uxor; *pl.*

ἄνθρωποι, ἄνθρωποι.

ἄνθρωπος, *pael.* ἄνθρωπος sanavit.

ἄνθρωπος ars medendi,
medicina.

ἄνθρωπος *m.*, *pl.* ἄνθρωποι,

ἄνθρωπος τὸ στάδιον.

ἄνθρωπος ὁ στρατιώτης.

ἄνθρωποι *f. pl.* ἄνθρωποι ἡ σφαῖρα.

ἄνθρωπος, *impf. u.*, vinxit.

ἄνθρωπος duplex, v. ἄνθρωπος.

ἄνθρωπος etiam, quoque; ἄνθρωπος et non, neque.

ἄνθρωποι arces, palatia.

ἄνθρωποι, ἄνθρωποι facies, superficies, forma externa.

ἄνθρωπος *m.* ὁ ἐπίσκοπος.

ἄνθρωπος *f.* episcopus.

ἄνθρωποι insidiae v. ἄνθρωποι.

ἄνθρωποι *f.*, ἄνθρωποι *m.* quatuor v. ἄνθρωποι.

ἄνθρωποι, ἄνθρωποι et ἄνθρωποι *m.* myste-

rium; *pl.* ἄνθρωποι. ἄνθρωπος ἀμυσταγωγῆτος.

ἄνθρωπος, ἄνθρωπος, *pl.* ἄνθρωποι *f.*

via, iter.

ἄνθρωπος *m.*, *pl.* ἄνθρωποι leo.

ἄνθρωποι, ἄνθρωποι *f.*, terra, regio;

pl. ἄνθρωποι.

ἄνθρωποι terrestres.

ἄνθρωποι v. ἄνθρωποι.

ἄνθρωπος v. ἄνθρωπος.

ἄνθρωπος *impf.* ἄνθρωπος, imper. ἄνθρωπος, *f.*

﴿حَمَلٌ﴾ *impf. a.*, concepit.

﴿حَمْلٌ﴾ conceptio.

Ethpe. ﴿أَبْضَعْتُ﴾ concep-
tus est.

﴿رُءُوسٌ﴾ v. ﴿رُءُوسٌ﴾.

﴿رُءُوسٌ﴾, *pl.* ﴿رُءُوسٌ﴾ et ﴿رُءُوسٌ﴾
ovum, vertex.

﴿رُءُوسٌ﴾ v. ﴿رُءُوسٌ﴾.

﴿رُءُوسٌ﴾ flevit.

﴿رُءُوسٌ﴾ fletus.

﴿رُءُوسٌ﴾ *pl.* ﴿رُءُوسٌ﴾ primoge-
nitus, primitiae.

﴿رُءُوسٌ﴾ *impf. a.*, voravit, (pla-
gas) exantlavit; *ethpa.*

﴿رُءُوسٌ﴾ consumptus est.

﴿رُءُوسٌ﴾ aedificavit. *ethpe.* ﴿رُءُوسٌ﴾
exstructus est.

﴿رُءُوسٌ﴾ aedificatio, aedi-
ficium.

﴿رُءُوسٌ﴾, ﴿رُءُوسٌ﴾ *m.* filii, ﴿رُءُوسٌ﴾

f. filiae v. ﴿رُءُوسٌ﴾.

﴿رُءُوسٌ﴾ *impf. a.*, dulcis fuit,
se oblectavit.

﴿رُءُوسٌ﴾ aroma, unguen-
tum.

﴿رُءُوسٌ﴾ dulcis; benevolus.

﴿رُءُوسٌ﴾ jucunditas.

﴿رُءُوسٌ﴾, ﴿رُءُوسٌ﴾, *pl.* ﴿رُءُوسٌ﴾ et
﴿رُءُوسٌ﴾ caro.

﴿رُءُوسٌ﴾, ﴿رُءُوسٌ﴾ pars poste-
rior; *abit in praepos. et*
adverb. pone, post.

﴿رُءُوسٌ﴾ quaesivit, petiit, postu-
lavit.

﴿رُءُوسٌ﴾ quaestio, desi-
derium.

﴿رُءُوسٌ﴾, ﴿رُءُوسٌ﴾ dominus, pos-
sessor.

﴿رُءُوسٌ﴾, ﴿رُءُوسٌ﴾, *pl.* ﴿رُءُوسٌ﴾
inimicus.

﴿رُءُوسٌ﴾ *f.* inimi-
citia.

﴿رُءُوسٌ﴾ brutum, iumentum.

﴿رُءُوسٌ﴾, ﴿رُءُوسٌ﴾ locus incultus,
quod extra (pagum)
est.

﴿رُءُوسٌ﴾ *adverb.* extra; ﴿رُءُوسٌ﴾

﴿رُءُوسٌ﴾ extra, praeter.

﴿رُءُوسٌ﴾, ﴿رُءُوسٌ﴾ *m.* filius; *pl.* ﴿رُءُوسٌ﴾,

﴿رُءُوسٌ﴾ *compositis forman-*
dis inservit.

- ܘܚܝܠܘܢܐ, ܘܚܝܠܘܢܐ homo;
 ܘܚܝܠܘܢܐ homines.
 ܘܚܝܠܘܢܐ antemurale.
 ܘܚܝܠܘܢܐ statim, illico
 v. ܘܚܝܠܘܢܐ.
 ܘܚܝܠܘܢܐ *f.*, *st. c.* ܘܚܝܠܘܢܐ filia;
pl. ܘܚܝܠܘܢܐ, ܘܚܝܠܘܢܐ.
 ܘܚܝܠܘܢܐ filia vocis, ver-
 bum, vox; ܘܚܝܠܘܢܐ
 verba, sermo.
 ܘܚܝܠܘܢܐ rudis, infans
 v. ܘܚܝܠܘܢܐ.
 ܘܚܝܠܘܢܐ creavit, fecit. *ethpe.*
pass.
 ܘܚܝܠܘܢܐ creatio; *pl.* ܘܚܝܠܘܢܐ
 creaturae.
 ܘܚܝܠܘܢܐ βάρβαρος.
 ܘܚܝܠܘܢܐ beryllus.
 ܘܚܝܠܘܢܐ unio.
 ܘܚܝܠܘܢܐ *impf. u.* flexit se, pro-
 cubuit.
 ܘܚܝܠܘܢܐ benedictus.
Pa.: ܘܚܝܠܘܢܐ benedixit;
part. pass. ܘܚܝܠܘܢܐ.
 ܘܚܝܠܘܢܐ sed, vero.
 ܘܚܝܠܘܢܐ fulsit; *aph.* radiavit.
- ܘܚܝܠܘܢܐ, *pl.* ܘܚܝܠܘܢܐ *m.* ful-
 men.
 ܘܚܝܠܘܢܐ v. ܘܚܝܠܘܢܐ.
 ܘܚܝܠܘܢܐ v. ܘܚܝܠܘܢܐ s. v. ܘܚܝܠܘܢܐ.
 ܘܚܝܠܘܢܐ, ܘܚܝܠܘܢܐ *f.* virgo.
 ܘܚܝܠܘܢܐ virginitas.
 ܘܚܝܠܘܢܐ v. ܘܚܝܠܘܢܐ.
- ܘܚܝܠܘܢܐ elegit.
 ܘܚܝܠܘܢܐ, *st. abs. et cstr.* ܘܚܝܠܘܢܐ
et ܘܚܝܠܘܢܐ, *pl.* ܘܚܝܠܘܢܐ
 latus, pars.
 ܘܚܝܠܘܢܐ finxit, formavit;
ethpe. pass.
 ܘܚܝܠܘܢܐ *m.* vir, *pl.* ܘܚܝܠܘܢܐ.
 ܘܚܝܠܘܢܐ Γολγοθᾶ.
 ܘܚܝܠܘܢܐ *pa.* ܘܚܝܠܘܢܐ conviciatus
 est, blasphemavit, *eth-*
pa. pass.
 ܘܚܝܠܘܢܐ *impf. a.* accidit, con-
 tigit (*impers.*).
 ܘܚܝܠܘܢܐ, *emph.* ܘܚܝܠܘܢܐ medium,
 interna pars; ܘܚܝܠܘܢܐ intra,
 ܘܚܝܠܘܢܐ intus.

فِئْصَا, فِئْصَا fossa, ci-
sterna.

فِئْصَا grassator, latro.

فِئْصَا moechatus est.

فِئْصَا adulterium.

فِئْصَا γάρ, enim.

فِئْصَا revelavit, patefecit;
ethpe. pass.

فِئْصَا revelatio.

فِئْصَا apperte.

pa. فِئْصَا reclusit, ap-
peruit.

فِئْصَا τὸ γλωσσόκομον.

فِئْصَا abstulit, privavit.

فِئْصَا privatio.

فِئْصَا caelatura.

فِئْصَا *impf.* u *perfect.*; *impf.*
a perfectus est.

فِئْصَا omnino, absolute.

فِئْصَا perfectus.

فِئْصَا v. فِئْصَا.

فِئْصَا abscondit.

فِئْصَا, فِئْصَا τὸ γένος.

فِئْصَا clamavit.

فِئْصَا clamor.

فِئْصَا, فِئْصَا septentrio.

فِئْصَا aquilonaris.

فِئْصَا, فِئْصَا *m.* os (ossis).

فِئْصَا, فِئْصَا *m.* corpus.

فِئْصَا contractavit, con-
sideravit.

?

فِئْصَا (فِئْصَا) nota relationis, geni-
tivi; *conj.* quod.

فِئْصَا sacrificium.

فِئْصَا adhaesit, pa. فِئْصَا
conjunxit.

فِئْصَا, *impf.* a, duxit, egit;
ethpe. pass.

فِئْصَا campus.

فِئْصَا desertum.

pa. فِئْصَا rexit, guber-
navit.

فِئْصَا ductus vitae, ratio.

فِئْصَا rector, guber-
nator, antistes.

فِئْصَا, فِئْصَا vanus, mendax.

فِئْصَا *m.* aurum.

فِئْصَا, فِئْصَا, *st. cstr.* فِئْصَا,
emph. فِئْصَا, locus

- (δοχεῖον?); *pl.* دُوْعَتٌ, دُوْعَتٌ *m.* sanguis.
 دُوْعَتٌ *similis fuit; ethpe.*
 دُوْعَتٌ *pass.*
 دُوْعَتٌ *similitudo, effigies.*
 Pa. دُوْعَتٌ *assimilavit.*
 دُوْعَتٌ *impf. a, dormivit.*
 دُوْعَتٌ *f. miraculum, pl.*
 دُوْعَتٌ.
- دُوْعَتٌ *impf. a, timuit, metuit.*
 دُوْعَتٌ *timendus, ingens.*
 دُوْعَتٌ *st. c. دُوْعَتٌ*
 timor, reverentia, objectum reverentiae;
pl. دُوْعَتٌ.
- دُوْعَتٌ *m. pers. daemon, pl.*
 دُوْعَتٌ.
- دُوْعَتٌ *c. suff. ex دُوْعَتٌ et دُوْعَتٌ*
 pronomen possessivum et genitivum exprimit.
 دُوْعَتٌ *graece δέ, vero; enim.*
 دُوْعَتٌ *meminit.*
 دُوْعَتٌ *memoria.*
- دُوْعَتٌ, دُوْعَتٌ *mas, masculus.*
 دُوْعَتٌ *v. دُوْعَتٌ.*
- دُوْعَتٌ *m. ortus, lux, ἐπιφάνεια.*
 دُوْعَتٌ *oriens.*
 دُوْعَتٌ *m. sudor.*
 دُوْعَتٌ *comminuit, pa. دُوْعَتٌ*
 contrivit.
- دُوْعَتٌ *pl. دُوْعَتٌ carduus, tribulus.*
 دُوْعَتٌ *impf. u ingressus est; ethpe. comprehensus est.*
 دُوْعَتٌ *comprehensibilitas.*
- دُوْعَتٌ *rad. demonstrativa; adv. hic, ecce.*

ܥܬܐ *m.*, ܥܬܐ *f.* is, ille; *pl.*
m. ܥܬܐܢ, *f.* ܥܬܐܢܐ.
 ܬܘܡܢܐ tum temporis.
 ܕܥܘܕܐ itidem, similiter.
 ܘܥܘܕܐ itaque, ergo, igi-
 tur.
 ܕܥܘܕܐ, ܕܥܘܕܐ hoc modo,
 sic.
 ܥܬܐ, ܕܥܬܐ *m.* hic, *f.* ܥܬܐ;
pl. c. ܥܬܐܢ.
 ܕܥܘܕܐ hic, hoc loco.
 ܕܥܘܕܐ (ex ܕܥܘܕܐ et ܥܬܐ) hoc
 temporis momento.
 ܕܥܘܕܐ phantasticus.
 ܕܥܘܕܐ contemplatio, syl-
 laba.
 ܕܥܘܕܐ (*pael*) duxit, guber-
 navit.
 ܥܬܐ *v.* ܥܬܐ, ܥܬܐ.
 ܕܥܘܕܐ ornatus, magnificus.
 ܥܬܐ *v.* ܥܬܐ.
 ܥܬܐ *m.* ܥܬܐ *f.* pron. III pers.
sing., *pl. m.* ܥܬܐܢ, *f.* ܥܬܐܢܐ,
 verbum substantivum
 exprimit.

ܥܬܐ, *impf.* ܥܬܐܢ, *apoc.* ܥܬܐ
 fuit, exstitit, evasit.
 ܥܬܐ, ܕܥܘܕܐ *m.* mens, ratio,
 intelligentia.
 ܘܥܘܕܐ ܘܥܘܕܐ ܘܥܘܕܐ *ܘܥܘܕܐܢܐ* *sing.*
et pl.
 ܥܬܐ *v.* ܥܬܐ.
 ܥܬܐ } *v.* ܥܬܐ.
 ܕܥܘܕܐ }
 ܕܥܘܕܐ, ܕܥܘܕܐ *m.* templum.
 ܕܥܘܕܐ, ܕܥܘܕܐ *v.* ܥܘܕܐ.
 ܕܥܘܕܐ } *v.* ܥܬܐ.
 ܕܥܘܕܐ }
 ܕܥܘܕܐ }
 ܕܥܘܕܐ *aph.* irrisit, illudit.
 ܕܥܘܕܐ *v.* ܥܬܐ.
 ܕܥܘܕܐ *pael* incessit.
 ܕܥܘܕܐ *aph.* avertit (ocu-
 los etc.).
 ܥܬܐ, ܕܥܘܕܐ *v.* ܥܬܐ.
 ܕܥܘܕܐ *impf.* u vertit, fre-
 quentius intr. se con-
 vertit.
ethpe. versus est.
ethpa. ܕܥܘܕܐ ܕܥܘܕܐ agitatus,
 versatus est.

כְּעֹשֶׂה, *pl.* כְּעֹשֶׂהִים τὸ ἄρωμα.

כְּעֹשֶׂהִים אִיΡΕΤΙΚΟΙ.

כְּעֹשֶׂה } v. יֵשׁ.
כְּעֹשֶׂה }

◦

◦ *conj. copulativa et, etiam.*

כָּפַד congregavit, convenit.

כְּפָד, *st. c.* כְּפָד congregatio, ecclesia; *pl.*

כְּפָדִים.

1

כְּפָד, כְּפָדִים tempus; כְּפָדִים

aliquando; כְּפָדִים...כְּפָדִים

modo...modo; *pl.* כְּפָדִים,

כְּפָדִים vices.

כְּפָדִים, כְּפָדִים *f.* tempus

(Mal) *pl.* כְּפָדִים.

כְּפָדִים tintinnare.

כְּפָדִים *part. tant.* כְּפָדִים et

fem. כְּפָדִים decet, convenit.

כְּפָדִים debbat.

כְּפָדִים justus, probus.

כְּפָדִים *pacl.* cavere fecit, ad-

monuit.

כְּפָדִים, כְּפָדִים circum-
spectio, diligentia.

כְּפָדִים jugum, par, ζυγόν.

כְּפָדִים conjugium, nup-
tiae.

כְּפָדִים ostentatio, pompa.

כְּפָדִים *impf.* כְּפָדִים commotus est.

Ethpe. כְּפָדִים concus-
sus, perturbatus est.

כְּפָדִים *m.* arma, ornamentum.

כְּפָדִים *impf.* כְּפָדִים vicit, justifi-
catus est.

כְּפָדִים, כְּפָדִים victor.

כְּפָדִים *n. pr.* Zacchaeus.

כְּפָדִים *m.* radius.

כְּפָדִים tinnitus aurium.

כְּפָדִים, כְּפָדִים *it.*

כְּפָדִים praeparavit, invitavit.

כְּפָדִים *impf.* a et *pacl.* cecinit,
cantavit, psallit.

כְּפָדִים psalmus.

כְּפָדִים psalmista.

כְּפָדִים, כְּפָדִים *m.* modus, ratio; *pl.*

כְּפָדִים, כְּפָדִים.

כְּפָדִים *impf.* כְּפָדִים scortatus est.

כְּפָדִים scortatio.

اِحْمَ *impf. a* clamavit.

اِحْمَامٌ *f.* clamor.

اِحْمٌ *impf. a* parvus fuit.

اِحْمٌ *m., pl.* اِحْمٌ, اِحْمٌ

اِحْمٌ; *fem.* اِحْمٌ, اِحْمٌ

pl. اِحْمٌ, اِحْمٌ parvus.

اِحْمٌ *impf. u,* erexit, cruci affixit; *ethpe. pass.*

اِحْمٌ 1) *part. pass.* crucifixus. 2) *subst.* crux.

اِحْمٌ crucifixio.

اِحْمٌ crucifixor.

اِحْمٌ *impf. u,* seminavit; *ethpe. pass.*

اِحْمٌ *m.* semen; *pl.*

اِحْمٌ segetes.

اِحْمٌ *deminut.* legumina.

س

اِحْمٌ *pl.* اِحْمٌ *m.* aestus, violentia, impetus.

اِحْمٌ, اِحْمٌ amatus, amicus.

اِحْمٌ corruptit; *ethpa. pass.*

اِحْمٌ *incorruptibilitas.*

اِحْمٌ *m.* socius.

اِحْمٌ *impf. u,* inclusit, coercuit.

اِحْمٌ inclusio, ob- sessio, συγκλεισμός.

اِحْمٌ *ελικτός, ειλικιώδης.*

اِحْمٌ *m., f.* اِحْمٌ unus.

اِحْمٌ septies.

اِحْمٌ *contr.* ex اِحْمٌ et

اِحْمٌ simul.

اِحْمٌ ex اِحْمٌ et اِحْمٌ ex- templo.

اِحْمٌ gavisus, laetatus est.

اِحْمٌ, اِحْمٌ gaudium.

اِحْمٌ circumivit, circum- dedit.

اِحْمٌ *st. constr. pl. subst.*

اِحْمٌ = *praep.* circa, in circuitu.

اِحْمٌ ambitus, circulus, orbis.

اِحْمٌ *pael* ostendit, demon- stravit.

اَشْرَفُ f. demonstratio,
argumentum.

اَشْرَفِيَّةٌ demonstra-
bilitas.

اَسْفَلٌ *m.*, *pl.* اَسْفَلِيَّةٌ serpens.

اَسْفَلٌ inferior fuit; *pael* اَسْفَلٌ
vicit, condemnavit.

اَسْفَلٌ hilariter, laete.

اَسْفَلٌ *impf.* اَسْفَلٌ misertus
est, pepercit.

اَسْفَلٌ parce, absit.

اَسْفَلٌ, *impf.* اَسْفَلٌ spectavit,
intuitus est.

اَسْفَلٌ vidit; *ethpe.* apparuit.

اَسْفَلٌ species, facies,
visio.

اَسْفَلٌ peccavit.

اَسْفَلٌ, *m.*, *pl.* اَسْفَلِيَّةٌ
peccatum.

اَسْفَلٌ *f.* id.

اَسْفَلٌ *impf.* u rapuit, spo-
liavit; *ethpe.* pass.

اَسْفَلٌ, *impf.* اَسْفَلٌ et اَسْفَلٌ vixit.

اَسْفَلٌ, *m.* اَسْفَلٌ *vivus*, *f.* اَسْفَلٌ,
emph. اَسْفَلٌ 1) vivens.

2) *subst.* obstetrix, *pl.*

اَسْفَلٌ.

اَسْفَلٌ, *vita.*

اَسْفَلٌ *f.* 1) vigor. 2) ani-
mal, bestia; *pl.* اَسْفَلِيَّةٌ.

اَسْفَلٌ *pael* firmavit, robo-
ravit. *ethpa.* pass.

اَسْفَلٌ, *vis*, vires; *pl.*

اَسْفَلِيَّةٌ et usitatus اَسْفَلِيَّةٌ,

اَسْفَلِيَّةٌ copiae.

اَسْفَلِيَّةٌ firmus, fortis,
potens.

اَسْفَلِيَّةٌ infirmitas.

اَسْفَلِيَّةٌ *impf.* a, cognovit.

اَسْفَلِيَّةٌ sapiens.

اَسْفَلِيَّةٌ sapienter.

اَسْفَلِيَّةٌ, *st. c.* اَسْفَلِيَّةٌ
scientia, sapientia.

اَسْفَلِيَّةٌ *m.* lac recens.

اَسْفَلِيَّةٌ miscuit; *part. pass.*
inhaerens. *pael.* inse-
ruit.

اَسْفَلِيَّةٌ sanus, integer, va-
lidus.

اَسْفَلِيَّةٌ *impf.* u, mutavit.

سَجَّ *impf.* u con—, ob-
signavit.

سِجْلٌ sigillum, signum.

رُ

رُيْبٌ rumor, fama. رُيِبْتُ a

رُيْبٍ praeparavit prae-

paratio; رُيِبْتُ *etymologia* = *ἐτοιμολογία*.

رُيِبْتُ *etymologia* = *ἐτοιμολογία*.

رُيِبْتُ *imperf.* a, submersus
est. *ethpa.* id.

رُيْبٌ; *f.* رُيْبَةٌ bonus.

رُيْبٌ *adverb.* bene, probe.

رُيْبٌ beatitudo,
salus.

رُيْبٌ gratia, be-
nignitas.

رُيْبٌ *m.* ὁ τύπος.

رُيْبٌ; *m., pl.* رُيْبَةٌ mons.

رُيْبٌ *m.* ἡ τάξις.

رُيْبٌ ordinavit, dispo-
suit.

رُيْبٌ; *m.* رُيْبٌ puer, adole-
scens, *pl.* رُيْبَةٌ.

رُيْبٌ solvit, repudiavit,
delevit.

رُيْبٌ deletio, interitus.

رُيْبٌ pro رُيْبَةٌ *f.* im-
mundities.

رُيْبٌ defodit, obruit, *χών-
νυμι.*

رُيْبٌ inquinavit, foedavit.

رُيْبٌ erravit, oblitus est;

aph. رُيْبٌ errare fecit.

رُيْبٌ error.

رُيْبٌ *imperf.* a, onustus fuit,
gestavit.

رُيْبٌ *v.* supra.

رُيْبٌ pulsavit, percussit.

رُيْبٌ *m., pl.* رُيْبَةٌ folium.

رُيْبٌ occultus fuit, latuit;

pa. رُيْبٌ abdidit, celavit;

ethpa. se abscondit.

رُيْبٌ obscura.

رُيْبٌ loca ab-
dita, latebrae.

رُيْبٌ duxit, deduxit.

رُيْبٌ derivatio, proge-

nies. *aph.* رُيْبٌ de—,

abduxit.

שָׁמַיִם siccus, aridus;
אֲרִיזוֹן aridum.

אֲרִיזוֹן aridum, terra.

יָד, אֶמְצָא *f.* manus, *pl.* יָדַי,
יָדַי; אֶמְצָא יָדַי *pau-*
latim.

אָפַח אֶפְסָה *aph.* confessus est,
celebravit.

אָפַח אֶפְסָה, אֶפְסָה *f.* confessio,
celebratio, gratiarum
actio.

אָפַח אֶפְסָה, *impf.* אֶפְסָה *imp.* אָפַח *novit.*
ethpe. אָפַח אֶפְסָה cognitus
est, enotuit; *aph.* אָפַח אֶפְסָה
notum fecit, significavit.

אָפַח אֶפְסָה, אָפַח אֶפְסָה notus, certus.

אָפַח אֶפְסָה cognitio, scientia.

אָפַח אֶפְסָה νοητός, intelle-
gibilis.

אָפַח אֶפְסָה significans,
indicens.

אָפַח אֶפְסָה *irreg.* dedit; *ethpe.*

אָפַח אֶפְסָה datus, permis-
sus est.

אָפַח אֶפְסָה *f.* donum,
munus.

מִן, מִן *m.* dies, *pl.*
מִן, מִן et מִן.

מִן מִן hodiernum
tempus; מִן מִן
usque ad hunc diem.

מִן, מִן *m.* dies
opp. nocti.

אֶחָד, אֶחָד unicus, solus;
anachoreta.

אֶחָד et אֶחָד unice,
solum, tantum *c. suff.*
plur.

אָפַח אֶפְסָה, *impf.* אָפַח אֶפְסָה peperit,
genuit. *ethpe: pass. aph.*

אָפַח אֶפְסָה genuit, procreavit.

אָפַח אֶפְסָה, אָפַח אֶפְסָה natus, proles,
progenies; nativitas.

אָפַח אֶפְסָה generatio.

אָפַח אֶפְסָה vim generandi
habens.

אָפַח אֶפְסָה, *pl.* אָפַח אֶפְסָה *hebr.*
הוֹלְדוֹת.

אָפַח אֶפְסָה *m.* mare, *pl.* אָפַח אֶפְסָה.

אָפַח אֶפְסָה *f.* pars dextera.

אָפַח אֶפְסָה *f.* regio australis,
meridies.

- 𐤊𐤍𐤏𐤍 *m.* sacerdos.
 𐤊𐤍𐤏𐤍 *m.* spina.
 𐤊𐤍𐤏𐤍, 𐤊𐤍𐤏𐤍 *m.* et
 𐤊𐤍𐤏𐤍 *f.* stella.
 𐤊𐤍𐤏𐤍 *m.* natura.
 𐤊𐤍𐤏𐤍 naturalis.
 𐤊𐤍 *particula enclitica
 optationis, interroga-
 tionis, dubitationis.*
 𐤊𐤍 *adverb. explanandi,*
 quippe, scilicet.
 𐤊𐤍 sive.
 𐤊𐤍, 𐤊𐤍, *rarius* 𐤊𐤍, in-
 tegrum, totum, omnis.
 𐤊𐤍, 𐤊𐤍 quisque,
 omnes.
 𐤊𐤍 prohibuit, retinuit;
ethpe. pass.
 𐤊𐤍, *impf. a,* insidiatus est.
 𐤊𐤍 *m.* insidiae.
 𐤊𐤍, *ethpe.* tristis fuit.
 𐤊𐤍 sacerdos.
 𐤊𐤍 appellatio, cogno-
 men.
 𐤊𐤍, *hebr.* 𐤊𐤍, cythara.
 𐤊𐤍, *impf. u, pael:* con-
 gregavit, collegit;
ethpa: pass.
 𐤊𐤍 *m.* congregatio,
 turba, grex.
 (𐤊𐤍) *aph.* 𐤊𐤍 admonuit,
 reprehendit; *ethpa.* re-
 prehensus, redargutus
 est. 𐤊𐤍 repre-
 hensio.
 (𐤊𐤍) *part. pass.* 𐤊𐤍
 tectus, absconditus.
Pa. 𐤊𐤍 velavit.
 𐤊𐤍, 𐤊𐤍 *m.* so-
 lium, thronus; *pl.*
 𐤊𐤍.
 𐤊𐤍, 𐤊𐤍 *m.* fames.
 𐤊𐤍, *impf. u.* negavit, per-
 negavit; defecit.
 𐤊𐤍 *m.*; *pl.* 𐤊𐤍, *hebr.*
 𐤊𐤍.
 (𐤊𐤍) *ethpe.* 𐤊𐤍 aegro-
 tavit, infirmatus est.
 𐤊𐤍 *m.* infirmitas,
 morbus.
 (𐤊𐤍) *aph.* 𐤊𐤍 pronunciavit,
 praedicavit, κηρύσσειν.

- ἡὲ, κήρυξ, praeco.
 ἡὲ circumivit; *ethpe.* circumdatus est, circumivit; *aph.* circumduxit.
 ἡὲ, ἡὲ *f.* venter.
 ἡὲ v. ἡὲ.
 (ἡὲ) *ethpa.* supplicavit, deprecatus est.
 ἡὲ *f.* supplicatio.
 ἡὲ, *impf. u,* scripsit; *ethpe. pass. aph.* ἡὲ conscripsit, composuit.
 ἡὲ *m.* liber, scriptura.
 ἡὲ scriptum, litera.
 ἡὲ, *pl.* ἡὲ tunica, sindones.
 (ἡὲ) *ethpa.* ἡὲ pugnavit, luctatus est.
 ἡὲ
 ἡὲ *praep. directionis, dat., accus.*
 ἡὲ *adverb. negandi: non.*
 ἡὲ, ἡὲ, sine.
 ἡὲ, *impf.* ἡὲ laboravit, fatigatus est.
 ἡὲ, ἡὲ, hebr. ἡὲ, angelus.
 ἡὲ *m.* cor; *pl.* ἡὲ.
 ἡὲ, *impf. u,* apprehendit.
 ἡὲ tenens.
 ἡὲ thus.
 ἡὲ induit; *aph.* induit *c. dupl. acc.*
 ἡὲ balbutivit.
 ἡὲ *partic. negandi: non.*
 ἡὲ *f.* tabula.
 ἡὲ, *impf.* ἡὲ exsecratus est.
 ἡὲ detestatus, execrandus.
 ἡὲ adhaesit.
 ἡὲ *praep. ad.*
 ἡὲ v. ἡὲ.
 ἡὲ delevit, abstersit.
 ἡὲ unicus v. ἡὲ.
 ἡὲ, ἡὲ *m.* panis, victus.
 ἡὲ convenienter, apte.

حَسَمَ incantavit; *pael*
blanditus est.

حَدَمٌ, حَدَمٌ *m.* nox; *pl.*
حَدَمٌ, حَدَمٌ.

حَدَمٌ *ex* ٱ *et* اء *non est,*
erat.

حَدَمٌ perturbatio.

حَدَمٌ *partic. affirmandi,*
certe, profecto, vere.

(حَدَمٌ) حَدَمٌ discipulus,
sectator.

حَدَمٌ, حَدَمٌ *m.* lingua.

∞

حَدَمٌ *interrog.* quid? quam!
seq. , relat., id. quod,
quando.

حَدَمٌ ad quid? num
quid?

حَدَمٌ quare? ecquid?
neforte; ٱ حَدَمٌ ne
forte non.

حَدَمٌ *v.* حَدَمٌ.

حَدَمٌ centum.

حَدَمٌ ducenti.

حَدَمٌ taedio captus est
(*impers.*) *pael.* idem.

حَدَمٌ falx; *rad.* حَدَمٌ.

حَدَمٌ quid hoc? quare?

حَدَمٌ aliqua pars, quic-
quam, τΙ.

حَدَمٌ sollers, prudens,
ingeniosus.

حَدَمٌ *m.* medulla.

حَدَمٌ μύρρα.

حَدَمٌ *v.* حَدَمٌ.

حَدَمٌ feriit, verberavit.

حَدَمٌ, حَدَمٌ *f.* plaga,
calamitas.

حَدَمٌ *v.* حَدَمٌ.

حَدَمٌ pervenit, attigit;
pael id.

حَدَمٌ *praeupos.* quod at-
tinet, causa, propter.

حَدَمٌ propterea.

حَدَمٌ propter quod.

حَدَمٌ *m.* pluvium.

حَدَمٌ (herba) coeli
pluvio irrigata.

حَدَمٌ *m., st. abs.* حَدَمٌ *c.* حَدَمٌ
aqua.

جَمَّ jam, nunc, exinde.

عَكَّ *pael* locutus est;
ethpa. dictus est.

عَلَّ, عَكَّلَا, *st. c.* عَكَّلَا
verbum; *pl.* عَكَّلْتُمْ, عَكَّلْتُمْ.

عَكَّلْتُمْ *demin.* verba
deminutiva.

عَلَّمْتُ *theologia.*

عَلَّمْتُ *implevit et impletus*
fuit. *pa.* complevit;
ethpa. pass.

عَمَّ *completum est.*

عَمَّ *plenitas, materia.*

عَمَّ *plenus, absolutus.*

عَمَّ *imper-*
fectio.

عَضَّ, *impf. u,* consilium
dedit. *ethpa.* consilium
habuit, deliberavit;
aph. praefecit *et im-*
perium suscepit, re-
gnavit.

عَضَّ *m. rex; pl.*

عَضَّ.

عَضَّ *imperium.*

عَضَّ *v. عَضَّ.*

عَضَّ *quis? quae?*

عَضَّ = عَضَّ *quis est?*

عَضَّ *quidem, μέν.*

عَضَّ *praep. ex, ab.*

عَضَّ, عَضَّ *quid?*

عَضَّ *quid est?*

عَضَّ, عَضَّ *adquid?*
cur?

عَضَّ, عَضَّ *m. numerus.*

عَضَّ *f. pars, portio;*

pl. عَضَّ, عَضَّ.

عَضَّ, عَضَّ *particu-*
laris.

عَضَّ *Manichaei.*

عَضَّ *pa: pervenit et*
perduxit.

(عَضَّ) *part. pass. عَضَّ, f.*

عَضَّ *potens, potest;*

عَضَّ *ŭ fieri non potest.*

عَضَّ *f. medium.*

عَضَّ *amarus, acerbus.*

عَضَّ *st. abs. et constr.,*

عَضَّ *de Deo tantum, st.*

emph. عَضَّ id.; c. suff.

عَضَّ *dominus.*

|²مُذِي¹ domina.

مُذِي¹, *impf. a.*, contumax
fuit, rebellavit.

|¹مُذِي¹ rebellis.

مُذِي¹, *impf. a.*, audax fuit,
arrogavit; *aph. id.*

مُذِي¹ Christus.

مُذِي¹ *m.* pellis, cutis.

مُذِي¹ ullo tempore, un-
quam. مَذِي¹ مَذِي¹, مَذِي¹ مَذِي¹
inde ab omni tempore;
cum مَذِي¹ = nunquam.

ل

ل¹مَذِي¹, = *aegypt.* νεφέθ,
= *graece* κροκοδειλος.

مُذِي¹ propheta.

Ethpa مَذِي¹ vaticinatus
est.

مُذِي¹ *m.* fons.

مُذِي¹ abominandus, de-
testabilis.

مُذِي¹, *impf.* مَذِي¹, illuxit;
aph. praebuit lucem;
accendit lumen.

مُذِي¹ *m.* luminare.

|¹مُذِي¹, *st. c.* مَذِي¹ lux.

|¹مُذِي¹ *m.* flumen, *pl.* |¹مُذِي¹ مَذِي¹

مُذِي¹ *impf.* مَذِي¹ huc illuc
agitatus est.

(مُذِي¹) *ethpe.* مَذِي¹ quieti
se dedit; *aph.* recreavit
et acquievit.

مُذِي¹, مَذِي¹ *m.* quies.

مُذِي¹ *part. pass. aph.*
requiescens (*defunc-*
tus).

مُذِي¹, مَذِي¹ *m.*, piscis.

|¹مُذِي¹ *f.*, ignis.

(مُذِي¹) *ethpe.* مَذِي¹ Nasiraeum
se fecit.

مُذِي¹ *m.* vallis.

(مُذِي¹) *pael* مَذِي¹ resu-
scitavit.

مُذِي¹ *m.* aes, cuprum.

مُذِي¹, *impf.* مَذِي¹, descendit.
aph. مَذِي¹ descendere
fecit.

مُذِي¹, *impf.* مَذِي¹ *et* مَذِي¹,
custodivit; *ethpe.* custo-
ditus, servatus est.

- ܕܘܕܘܢܐ *custos*.
 ܕܘܕܘܢܐ *qui custodit, defendit*.
 ܕܘܕܘܢܐ *Νικήτας*.
 ܕܘܕܘܢܐ *jugum aratorium et servile*.
 ܕܘܕܘܢܐ *m. signum, meta, consilium, sensus*.
 ܕܘܕܘܢܐ *m. perfidia, dolus, fraus*.
 ܕܘܕܘܢܐ *m. pudicus, castus, verecundus*.
 ܕܘܕܘܢܐ *et ܕܘܕܘܢܐ morsus*.
 ܕܘܕܘܢܐ *m. ὁ νόμος*.
 ܕܘܕܘܢܐ *pacl. tentavit*.
 ܕܘܕܘܢܐ *tentator*.
 ܕܘܕܘܢܐ *m. tentatio*.
 ܕܘܕܘܢܐ, *impf. ܕܘܕܘܢܐ cepit, sumpsit, accepit; ethpe. sumptus, captus, electus est*.
 ܕܘܕܘܢܐ *sumptus, petitus, derivatus*.
 ܕܘܕܘܢܐ *v. ܕܘܕܘܢܐ*.
 ܕܘܕܘܢܐ *dissecuit; ethpe. dissectus est*.
- ܕܘܕܘܢܐ, *serra*.
 ܕܘܕܘܢܐ *flavit, afflavit, inspiravit*.
 ܕܘܕܘܢܐ, *impf. ܕܘܕܘܢܐ, cecidit, lapsus est*.
 ܕܘܕܘܢܐ, *impf. ܕܘܕܘܢܐ, exiit, egressus est; aph. ܕܘܕܘܢܐ produxit, protulit*.
 ܕܘܕܘܢܐ *m. exitus, egressus*.
 ܕܘܕܘܢܐ, *f. anima, spiritus; c. suff. = persona, ipse*.
 ܕܘܕܘܢܐ *contendit, litigavit*.
 ܕܘܕܘܢܐ, *impf. ܕܘܕܘܢܐ plantavit*.
 ܕܘܕܘܢܐ, *pl. ܕܘܕܘܢܐ f. planta*.
 ܕܘܕܘܢܐ *modulatus est*.
 ܕܘܕܘܢܐ *susurrus, lallatio, verba blandientia*.
 ܕܘܕܘܢܐ, *f. femina*.
 ܕܘܕܘܢܐ, *impf. ܕܘܕܘܢܐ adhaesit, secutus est*.
 ܕܘܕܘܢܐ, *impf. ܕܘܕܘܢܐ, flavit ventus*.
 ܕܘܕܘܢܐ *m. laqueus, rete*.

تَمَصَّدًا, تَمَصَّدًا st. c. تَمَصَّدًا
f. halitus, spiritus.

[تَمَصَّدًا] impf. تَمَصَّدًا dedit
praebuit, (supplet formas
deficientes verbi تَمَصَّدًا).

س

سُجَابًا m. senex, senior;
pl. سُجَابًا seniores.

سُجَابًا m. argentum.

سُجَابًا adj. spissus, fre-
quens, varius.

سُجَابًا, impf. a, existimavit,
judicavit, opinatus est;
ethpe. existimatus, visus
est.

سُجَابًا m. spes.

سُجَابًا f. opinio.

سُجَابًا m. evangelista.

سُجَابًا, impf. سُجَابًا, crevit,
multus fuit; aph. سُجَابًا
crescere fecit, multipli-
cavit. سُجَابًا; st. c.
f. سُجَابًا, emph. سُجَابًا
multus, frequens. سُجَابًا

adverb. multum, mag-
nopere.

سُجَابًا f. multitudo.

سُجَابًا gen. comm; st. c.

سُجَابًا multitudo, copia.

سُجَابًا, impf. u, demisso cor-
pore salutavit, coluit,
veneratus est.

سُجَابًا dei cultor.

سُجَابًا adoratus, adoran-
dus.

سُجَابًا f. adoratio, vene-
ratio.

سُجَابًا, impf. a, testatus est.

سُجَابًا testimonium
martyrium.

سُجَابًا, impf. سُجَابًا, sepsit.

سُجَابًا, impf. سُجَابًا, posuit.

imposuit, constituit.

ethpe. سُجَابًا constitu-
tus, depositus est.

سُجَابًا f. repositum,
thesaurus.

سُجَابًا actus ponendi;

سُجَابًا animadver-
sio, poena, supplicium.

- شَعْبَانٌ *m., pl.* شَعْبَانٌ equus.
 (شَعْبَانٌ) *pael* شَعْبَانٌ expectavit.
 (شَعْبَانٌ) *ethpa* شَعْبَانٌ intel-
 ligens factus est, re-
 sipivit, intellexit.
 شَعْبَانٌ *m.* desipiens, stultus.
 شَعْبَانٌ *f.* شَعْبَانٌ stultitia,
 peccatum.
 شَعْبَانٌ *m.* شَعْبَانٌ intelligentia
 intellectus, sensus.
 شَعْبَانٌ, *impf. u.* شَعْبَانٌ clausit, ob-
 struxit. *ethpe.* pass.
 obmutuit.
 شَعْبَانٌ, *impf.* شَعْبَانٌ, *imp.* شَعْبَانٌ,
inf. شَعْبَانٌ ascendit; *aph.*
 شَعْبَانٌ eduxit, attulit.
 شَعْبَانٌ *m.* شَعْبَانٌ ascensio
 (Christi).
 شَعْبَانٌ, شَعْبَانٌ *m.* شَعْبَانٌ pharmacum,
pl. شَعْبَانٌ color, inpri-
 mis ruber, minium.
 شَعْبَانٌ odit, aversatus est.
 شَعْبَانٌ *m.* شَعْبَانٌ osor, adver-
 sarius.
 شَعْبَانٌ cucurrit, aggressus,
 ausus est.
- شَعْبَانٌ, *impf. u.* شَعْبَانٌ, invisit, lu-
 stravit, tractavit, fecit;
ethpe. peractum est.
 شَعْبَانٌ factum, opus,
 res.
 شَعْبَانٌ *m.* شَعْبَانٌ pili, crines; *pl.* شَعْبَانٌ.
 (شَعْبَانٌ) *part.* شَعْبَانٌ et *f.* شَعْبَانٌ
 sufficit.
 شَعْبَانٌ scriba, nomicus.
 شَعْبَانٌ *m.* شَعْبَانٌ vir grammaticus.
 شَعْبَانٌ *v.* شَعْبَانٌ.
 شَعْبَانٌ *m.* شَعْبَانٌ hostis, inimicus.
 شَعْبَانٌ *m.* شَعْبَانٌ terror.
 شَعْبَانٌ inaniter, vane.
 شَعْبَانٌ *pael.* شَعْبَانٌ textit, obtexit.
- د
- شَعْبَانٌ, *impf.* شَعْبَانٌ, fecit.
 شَعْبَانٌ, شَعْبَانٌ *m.* شَعْبَانٌ servus.
 شَعْبَانٌ, شَعْبَانٌ *m.* شَعْبَانٌ facinus,
 opus.
 شَعْبَانٌ *f.* شَعْبَانٌ servitus.
 شَعْبَانٌ efficiens, creator,
 opifex.
 شَعْبَانٌ *f.* شَعْبَانٌ efficientia.

- (ههصو) (ههصو) *m.* ser-
 vitus.
 حضم crassus, densus.
 حصر, *impf. a,* transiit,
 transgressus est.
 حصر, حصر transitus, tra-
 jectus, ripa; حصر in
 ripam alteram.
 حصر *praep.* usque.
 حصر dum non, antequam.
 حصر hucusque, adhuc.
 حصر usque eo, adeo, in
 tantum.
 حصر *v.* حصر.
 حصر, حصر *m., pl.* حصر,
 punctum temporis,
 tempus.
 حصر *m.* auxilium.
 حصر *m.* adjutor, auxi-
 liator.
 حصر *pael.* assuefecit; *aph.*
 حصر id.
 حصر *part. pass. aph.*
 consuetus, solitus.
 حصر *m.* consuetudo, mos.
 (حصر) *aph.* injuste egit.
- حصر *m.* iniuria, scelus.
 حصر, حصر *m.* iniquus,
 pravus.
 حصر *m.* infans.
 حصر *f.* caecitas.
 حصر expergefactus
 est.
 حصر, *ethpa.* validum se
 praebuit.
 حصر *m.* vapor.
 حصر, حصر *f., pl.* حصر
 oculus.
 حصر, *impf.* حصر, introivit.
 حصر, حصر *f.* causa.
 حصر ad ingressum
 pertinens.
 حصر *f.* ingressus.
 (حصر) *aph.* حصر elevavit.
ethpa. elevatus fuit,
 excelluit.
 حصر *praep.* super, ad.
 حصر quia.
 حصر, حصر sursum.
 حصر, *f.* حصر supernus,
 supremus.
 حصر *m.* juvenis.

دُكْرًا, دُكْرًا *m.*, mundus,
aevum, saeculum.

دُكْرًا, دُكْرًا *m.* populus, *pl.*
دُكْرًا.

دُكْرًا *praep.* cum.

دُكْرًا, *impf. a*, immersus,
baptizatus est.

دُكْرًا *m.* et دُكْرًا *f.*
baptisma.

دُكْرًا *m.* altitudo, pro-
fundum.

دُكْرًا, *impf. a*, habitavit.

دُكْرًا conversatus est, res-
pondit.

دُكْرًا religiosus, mo-
nachus.

دُكْرًا *f.* coll. grex ovium,
oves.

دُكْرًا *f.* nubes.

دُكْرًا *m.* herba, gramen.

دُكْرًا, دُكْرًا *m.* difficilis.

دُكْرًا *f.*, دُكْرًا *m.* decem;
دُكْرًا viginti.

دُكْرًا διπλοῦς (alia lectio
دُكْرًا, sec. Lagardium
ضعيف).

دُكْرًا, دُكْرًا *m.* pulvis, humus.
دُكْرًا repugnavit, compulit,
oppressit.

دُكْرًا, *impf. u*, calce pressit,
insecutus est.

pa. investigavit, in-
dagavit.

دُكْرًا calx.

دُكْرًا *f.*, *pl.* دُكْرًا ca-
verna, spelunca.

دُكْرًا, دُكْرًا *m.* nudus.

دُكْرًا, دُكْرًا incircumcिसus.

دُكْرًا callidus, sollers,
acutus.

دُكْرًا *f.* lectus, *pl.* دُكْرًا.

دُكْرًا, *impf. u*, fugit; *aph.*
fugavit.

دُكْرًا *quadrilit.* supplan-
tavit, implicavit.

دُكْرًا, *impf. a*, validus fuit,
invaluit; *ethpa.* corro-
boratus est.

دُكْرًا paratus ad, *sequ.* دُكْرًا,
futuro significando in-
servit.

ف

فَرْجَانٌ *f.* fraenum.

فَرْجَانٌ; فَرْجَانٌ *m.* corpus.

فَضَّ flavit, aspiravit.

فَضْدَانٌ palatium.

فَوْسٌ, فَوْسٌ *m.* os, oris.

(فَوَسَّ), *aph.* أَفْضَمَ (πεισσαι).

suasit, rogavit, persuasum habebat.

فَوْسٌ cui persuasum est.

فَوْسٌ piscinae.

فَوَّسَ pausavit, quievit, mansit, reliquus fuit.

فَوْسٌ (os?) *praep.* حَسْبُ secundum.

فَوْسٌ *m.*, laqueus, *pl.* فَوْسَاتٌ.

فَوَّسَ fodit, effodit.

فَوْسٌ, فَوْسٌ *m.* dimidium,

فَوْسٌ, فَوْسٌ *media* nox.

فَوَّسَ, *impf. u.* operatus est.

فَوْسٌ operatus, cultus.

فَوَّسَ vertit se, conversus est, rediit; *ethpe. id. pa.*

فَوَّسَ respondere, restituere.

فَوْسٌ, *st. c.* فَوْسٌ *f.*,

latus, pars, regio.

فَوَّسَ conversio, inclinatio.

فَوْسٌ reversio, reditus, responsum.

فَوْسٌ τὸ πᾶσα.

فَوَّسَ *pa.* concidit, obtruncavit.

فَوَّسَ contrivit, comminuit.

فَوَّسَ *pa.* servavit, liberavit.

(فَوْسٌ) *ethpe.* hilaris fuit.

فَوَّسَ, *impf. u.* jussit, imperavit.

فَوْسٌ ordinator.

pa. id. jussit.

فَوْسٌ planities, area.

فَوْسٌ fecundus fuit; *aph.*

فَوْسٌ fructus edidit, procreavit.

فَوْسٌ *m.* fructus, *pl.* فَوْسَاتٌ.

فَوْسٌ, فَوْسٌ πῶρος, via et ratio.

فَوْسٌ omnimodo.

فَوْسٌ amiculum, pallium.

فَوْسٌ *m.*, ferrum.

فَسَدًا *f.* volucris, avis; *pl.*

فَسَدًا.

(فَسَت) *ethpa.* اِبْرَفَسَتْ viam
quaesivit, deliberavit,
studuit.

اِبْرَفَسَتْ et اِبْرَفَسَتْ consi-
lium subdolum, dolus.

فَسَدٌ restituit, supplevit,
persolvit; *ethpe.* pass.

فَسَدٌ liberator, salvator.

فَسَدٌ, *impf. u.* sejunxit;
discessit.

فَسَدٌ, *impf. u.* pandit, ex-
pandit.

فَسَدٌ *pa.* tepefecit.

فَسَدٌ *pa.* explicuit, inter-
pretatus est; *ethpa.*
pass.

فَسَدٌ explicatio, inter-
pretatio.

فَسَدٌ, *impf. a.* liquescere,
solvere. πέπτω.

فَسَدٌ, فَسَدٌ *m.*, latus.

فَسَدٌ pronuntiatum, dic-
tum, effatum.

فَسَدٌ, *impf. a.* aperuit,

gladio cepit; *ethpe.*

apertus, patefactus est.

فَسَدٌ *m.*, idolum.

س

سَجَا voluit, visum est ei.

ethpe. اِبْرَسَجَا studiosus,
cupidus fuit.

سَجَا, سَجَا *f.* studium,
negotium, res.

سَجَا, سَجَا *m.*, volun-
tas.

سَجَا, سَجَا *f.*, digitus, *pl.*

سَجَا et سَجَا.

سَجَا *m.*, sitis.

سَجَا venavit.

سَجَا *m.*, jejunium.

سَجَا pinxit.

سَجَا pictor.

سَجَا clamavit.

سَجَا *m.* clamor.

سَجَا inclinavit; *pa.* سَجَا pre-
catus est.

سَجَا *f.* precatio, pre-
ces.

كَلِّبُ, *impf. u*, suspendit,
crucifixit; *ethpe. pass.*

كَلِّبٌ *adj.* crucifixus;
subst. crux.

كَلِّبٌ crucifixor.

كَلْبٌ *m.*, imago.

كَلْبٌ *f.* vulnus; *pl.*

كَلْبٌ.

كَلْبٌ *m.* fulgor, splendor,
radius.

كَلْبٌ contumeliis affectus
est, *pa.* injuriam fecit.

كَلْبٌ *m.*, contemptus.

كَلْبٌ *m.*, diluculum.

كَلْبٌ *f., pl.* كَلْبٌ avis.

كَلْبٌ *m., pl.* كَلْبٌ clavis.

ك

كَلْبٌ ἢ κίβωτος.

كَلْبٌ, *impf. u*, adversus
factus est, obviam ivit;
pa. accepit, recepit.

(كَلْبٌ pars ad-
versa). كَلْبٌ, *st. c.*

كَلْبٌ adversus,
versus.

كَلْبٌ et كَلْبٌ,
كَلْبٌ adversarius.

كَلْبٌ acceptable.

كَلْبٌ, *impf. u*, sepelivit;
ethpe: pass.

كَلْبٌ *m.* sepultura. cf.
كَلْبٌ.

كَلْبٌ *m.*, sepulcrum.

كَلْبٌ *m.* cervix.

كَلْبٌ praeponit, prae-
venit, antecipavit; *prae-*
positionem prae προ ex-
primit.

كَلْبٌ ab anteriore
parte; antiquitus.

كَلْبٌ, (كَلْبٌ) anterior
pars. *praepos. c. suff.*

plur. كَلْبٌ ex ante,

? كَلْبٌ ante quam.

كَلْبٌ anterior, primus.

كَلْبٌ primum, primo.

كَلْبٌ primus; *pl.* prio-
res, superiores.

(كَلْبٌ) cum كَلْبٌ adverb.

loco usurpatur: كَلْبٌ

(cf. كَلْبٌ) a primo,

- tempore, primum. **عَدَّ** **صَبَّ** *impf. u*, amputavit,
عَدَّ **صَبَّ** *quondam.* *secuit; pa. idem.*
- قَدَّ** **صَبَّ** *sanctificavit.* **صَبَّ** *m. lignum.*
- قَدَّ** **صَبَّ** *sanctus.* **قَدَّ** **صَبَّ** *κισθάρα.*
- قَدَّ** **صَبَّ**, *abs. et cstr.* **قَدَّ** **صَبَّ** *levis, agilis, velox*
adverbialiter usurpatur.
- قَدَّ** **صَبَّ** *mansit, stetit, per-*
severavit. **قَدَّ** **صَبَّ** *acquisivit, comparavit.*
- قَدَّ** **صَبَّ** *m. vox, عَدَّ* **صَبَّ** *عَدَّ* *alta*
voce. **قَدَّ** **صَبَّ** *praeditus, possi-*
*dens. قَدَّ **صَبَّ** *possessio,*
*inprimis pecora.**
- قَدَّ** **صَبَّ** *v. supra.* **قَدَّ** **صَبَّ** *m. canna, arundo.*
- قَدَّ** **صَبَّ** *surrexit, exstitit. aph.* **قَدَّ** **صَبَّ** *Caesar.*
- قَدَّ** **صَبَّ** *erexit, statuit,*
constitit. **قَدَّ** **صَبَّ** *exclamavit, cf. عَدَّ*
صَبَّ *clamor.*
- قَدَّ** **صَبَّ** *statura; pl. قَدَّ **صَبَّ**
gradus, ulna. **قَدَّ** **صَبَّ** *contractus.**
- قَدَّ** **صَبَّ** *praefectus, an-*
tistes. **قَدَّ** **صَبَّ** *vocavit, nominavit,*
legit. ethpe. nominatus,
appellatus est.
- قَدَّ** **صَبَّ** *f. resurrectio.* **قَدَّ** **صَبَّ** *f. pagus, vicus,*
*pl. قَدَّ **صَبَّ**.*
- قَدَّ** **صَبَّ** *impf. u, interfecit;*
ethpe. pass. pa. inter-
fecit plures. **قَدَّ** **صَبَّ** *appropinqua-*
vit; pa. admovit, ad-
duxit; ethpa. accessit.
- قَدَّ** **صَبَّ** *homicida.* **قَدَّ** **صَبَّ** *m. certamen,*
pugna.
- قَدَّ** **صَبَّ** *caedes.*

- قَدْوَانًا *m.* oblatio,
 munus.
 مَرْتَبٌ propinquus, vi-
 cinus.
 قَدْوَانٌ interruptio ser-
 monis.
 قَرْنٌ *f.* cornu.
 قَرِينٌ senior. *avus* p. 199
 قَرِيحٌ dure, aspere, vehe-
 menter.
 ;
 |ن| *v.* supra |ن|.
 قَبِيحٌ *f.* قَبِيحٌ *magnus*,
pl. قَبِيحَاتٌ.
 قَبِيحٌ crescere fecit, nutrit.
 قَبِيحَاتٌ nutrices.
 قَبِيحٌ recubuit., *part. pass.*
 قَبِيحٌ.
 قَبِيحٌ *f.*, قَبِيحٌ *m.* quatuor.
 قَبِيحٌ *q.* قَبِيحٌ *quarta*, -us.
 قَبِيحَاتٌ *m.* quatuor-
 decim.
 قَبِيحَاتٌ quadraginta.
 قَبِيحٌ desideravit; *impers.*
 قَبِيحٌ libet, placet mihi.
- قَبِيحٌ, *st. c.* قَبِيحٌ *f.* cupido.
 قَبِيحٌ desideratus, de-
 siderabilis; *pl. f.* قَبِيحَاتٌ
 voluptates.
 قَبِيحٌ, قَبِيحٌ *f.* pes.
 قَبِيحٌ lapidavit; *ethpe. pass.*
 قَبِيحٌ incessit, cucurrit, fluxit.
 قَبِيحٌ, *impf. u.* persecutus
 est.
 قَبِيحٌ strepuit.
 قَبِيحَاتٌ *f.* strepitus.
 قَبِيحٌ, قَبِيحٌ *gen. comm.* spi-
 ritus, ventus.
 قَبِيحٌ *m.* exhalatio; odor.
 قَبِيحٌ erexit, exaltavit.
 قَبِيحٌ extulit, suble-
 vavit; *ethpe.* قَبِيحٌ
 elatus est.
 قَبِيحٌ, قَبِيحٌ *adj.* altus.
 قَبِيحٌ *f.* altitudo.
 قَبِيحٌ excelsus, sum-
 mus, ὁ ὑψιστος. xavi; ayu
 قَبِيحٌ *f.*, amor, benevo-
 lentia.
 قَبِيحٌ expandit alas, in-
 cubavit.

- ٴٴٴ absens, distans,
 longinquus. ٴٴٴٴ distan-
 tantia.
 ٴٴٴ repsit; *aph.* progenuit.
 ٴٴٴٴ *collect. m.* omne
 animal repens.
 ٴٴٴٴ *m.* caput; ٴٴٴٴ
 ٴٴٴٴ v. ٴٴٴٴ.
 ٴٴٴٴ; principalis, prae-
 stans, optimus.
 ٴٴٴٴٴ, vel ut Syri in-
 primis Nestoriani Ge.
 1, 1 et Joh. 1, 1 legunt,
 ٴٴٴٴٴ principium.
 ٴٴٴٴٴ antistes, princeps.
 ٴٴٴٴٴٴ principatus.
 ٴٴٴٴ lenis, mollis.
 ٴٴٴٴٴ leniter, paulla-
 tim.
 ٴٴٴٴ composuit; *part. pass.*
 compositus.
 ٴٴٴٴٴ compositio, con-
 structio.
 (ٴٴٴ) *part. pass.* ٴٴٴ jactus,
 prostatus; *aph.* ٴٴٴٴ
 jecit, con-, in-
- ٴٴٴٴ *m.* nutus, indicium.
 ٴٴٴٴٴ indicans.
 (ٴٴٴ) *Ethpa.* ٴٴٴٴٴ sollici-
 tus, cura affectus, medi-
 tatus est.
 ٴٴٴ pavit.
 ٴٴٴٴ, ٴٴٴٴ *pl.* ٴٴٴٴٴ pastor.
 ٴٴٴٴ mens.
 ٴٴٴٴٴ *f.* sensus, opinio
 cogitatio.
 ٴٴٴ et *ethpe.* tonuit, ٴٴٴٴ
 tonitru.
 ٴٴٴ, ٴٴٴٴ = croco-
 dilus.
 ٴٴٴٴٴ, ٴٴٴٴٴ *m.* firmamen-
 tum.
 ٴٴٴ reprehendit, objur-
 gavit.
 ٴٴٴ, *impf. u.* signavit, de-
 lineavit.
 ٴٴٴٴ signatus.
 ٴٴٴٴٴ signum.
 ٴٴٴٴ scelus.
 (ٴٴٴ) *aph.* ٴٴٴٴٴ monuit.
 ٴٴٴٴٴ catechetes.
 ٴٴٴٴٴ catechesis.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲩⲁ catechumenus.
ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ balbutivit.

ⲛ

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ rogavit, petiit, inter-
rogavit; *pa.* quaesivit,
percontatus est; *ethpa.*
pass.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ *pa.* paccavit.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ pax, quies.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ pacificus, λαίος.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ *f.* captivitas.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ laudavit.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ gloriose.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ laudabilis, exi-
mius.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ laus, gloria, δόξα.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ, *pl.* ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ

laus, gloria, hymnus.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ *m.* virga, sceptrum,
tribus.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ *f.*, ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ *m.*, septem.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ septies.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ septuaginta.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ septimus.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ, *impf. u.*, reliquit,
condonavit.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ condonatio.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ *m.* infans.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ sabbatum, hebdomas.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ hebdomas.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ, *impf. u.*, turbavit;
ethpe. passive. *pa.* com-
movit.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ jecit, conjecit; *ethpe.*
pass.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ misit; *ethpa.* pass.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ missus.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ aequalis fuit; *ethpe.*

aequalis, dignus, habi-
tus est. *aph.* ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ
dignum habuit.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ aequae, pariter,
simul.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ, *impf.* ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ libe-
ravit; ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ servatus
est.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ *m.* petra.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ *m.* murus;

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ antemurale.

ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ *v.* ⲛⲁⲩⲁⲩⲁ.

- ܡܫܚܐ v. ܡܫܚܐ.
 ܡܫܚܐ contritio, vexatio,
 tormentum.
 ܡܫܚܐ (ܡܫܚܐ) relictus est,
 superfuit.
 ܡܫܚܐ v. ܡܫܚܐ.
 ܡܫܚܐ v. ܡܫܚܐ.
 ܡܫܚܐ, *impf.* ܡܫܚܐ, in-
 venit, reperit, potuit;
ethpe. inventus est.
 ܡܫܚܐ inventio.
 ܡܫܚܐ, ܡܫܚܐ *m.* habitatio,
 tabernaculum.
 ܡܫܚܐ desiit, cessavit, quievit.
 ܡܫܚܐ, ܡܫܚܐ quies, tran-
 quillitas.
 ܡܫܚܐ, ܡܫܚܐ et
 ܡܫܚܐ subito, repente.
 ܡܫܚܐ apostolus.
 ܡܫܚܐ, *impf. a,* dominatus
 est; *ethpe.* potens factus
 est, praevaluit.
 ܡܫܚܐ potestas, im-
 perium.
 ܡܫܚܐ, *impf. a,* integer fuit,
 consensit, assensus est;
ethpe. traditus est.
pa. integrum fecit, ab-
 solvit, implevit.
aph. tradidit.
 ܡܫܚܐ perfectio, finis,
 exitus. ܡܫܚܐ in per-
 petuum.
 ܡܫܚܐ *f.* traditio.
 ܡܫܚܐ, ܡܫܚܐ *m.* nomen; *pl.*
 ܡܫܚܐ.
 ܡܫܚܐ nominavit; *ethpa.*
 nominatus est.
 ܡܫܚܐ celebratus, ce-
 leber.
 ܡܫܚܐ *gen. comm., singu-*
lariter et pluraliter con-
struitur, coelum.
 ܡܫܚܐ pinguis.
 ܡܫܚܐ, *impf. a,* audivit.
 ܡܫܚܐ auditor.
 ܡܫܚܐ et ܡܫܚܐ
 auditus, ἀκρόασις.
 ܡܫܚܐ *pa.* immisit.
 ܡܫܚܐ *gen. comm. sol.*
 ܡܫܚܐ ministerium.

- ٤٠٠٠ *f.* dens, *pl.* ٤٠٠٠٠, ٤٠٠٠٠.
 ٤٠٠٠٠ movit, transtulit, mutavit, abiit (e vita).
 ٤٠٠٠٠, ٤٠٠٠٠ *f.* annus; *pl.* ٤٠٠٠٠, ٤٠٠٠٠.
 (٤٠٠٠٠) *ethpa.* ٤٠٠٠٠٠٠ cruciatu affectus est et affecit.
 ٤٠٠٠٠ *m.* tormentum, cruciatus.
 ٤٠٠٠٠ strangulatio, angor, tormentum.
 (٤٠٠٠٠) *ethpa.* ٤٠٠٠٠٠٠ sermonibus delectatus est, narravit.
 ٤٠٠٠٠ *f.* historia.
 ٤٠٠٠٠, ٤٠٠٠٠ *f.* hora, *pl.* ٤٠٠٠٠, ٤٠٠٠٠.
 ٤٠٠٠٠ *v. supra.*
 ٤٠٠٠٠ *v. ٤٠٠٠٠.*
 ٤٠٠٠٠ repsit, abrasit.
 ٤٠٠٠٠ *f.* puritas, sinceritas.
 ٤٠٠٠٠ *pa.* depressit, humilem fecit.
- ٤٠٠٠٠ *impf. a,* exundavit, se effudit.
 ٤٠٠٠٠, *impf. u,* sustulit; *ethpe.* sublatus, captus, asportatus est.
 ٤٠٠٠٠ portans, gestans.
 ٤٠٠٠٠٠ percussio capitis, colaphizatio.
 ٤٠٠٠٠٠ firmus, verus.
 ٤٠٠٠٠٠٠ firmiter, certe.
 ٤٠٠٠٠٠ veritas, verum.
 ٤٠٠٠٠ solvit, dimisit, habitavit, commoratus est; *ethpe.* solutus, liberatus est. *pa.* ٤٠٠٠٠٠ inceptit, initium fecit.
 ٤٠٠٠٠٠٠ castra.
 ٤٠٠٠٠٠٠ tubae.
 ٤٠٠٠٠٠ *m.* reliquum; "٤٠٠٠ et caetera.
 ٤٠٠٠٠٠٠ et ٤٠٠٠٠٠٠ *f., pl.*
 ٤٠٠٠٠٠٠ catena.
 ٤٠٠٠٠ *f.,* ٤٠٠٠٠ *m.* sex.
 ٤٠٠٠٠٠ sextus.
 ٤٠٠٠٠٠, *impf.* ٤٠٠٠٠٠ bibit.

- (עלם) **חַדְּשׁוּ** communi-
cavit, **חַדְּשׁוּ** parti-
ceps erat.
חַדְּשׁוּ socius.
חַדְּשׁוּ communio.
- ל
- אֲדָמָה**, **אֲדָמָה** ficus, *pl.* **אֲדָמָה**.
אֲדָמָה, *impf. a.* quaesivit.
ethpe: quaesitus est.
אֲדָמָה *f.* quaestio.
אֲדָמָה, **אֲדָמָה** *m.* herba (אֲדָמָה).
אֲדָמָה *m.* abyssus.
אֲדָמָה *adverb.* rursus.
אֲדָמָה *f.* reversio, poe-
nitentia.
אֲדָמָה *hebr.* אֲדָמָה.
אֲדָמָה *m.* taurus.
אֲדָמָה, **אֲדָמָה** et **אֲדָמָה** *praep.*
infra, **אֲדָמָה**.
אֲדָמָה inferior, inferus.
אֲדָמָה confisus, fidens.
אֲדָמָה objurgavit.
אֲדָמָה suspendit; *part. pass.*
אֲדָמָה suspensus; *ethpe.*
אֲדָמָה suspensus est.
- אֲדָמָה** *v.* **אֲדָמָה**.
אֲדָמָה *f.*, **אֲדָמָה** *m.* tres;
אֲדָמָה tertius.
אֲדָמָה *f.* trias, trinitas.
אֲדָמָה admiratio.
אֲדָמָה admirabilis.
אֲדָמָה *adverb.*, ibi, illic.
אֲדָמָה *f.*, **אֲדָמָה** *m.* octo.
אֲדָמָה et *ethpe.* fumavit.
אֲדָמָה, **אֲדָמָה** *m.*, bellua ma-
rina, κῆτος.
אֲדָמָה iteravit; *pa.* **אֲדָמָה** nar-
ravit.
אֲדָמָה secundus.
אֲדָמָה, *impf. a.* stetit, stabilis
fuit; *pa.* **אֲדָמָה** constituit,
condidit, ordinavit.
אֲדָמָה *dual. m.* duo; **אֲדָמָה** *f.*
אֲדָמָה secundus.
אֲדָמָה *m.* duodecim.
אֲדָמָה *m.* secundus.
אֲדָמָה, **אֲדָמָה** *m.* janua.
אֲדָמָה directus, rectus.
אֲדָמָה **אֲדָמָה** ὀρθοῶς.
אֲדָמָה recte.
אֲדָמָה *f.*, **אֲדָמָה** *m.*, novem.

BINDING SLIP. NOV 7 1975

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

LaSyr
N4685b

Nestle, Dr. Eberardus
Brevis linguae syriacae...

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 16 14 05 14 001 8